

தமிழனா...

தமிழ்கிலனா?

காசி மூன்றுதன்

தமிழனா...
தமிங்கிலனா ?

1400 / Apr 2010
<http://www.thamizham.net>
FREE E - BOOKS (TAMIL)
துவிழக்கள்

காசி ஆனந்தன்

தமிழனா...

தமிங்கிலனா?

காசி ஆனந்தன்

நூல் உரிமை :

ஆசிரியருக்கு

முகப்பு ஓவியம் :

வீர சந்தனம்

பதிப்பாண்டு :

(1.12.2004)

பக்கங்கள் :

123

வெளியீடு :

காசி ஆனந்தன் குடில்

73 B, 7ஆவது தெரு

ராஜ் நகர், மேட்டுக்குப்பம்

சென்னை-96

கு : 24961209

அச்சமைப்பு :

'மாசறு'

45, மகுதி தெரு, சென்னை-5

கு : 28555426, 9444028930

விலை :

இந்தியா - 50/-

வெளிநாடு - US \$10

பதிப்புரை

தமிங்கில ஆழிப் பேரவையில் இருந்து தமிழ்த் தேசிய இனம் தப்பிப் பிழைக்குமா?

உலகமயமாக்கவின் விளைவாகத் தமிங்கிலனாய் மின்வேகத்தில் உருமாறிக் கொண்டிருக்கிறான் தமிழன்.

தமிழை இவன் மிதிக்கிறான் - ஆங்கிலத்தைத் தலையில் வைத்து இவன் குதிக்கிறான்.

50,000 ஆண்டுகளுக்கு முன் பிறந்த தமிழைப் புறம் தள்ளி - 1500 ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றிய ஆங்கிலத்தோடு ஒன்றுகிறான் தமிழன்.

பிள்ளைத் தமிழனே அன்னைத் தமிழின் உயிர் பிடிந்கும் கொடுமை நெஞ்சைப் பிழிகிறது.

விழுந்துகொண்டிருக்கிறான்.

தாழ்வு மனப்பான்மையால் நிகழ்கிறது இவன் தாழ்வு.

நிமிரவே மாட்டானா?

தமிழோடு ஆங்கிலம் கலந்து பேசியும் எழுதியும் தமிழ் அழிப்பவனை ஓங்கி அறைகிறது காசி ஆனந்தன் தமிழ்.

நிறைந்த சான்றுகளோடு தமிங்கில எதிர்ப்பு இயக்கத்தின் தேவையை நிறுவுகிறார் அவர்.

இது மொழிப் போர் இலக்கியம்.

"தமிழனா... தமிங்கிலனா?" ஓர் எரிமலையின் தமிழ் வெடிப்பு.

73 B, 7ஆவது தெரு
ராஜ் நகர், மேட்டுக்குப்பம்
சென்னை-96

காசி
ஆனந்தன்
குடவு

களச்சொல்

குழந்தையாய் இருந்தபோது என் சுட்டுவிரலைப் பிடித்து வெள்ளன வெளேவரன்ற மணல் முற்றத்தில் 'ஆனா' எழுதப் பழக்கினாள் அம்மா.

என்னை வளைத்து இருக்கும் சுட்டுவிரல்கள் அனைத்தும் 'ஆனா' எழுதியவையே.

ஆனால்...

பல விரல்கள் பழைய மண்ணை மறந்து போயின.

என்னால் முடியவில்லை.

தமிழைப் புறம் தள்ளி ஆங்கிலத்தைத் தமிழன் கொஞ்சவது ஏன்?

ஓவு

தெருவில் நின்றமும் தமிழன்னையின் தேம்பல் கேட்கிறது.
நெருப்பில் தோய்கிறேன்.
என்றைக்கும் இப்படியான வேளைகளில் வாய்மூடி என்
எழுத்துக்கள் இருந்ததில்லை.
தமிழைத் தொடுவதும் என் உயிரைத் தொடுவதும் ஒன்றே.
ஆங்கிலம் கலந்து தமிங்கிலமாய் ஆகிக் கொண்டிருக்கும்
தமிழைக் காப்பாற்றும் ஆற்றலை இந்நால் அறுவடை செய்க.

தமிழனால்
தமிழும் தமிழனும்
அழிந்த
நேற்றின் வரலாறு
- ஓர் ஆய்வு

சென்னை

1.12.2004

காசி ஆனந்தன்

தமிழில் ஆங்கிலம் கலந்து தமிழனே தமிழை அழிக்கும் காலம்.

‘என்னைக் காப்பாற்றுவார் யார்?’ என்று புலம்பும் அன்னைத் தமிழின் அழுகுரல் எவன் காதிலும் விழவில்லை.

நெருப்பாய் எரிகிறது நெஞ்சம்.

ஆங்கிலேயன் ஆட்சிக்காலத்தில் அவனுடைய அடக்கு முறையின் கீழ் தமிழ் - ஆங்கிலக் கலப்பு நிகழ்ந்தால் ஆங்கிலம் ‘திணிக்கப்படுகிறது’ என்றாவது சொல்லலாம்.

தமிழ் மண்ணை விட்டு ஆங்கிலேயன் வெளியேறி ஜம்பது ஆண்டுகளைத் தாண்டி ஆயிற்று.

எதற்காகத் தமிழன் ஆங்கிலத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு தொங்குகிறான் என்பதுதான் புரியவில்லை.

தமிழல்ல - இன்று தமிழும் ஆங்கிலமும் கலந்த
‘தமிங்கிலமே’ பேசப்படுகிறது. இன்னோர் இனமாய் -
‘தமிங்கிலனாய்’ இனம் மாறிக்கொண்டிருக்கிறான் தமிழன்.

நேற்றைய வரலாற்றையும் இவனுடைய இன்றைய
போக்கையும் ஒப்பு நோக்கும்போது - இம்முறை
முற்றுமுழுதாய் இவன் அழிந்துவிடுவானோ என்னும்
கவலையே நெஞ்சை அழுத்துகிறது.

தமிழன் தன் தாய்மொழியைப் புகழ்ந்தான் - போற்றினான்
- தலையில் வைத்துக் குதித்தான் - காப்பாற்றவில்லை.

சொந்த மொழி அழியப்போகிறதே என்னும் கவலை
கொஞ்சமும் இன்றி வந்த மொழிக்கெல்லாம் தமிழன் வாசல்
திறந்தான்.

தமிழ்மொழி தனித்தியங்கும் ஆற்றலுடையது என்பது
தெரிந்தும் தமிழன் பிறமொழிகளை ஏற்றுத் தமிழை
அழித்தான்.

‘வீட்டுக் கதவைக் கள்ளச் சாவியால் திறந்து -
பீரோவில் இருந்த தூட்டையும் கோணிப்பையில்
இருந்த பப்பாளிப் பழத்தையும் சப்போட்டாப்
பழத்தையும் கொய்யாப் பழத்தையும் திருடிய
சுமார் இருபது வயதுடைய கில்லாடி ஆட்டோ
ரிக்ஷாவில் தப்பி ஓடியபோது தகவல் அறிந்த
போலீஸ் ஏட்டு விரட்டி துப்பாக்கியால் சுட்டுகில்
தோட்டாக்கள் அவனைத் தீர்த்துக் கட்டினா.

செய்தி ஏட்டில் ஒரு திருட்டு நிகழ்வைப் படித்து முடித்து -
அது செந்தமிழ்தான் என நினைக்கிறோம்.

ஆனால்...

தமிழா இது?

‘சாவி’ - போர்த்துக்கீசியம், ‘பீரோ’ - பிரெஞ்சு, ‘தூட்டு’ -
ச்சு, ‘கோணி’ - இந்தி, ‘பப்பாளி’ - மலாய், ‘சப்போட்டா’
- இசுப்பானியம், ‘கொய்யா’ - பிரேசிலியன், ‘சுமார்’ -
பெர்சியன், ‘வயது’ - சமற்கிருதம், ‘கில்லாடி’ - மராத்தி,
‘ஆட்டோ’ - கிரேக்கம், ‘ரிக்ஷா’ - சப்பானியம், ‘தகவல்’
- அரபி, ‘போலீஸ்’ - இலத்தீன், ‘எட்டு’ - ஆங்கிலம்,
‘துப்பாக்கி’ - துருக்கி, ‘தோட்டா’ - உருது.

எந்த மொழியையும் தமிழன் ஏற்றுக் கொள்வான் என்பதற்கு
இதைவிடச் சான்று தேவையில்லை.

தமிழ்மொழி உலக மொழிகளுக்கெல்லாம் தாய்மொழி
என்பது உன்மைதான். தமிழனுக்குப் பெருமைதான்.

குமரிக்கண்டம் பற்றிய ஆய்வை மேற்கொண்ட
கொந்திரத்தாவ், எக்கெல், அப்பாத்துரையார், பாவாணர்
போன்ற ஆய்வாளர்கள் ஞால முதன்மொழியான தமிழ்
தோன்றிய இடம் குமரிக்கண்டமே என்றும், அங்கு
வாழ்ந்தவர்கள் தமிழர்களே என்றும் - பல்வேறு
காலகட்டங்களில் உலக நாடுகள் பலவற்றிலும் அவர்கள்
குடியேறினார்கள் என்றும் நிறுவியுள்ளனர்.

சித்திய, மங்கோலிய, சீன மொழிகளுக்கும் தமிழுக்கும்
உறவு இருக்கிறது என்கிறார் கால்டுவெல்.

இந்தோ - அய்ரோப்பிய மொழிகளும் தமிழும்
நெருங்கியவை என்கிறார் போப்.

அங்கேரி துருக்கி பின்னிச் போன்ற பதினொரு பின்னோ - உக்ரியன் மொழிகள் தமிழிலிருந்து பிறந்தன என்கிறார் கபோர் சென்ற் கொதல்நுய்.

சுமேரிய மொழிக்கும் தமிழுக்கும் உள்ள உறவைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார் லோகநாத முத்தரையர்.

எலாமைட் மொழிக்கும் தமிழுக்கும் தொடர்புண்டு என்கிறார் மக் ஆல்பின்.

கொரியன் மொழிக்கும் தமிழுக்கும் உள்ள உறவை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறார் ஆல்பாட்.

சப்பானிய மொழிக்குத் தமிழே மூலம் என்கிறார் ஓனோ.

ஆபிரிக்க மொழிகளுக்கும் தமிழுக்கும் உள்ள உறவை ஆய்ந்து நிறுவுகிறார் செங்கோர்.

‘பாகக்கு’ மொழி உலகளாவப் பரவிய பண்டைத் தமிழ் மொழியின் ஒரு கூறே என்கிறார் இலாகோவாரி.

ஆத்திரேவியப் பழங்குடிகளின் மொழிகளும் தமிழும் ஒரே இனத்தைச் சேர்ந்தவை என்கிறார் பிரிச்சார்டு.

அமெரிக்கப் பழங்குடிகள் பேசிய மொழிகள் தமிழோடு கொண்டுள்ள உறவினை அறியத்தருகிறார் சமன்லால்.

தொல் தமிழர் காலத்திலேயே தமிழன் போன போன இடங்களில் எல்லாம் தமிழைத் தொலைத்தான் என்றுதான் இதற்குப் பொருள்.

தமிழின் தொன்மை தமிழனுக்குப் பெருமையாக இருக்கலாம் - ஆனால் போன இடங்களிலெல்லாம் தமிழ் தொலைந்து போயிற்று என்பது தமிழனுக்குப் பெருமையாக இல்லையே.

உலகம் முழுவதும் பரவிய தமிழன் எங்காவது ஓரிடத்தில் தமிழனாய் நிலைத்தானா?

சிந்துவெளி பண்டைத் தமிழர் நாகரிகம் சிறப்புற்றிருந்த இடம் என்பர்.

ஆனால் -

தமிழன் பயன்படுத்திய சட்டி இருக்கிறது - பாஸ் இருக்கிறது - ஊசிகூட இருக்கிறது. அங்கே தமிழனை மட்டும் காணவில்லை.

பேரறிஞர் அம்பேத்கார் ‘தீண்டத் தகாதோர் யார்?’ என்னும் தமது நூலில் பின்வருமாறு கூறுகிறார் :

‘ஆரியர்கள் வருமுன் தமிழ்மொழி இந்தியத் துணைக்கண்டம் முழுவதும் பேசப்பட்ட மொழி. காசமீரத்தில் இருந்து குமரி வரையில் பேசப்பட்ட மொழி. இது உண்மையில் இந்தியா முழுவதும் நாகர்களால் பேசப்பட்ட மொழியாகும். ஆரியர்கள், நாகர்கள் மீதும் அவர்களின் மொழிமீதும் ஏற்படுத்திய தாக்கம் - வட இந்தியாவில் வாழ்ந்த நாகர்கள் தங்கள் தாய்மொழியான தமிழை விட்டு அதற்குப் பதிலாக சமற்கிருதத்தோடு கலந்தனர்.’

□

1920 இல் கில்பர்ட் சிலேட்டர் என்பார் எழுதி வெளியிட்ட ‘இந்திய நாகரிகத்தில் திராவிடப் பண்புக்கூறு’ என்னும் ஆங்கில நூலில் காணப்படும் செய்தி ஆய்வுக்குரியது.

“(ஆரியர் திராவிடரிடையே) தொடர்புறவில் மணத் தொடர்பும் இடம் பெற்றது. இதில் மொழிகளில் எம்மொழி பிழைப்பது- எம்மொழி மீந்து நிற்பது என்ற மொழிப் போராட்டம் எழுந்தது. தசைத் திறமிக்க ஆனால் மூளைத்திறம் குன்றிய ஆரியர்களால் வேதங்களில் திருந்தாப் பேச்சினர் என்று குறிக்கப்பட்ட திராவிடரின் மிகவும் கடுமை வாய்ந்த மொழியினைக் கற்பதென்பது முடியாததாய் இருந்தது. அதற்கு மாறாகத் திராவிடரே சமற்கிருதம் கற்க வேண்டியிருந்தது”.

அன்றிருந்த தமிழச்சியும் தமிழனும் ஆரியனை, ஆரியப் பெண்ணை (வடக்கில்) திருமணம் செய்து கொண்டார்களாம்.

கணவன் - மனைவி மொழியில் யார் மொழியையார் ஏற்றுக் கொள்வது என்று வந்தபோது தமிழன் ஆரிய மனைவியின் மொழியையும் தமிழச்சி ஆரியக் கணவனின் மொழியையும் ஏற்றுக் கொண்டார்களாம்.

மூளைத்திறம் குன்றியவர்கள் ஆரியர்கள் என்று கில்பர்ட் சிலேட்டர் கூறுகிறாரே - இதுதான் முற்றிலும் பிழையான முடிவாகும்.

தமிழனிடமல்லவா மூளைத்திறம் இல்லாதிருந்தது. அதனால் அல்லவா தமிழை இழந்தான்.

இந்நிகழ்வை ‘மொழிப் போராட்டம்’ என்கிறார் சிலேட்டர். தமிழனின் மொழிப் போராட்டமா இது? - தமிழன் தானே தன் தலையில் மண்ணை அள்ளிப் போட்டுக் கொண்ட கதை.

வடமொழி கலந்து தெவூங்களாய் - கன்னடனாய் - மலையாளியாய் தமிழன் மாறிக் கொண்டிருந்த காலத்தில் வடமொழி தமிழில் நுழைகிறதே என்று எந்தத் தமிழனும் போராடியதாய் வரலாறில்லை.

போராடியிருக்க வேண்டும்.

இவனோ - வெறும் பெருமை பேசிக்கொண்டிருந்தானே தவிர மொழி காக்க இனம் காக்க துரும்பளவும் முயலவில்லை.

தமிழை வடவன் பழித்தபோது போர் தொடுத்தவன் - தமிழை வடவன் அழித்தபோது உறங்கிக் கிடந்தான்.

வடநாட்டு மன்னர் யாரோ கி.பி. 2 இல் தமிழைப் பழித்தாராம்- சேரன் செங்குட்டுவன் படையோடு சென்று அவர் தலையில் கல்லேற்றி வந்தானாம்... இன்றும்தான் வாய்க்கீழிக்கிறான் தமிழன்.

ஆனால் -

வடநாட்டான் முடிவில் வென்றான் என்பதன்றோ வரலாறு. கனகவிசயர் தலையில் கல்லேற்றி எழுநாறு ஆண்டுகள்கூடக் கழியவில்லை - செங்குட்டுவனின் சேர குலத்தினராம் தமிழர் மண்ணில் வடமொழியை மெல்ல மெல்ல நுழைத்து - தமிழை அடித்து - அழித்து - கண்மூட வைத்தனர் வடவர்.

ஆண்டுகள் பல்லாயிரம் சேர மண்ணில் வாழ்ந்திருந்த தமிழ் கி.பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டில் மலையாளம் ஆயிற்று.

ஆரியம் கி.மு. 2000 இல் நாவலந்தேயத்தில் (இந்தியாவில்) நுழைந்தபோது மட்டுமல்ல - வேங்கடத்துக்குத் தெற்கே அது காலடி எடுத்து வைத்தபோதும் ஆரியத்தின் மொழியைத் தமிழன் ஏற்றுக் கொண்டான் என்பதே வரலாறு. வடமொழிக் கலப்பையும் புதிய மொழியாய்த் தமிழ்மொழி மாறிய தீங்கையும் - அதன் விளைவான தமிழினச் சிதைவையும் எதிர்த்துத் தமிழன் வாய்திறக்கவே இல்லை.

ஒரு மறைமஸையடிகளோ - பாவேந்தரோ - பாவாணரோ அன்று உறுமியதாய் - ஓங்கி முழங்கியதாய் வரலாறுண்டா?

இன்று -

மஸையாள வரலாற்றாசிரியரும் பேரறிஞருமான திரு. வாலத்த அவர்கள் 'தமிழை - என் பழைய தாய்மொழியை இழந்து வடமொழியை ஏற்று மாறிப் போனேனே' என்று வருந்துகிறார்.

'கையில் இருந்த தங்கத்தைப் புறக்கணித்து ஈயத்தைப் பெற ஒடுகின்ற திறமைசாலிகளே கேரளியர். பிறரைப் பின்பற்றுவதிலும் - கடன் வாங்குவதிலும் - நாகரிகத்தைக் காண்கின்ற முட்டாள்தனத்தின் உரிமையாளர்கள் நாம்' என்கிறார் 'சரித்திர கவாடங்கள்' என்னும் நூலில் அறிஞர் வாலத்த.

இலங்கையிலும் தமிழன் மொழி இழந்து இனம் மாறிப் போனான் என்பதே வரலாறு.

இலங்கை என்பது தூய தமிழ்ச்சொல். இலங்குதல் - ஒளிவிடுதல் என்பதுதான் வேர்.

சிங்களவன் இன்று 'லங்கா' என இலங்கையை அழைக்கிறான். 'லக்' என்ற வடமொழிச் சொல்லில் இருந்தே 'லங்கா' வந்தது என்கிறான் சிங்கள ஆய்வாளன்.

ஆனால் -

காலம் காலமாய்ச் சிங்களவர்களின் பெயர்களிலே 'இலங்கை' என்ற தூய தமிழ்ச்சொல் ஒட்டிக் கொண்டிருப்பதை எவரும் சுட்டிக்காட்டுவதில்லை.

'இலங்கை ரத்னா' 'இலங்கைக் கோன்' என்று சிங்களவர் பெயர்கள் உண்டே தவிர - 'லக்ரத்னா' 'லக்கோன்' என்றோ 'லங்காரத்னா' 'லங்காக்கோன்' என்றோ சிங்களவர் பெயர்கள் உண்டா?

'கோன்' என்னும் அரசனைக் குறிக்கும் சொல்லும் தமிழ்தான். மேலும் ரத்தினம் என்பதும் அர் என்னும் சிவந்ததைச் சுட்டும் மூலத்திலிருந்து பிறந்த அரக்கு. அருணன், அரத்தம் என்பதுபோல் சிவப்பு நிறமுள்ள தென்றதன் அடிப்படையில் அரத்தனம் எனப்பட்ட தமிழ்ச்சொல்லேயாகும். அரத்தம் ரத்தமானது போல்தான் அரத்தனம் என்பது ரத்தனம் ஆனது. பின்பு ரத்னா எனச் சிங்களத்தில் நின்றது.

இலங்கை முழுவதும் தமிழன் நாடேயாகும்.

கி.மு. 6 ம் நூற்றாண்டில் விசயன் என்னும் கீழை ஆரியன் வங்கத்துக்குப் பக்கத்தில் இருந்து எழுநூற்றைம்பது பேருடன் படகில் இலங்கை வந்தான் என்கிறார்கள்.

அவன் வந்தபோது இலங்கையில் வாழ்ந்தவர்கள் அனைவரும் தமிழரே.

எழுநூற்றைம்பது பேரூடன் வந்தவன் எப்படி இலங்கையின் பெரும்பான்மையினன் ஆனான் எனக் கேட்பார் உளர்.

ஆரியர் குறைந்த எண்ணிக்கையினரே தமிழ்நாடு வந்தனர். தமிழ்நாட்டில் இருந்த தமிழர், வந்த ஆரியர்தம் மொழியை ஏற்று - இனம் மாறி - இன்று தெலுங்கராய் - கன்னடராய் மலையாளிகளாய் இனம் மாறியுள்ளனர். தமிழரை விட இன்று தமிழரிலிருந்து பிரிந்தோர் எண்ணிக்கையில் அதிகமாக உள்ளனர். இலங்கையிலும் இதுவே நிலை. தமிழர்களே தம் மண்ணில் கால்வைத்த ஆரியர் மொழியையும் - பின்பு புத்த மதத்தோடு வந்த பாலிமொழியையும் ஏற்று - இனம் மாறி - சிங்களவராய் - பெரும்பான்மையராய்த் தழைத்தார்கள்.

தமிழ்நாட்டில் பாண்டிமாதேவி - சோழமாதேவி - சேரமாதேவி எனும் அரசியர் இருந்தார்கள் என்னும் செய்தி தமிழர் அறிந்ததே.

ஆனால் -

தமிழ்நாட்டுக்கு இல்லாத பெருமை என்னவென்றால் இலங்கையில் ‘தமிழதேவி’ என்னும் பெயரிலேயே ஒரு தமிழரசி இருந்தாள் என்று கூறப்படும் வரலாற்றுச் செய்தியாகும்.

அத்துணைச் சிறப்பு வாய்ந்த தமிழர் தாயகமாம் இலங்கையையும் நாம் துண்டுபட அறுத்தோம்.

சிதைந்து போனவர்களால் இழந்துபோன நிலப்பகுதிபோக எஞ்சிய சின்னங்சிறு நிலப்பரப்பே தமிழீழம் ஆயிற்று.

‘வடமொழிக் கலப்பால் தமிழனுக்கு அப்படி என்ன இழப்பு நேர்ந்துவிட்டது?’ என்பார் சிலர். ‘தெலுங்கு - கன்னடம் - மலையாளம் எனப் பிரிந்தாலும் இவை யாவும் தமிழன்னை பெற்ற குழந்தைகள்தாமே - ஒரே குடும்பம்தானே?’ என்று பெருமைப்படுவார் சிலர். எந்தப் பக்கமும் பேசத் தெரிந்த பட்டிமன்ற) வாய்த் தமிழினத்தில் ‘பிரிந்தது வளர்ச்சியே’ என்று பேசவும் செய்வார் சிலர்.

ஆனால் -

வடமொழிக் கலப்பால் தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் எனத் தமிழ் திரிந்து தேய்ந்தது. தமிழனோ தெலுங்கன், கன்னடன், மலையாளி எனப் பிரிந்து தமிழனுக்கு அயலானான். சிதைவை வளர்ச்சி என்று எப்படி உரைக்க முடியும்?

வடமொழிக் கலப்பால் - புதிய இனங்களின் தோற்றுத்தால் தமிழினம் வலிமை குன்றிப் போயிற்று என்பதே உண்மை.

நாவலந்தேயம் முழுவதும் பரந்திருந்த தமிழர் தாயகம் விந்தியம்வரை தேய்ந்து - வேங்கடம் வரை நலிந்து - பின்பு திருத்தணி வரை குறுகிற்று.

கிழக்கேயும் சேரநாட்டை இழந்து சிறுத்துக் கிடந்தது தமிழர்மன். இலங்கை தமிழீழமாய் இளைத்தது.

மக்கள் எண்ணிக்கை கொண்டே அரசியல் வலிமை கணிக்கப்படும் மக்களாட்சிக் காலத்தில் - நாவலந்தேயத்திலும் (இந்தியா) இலங்கையிலும் தமிழர்

சிறுபான்மையோர் ஆகி மண் ஆட்சி இழந்தனர். மாண்பிழந்தனர். மானம் இழந்தனர்.

பண்டைத் தமிழ்நாட்டானின் காவிரி ஆறு கன்னடனுக்கும் பண்டை இலங்கைத் தமிழனின் மாவலி ஆறு சிங்கள வனுக்கும் பறிபோயிற்று.

‘ஓரு நாட்டை வெல்ல வேண்டுமாயின் படைகளும் போர்க்கருவிகளும் தேவையில்லை - அந்நாட்டு மொழியை அழியி’ என்னும் செருமானியப் பழமொழி தமிழர் வாழ்வில் அல்லவா முழு உண்மையாகிப் போய் விட்டது.

கூடல் வைத்துத் தமிழ் வளர்த்த தமிழனின் பெருமையையே காலம் முழுவதும் பேசிக் கொண்டிருந்ததால் கூடப் பிறந்தே கொல்லும் நோய் போல் தமிழை அழித்த தமிழனின் மறுபக்கத்தைப் பார்க்கத் தவறிவிட்டோம்.

கி.மு. 2000 இல் ஆரியர் நாவலந்தேயம் (இந்தியா) நுழைந்தபோதே வடக்கில் வாழ்ந்த தமிழர் வரலாற்றேடு கிழிந்து போயிற்று.

ஆரியர் கி.மு. 1200 இல் தென்தமிழ் நாட்டில் நுழைந்து தமிழை வேரோடு பிடிஉங்க முயன்றனர்.

கழக இலக்கியங்களிலேயே (சங்க காலம்) வடமொழியின் கைவரிசை தொடங்கிற்று.

பின்னாளில் சமணம் பெளத்தம் இந்துவெறிப் பிராமணீயம் - இவை தமிழ் மண்ணில் நுழைந்து தமிழின் உயிர் பிளந்தன.

கி.பி. 3 ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின் வடமொழியும் தமிழும் கலந்த மணிப்பவள (மணிப்பிரவாளம்) மொழிநடை தொடங்கிற்று.

எந்த மொழியையும் ஏற்று - தமிழன் எதையும் எழுதத் தொடங்கினான்.

கி.பி. 4 ஆம் நூற்றாண்டில் சோழர்களின் பழைய தலைநகரான உறையூரில் பிறந்து வளர்ந்த தமிழரான புத்தத்த மகாதேரர் இருமுறை இலங்கை சென்று பெளத்த மத நூல்களைப் பயின்று சோழநாடு திரும்பி ‘அபி நம்ம அவதாரம்’ ‘விநயவி நிச்சியம்’ எனும் இரு பெளத்த மதநூல்களைப் பாலிமொழியில் எழுதினார்.

ஏழாம் நூற்றாண்டில் (கி.பி.) வாழ்ந்த பல்லவன் மகேந்திர வர்மன் - தமிழ் மண்ணின் அரசனாய் இருந்தும் - ‘மத்தவிலாசப் பிரகசனம்’ என்னும் சமற்கிருத நூலையே எழுதினான்.

சோழ நாட்டினரான இலங்கை சென்ற ஆசாரியர் தரும பாலர் சிங்களத்தில் நூல்கள் இயற்றினார்.

பாலியில் - சமற்கிருதத்தில் - சிங்களத்தில் எல்லாம் தோய்ந்து. பாராண்ட தமிழைப் புறக்கணித்தான் தமிழன்.

ஒரிரு தமிழனர்வார்கள் கி.பி. 7 ஆம் நூற்றாண்டில் தேவாரங்களைத் தூய தமிழில் பாடிச் சமற்கிருதத்தை ஓட்ட முயன்றனர்.

அதுகூட வடமொழியை எதிர்த்து வெளி வெளியாய் நடந்த மொழிப் போராய் அமையவில்லை.

பல்லவன் மகேந்திரவர்மன் காலத்தில் (கி.பி. 615 - 630) தூய தமிழ்த் தேவாரங்கள் தோன்றினும் - அதே காலத்தில் வடமொழி பாராட்டுக்குரிய மொழியாகவே திகழ்ந்தது.

மகேந்திரவர்மனுக்குப் பின்பு நாற்பது ஆண்டுகள் கழித்து ஆட்சிக்கு வந்த பல்லவன் பரமேசவரனின் விருதுப் பெயர்கள் சித்ரமாயன் - குணபாசனன் - அத்யந்தகாமன் - ஸ்வஸ்தன் - பூர்ணி - பூர்ணரன் - ரணசயன் - தருணாங்குரன் - காமராகன் என வடமொழியிலேயே அமைந்திருத்தல் வடமொழிக்கு அன்று தரப்பட்ட மதிப்பையே காட்டும்.

கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டில் சோழன் இராசராசன் காலத்திலும் அவன் மகன் இராசேந்திரன் காலத்திலும் எழுதப்பட்ட கல்வெட்டுகளிலும் செப்பேடுகளிலும் வடமொழி கலந்து கிடந்தது.

தமிழரே தமிழை மறந்தார்கள். தமிழரே தமிழைப் புறக்கணித்தார்கள் - தமிழரே தமிழை அழித்தார்கள்.

'தமிழைத் தமிழரே புறக்கணிக்கவும் - பழிக்கவும் தலைப் பட்டதனால் அது பல்வேறு வகையில் சிதைந்தும் புதைந்தும் இற்றை நிலை அடைந்தது' - என்கிறார் தமிழரினார் பாவாணர்.

(தமிழிலக்கிய வரலாறு)

தமிழ்நாட்டில் வடமொழி முழு வீச்சில் தமிழை அழித்து வெறியாடியது.

ஒட்டக்கூத்தனோ, கம்பனோ வேறெந்தக் கொம்பனோ வடமொழியை ஓழித்துக்கட்டக் கிளம்பவில்லை.

வடமொழி முக்கால் பங்கும் தமிழ்மொழி கால்பங்கும் கலந்து தோன்றிய 'மணிப்பவளம்' (மணிப்பிரவாளம்) என்னும் புதிய மொழிநடை கிபி. 3 ஆம் நூற்றாண்டிலேயே முளைத்து விட்டதெனினும் - கி.பி. 13, 14, 15 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் அது வலிமை கொண்ட புயலாய் ஓங்கி அடித்துத் தமிழை நொறுக்கியது.

வரலாற்றறிஞர் சிறிநிவாசர் 'Tamil Studies' என்னும் தனது நூலில் கி.பி. 1200-க்கும் 1450-க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் வாழ்ந்த தமிழ் உரை நடையின் சிறுபகுதி ஒன்றினை எடுத்து வைக்கிறார்.

'கந்யகா யோக்யனாகிய பாத்தா ஸஹஸர கூடஜின பவனத்தையடைதலும் சம்பகவிகாசமும் கோகில கோலாஹலமும் தடாகபூர்ணமும் தக்கத குமுத விகாசமும் மதுகர சஞ்சாரமும் கோபுரக வாகட விகடனமுமாகிய அதிசயங்களை வாகுமென்று ஆதேசித்தனா'

(Tamil Studies)

பக்கம் 229

குலசேகர ஆழ்வார் பாடிய பெருமாள் திருமொழிக்குப் பெரியவாச்சான் அவர்கள் எழுதிய உரை குறிப்பிடத்தக்கது.

'அங்ஙன் அன்றியே, நிலமென்று - ப்ருதிவ்யாதி பூதங்களாலே ஆரப்தமான, சௌரமாய், இவன் பண்ணின கர்மங்களைச் சௌரத்து அளவு ஆக்கும். பக்திமானுக்கு பராப்த கர்மாவதியாய் இருக்கும். இவ் அாத்தா நூஸந்தானத்தைப் பண்ணி பரபந்நனான வனுக்கு இச்சௌராவதியாய் இருக்கும்'.

அரிய மொழி என்று வடமொழியைத் தலையில் வைத்துக் கூத்தாடியவர் பெரியவாச்சான் அவர்கள்.

தமிழராய் இருந்தும் ஒருமுறை இவர் தமிழை ‘மிலேச்சர் மொழி’ அறிவிலார்தம் இழிந்தமொழி) என்று தாழ்த்திக் கூறினார்.

அன்னைத் தமிழைப் பழித்த - அழித்த அக்கொடியவரை எதிர்த்து அன்று யாருமே எழவில்லை.

பாரதி காலம் வரை மணிப்பவள நடையின் தாக்கம் இருந்தது.

‘பக்ஷி ஜாதிகளுக்குள் ஸந்தோஷமும் ஜீவ ஆரவாரமும், ஆட்ட ஓட்டமும், இனிய குாலும் மிருக ஜாதியாருக்கும் மனுஷ்ய ஜாதியாருக்கும் இல்லையே - காரணம் யாது?’

‘சொல்லில் இனிது தமிழ்ச் சொல்லே’ என்று சொன்ன பாரதி சொரிந்த தமிழ் இது.

எழுத்தில் மட்டுமல்ல - பேச்சிலும் சமற்கிருதம் கலப்பதையே தமிழன் பெருமையாய் எண்ணினான்.

சுவையை விட தமிழனுக்கு ‘ரசனை’ சுவைத்தது.

மகிழ்ச்சியை விட தமிழனுக்கு ‘சந்தோஷம்’ மகிழ்ச்சி அளித்தது.

விருப்பத்தை விட தமிழனுக்கு ‘பிரியத்தில்’ விருப்பம் ஏற்பட்டது.

உயிரை விட தமிழனுக்கு ‘சீவன்’ உயிர் ஆனது.

தெலுங்கனாய் - கன்னடனாய் - மலையாளியாய் மாறியவர் போக எஞ்சி நின்ற தமிழன் இன்னொரு மொழியை

உருவாக்கி - தேய்ந்து - பிறிதோர் இனமாய் மாற முயன்ற கொடிய நாட்கள் அவை.

□
1838 இல் அயர்லாந்தில் இருந்து இந்தியா வந்த கால்டுவெல் (1814 - 1891) தமிழையும் - தமிழிலிருந்து மாறிப்போன தெலுங்கு - கன்னடம் - மலையாளம் முதலான பன்னிரண்டு மொழிகளையும் ஒப்புநோக்கி ஆய்ந்து - ஆரியத்துக்கு முந்தியதும் உலக முதன்மொழிக்கு மிக நெருங்கியதும் தமிழே என நிறுவினார்.

இதே காலத்தில் வாழ்ந்த மனோன்மணீயம் சுந்தரனார் (1855 - 1897) கால்டுவெல் அவர்களின் தூய ஆய்வினால் ஈர்க்கப்பட்டுத் தமிழை இப்படிப் புகழ்ந்தார்:

‘ஆரியம்போல் உலக வழக்
கழிந்தொழிந்து சிதையாவுன்
சீரிளமைத் திறம் வியந்து
செயல்மறந்து வாழ்த்துதுமே!’

தமிழனர்வினால்தான் சுந்தரனார் அவர்கள் தமிழைப் போற்றினார் என்பதில் ஜயமில்லை.

ஆனால் -

உலக வழக்கழிந்தொழிந்து சிதையாமல் தமிழ் வாழ்ந்ததா? குமரி கண்டத்திலிருந்து தமிழ் உலகெலாம் பரவிய காலம் தொடக்கம் - தெலுங்காய் கன்னடமாய் மலையாளமாய் அது கிளைத்த காலம் வரை - போன்போன இடங்களில் எல்லாம் தமிழ் உலக வழக்கு - செய்யுள் வழக்கு அனைத்தும் குலைந்து சிதைந்து அழிந்ததுதானே உண்மை.

எஞ்சிய தமிழர் நாவில் ஏதோ தப்பிப் பிழைத்து உயிர் வாழ்ந்தது தமிழ் என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம்.

அதிலும் - சுந்தரனார் காலத்தில்கூட தமிழர் மண்ணில் வடமொழி கலந்த கொடுமொழித் தமிழன்றோ ஆட்சி செலுத்தியது.

சிறப்புமிக்க ‘மனோன்மணீயம்’ நாடகத்துக்கு ஆசிரியர் சுந்தரனார் எழுதிய முன்னுரையின் சிறு பகுதி இது :

‘வித்துவ சிரோமணிகளுடைய நன்முயற்சிக்கு ஈடு கூறத் தக்கது யாது? தம் மக்கட்கு எய்ப்பில் வைப்பாக இலக்கற்ற திரவியங்களைப் பூர்விகர்கள் வருந்திச் சம்பாதித்து வைத்திருக்க, அம்மக்கள் அவையிருக்கும் இடந்தேடி, எடுத்தனுபவியாது இரந்துண்ணும் ஏழைமை போலன்றோ ஆகும், ஈடுமெடுப்புமற்ற நுண்ணிய மதியும் புண்ணிய சரிதமும் உடைய முன்னோர் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டு உழைத்து ஏற்படுத்தியிருக்கும் அரிய பெரிய நூல்களை நாம் ஆராய்ந்து அறிந்து அனுபவியாது வாழா நொந்து காலம் போக்கல்! ஆதலால் முற்கூறிய உத்தம வித்துவான்களைப் பின்தொடர்ந்து நம் முன்னோர் ஈட்டிய பொக்கிஷங்களைச் சோதனை செய்து தமிழராகப் பிறந்த யார்க்கும் உரிய பூர்வார்ஜிக்க கல்விப் பொருளை கேஷம் படுத்தி அனுபவிக்க முயல்வது முக்கியமான முதற் கடமையாம்’

வித்துவ சிரோமணி, திரவியங்கள், பூர்விகர்கள், சம்பாதித்து, அனுபவியாது, புண்ணிய சரிதம், வித்துவான்கள், பொக்கிஷங்கள், சோதனை, பூர்வார்ஜிக்கம், கேஷம் என்னும்

வடசொற்களைத் தனித்தமிழ் விரும்பிய சுந்தரனார் தமிழிலேயே பார்க்கிறோம்.

19 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் போப்பு என்னும் மேனாட்டார் ‘என் கல்லறையில் தமிழ் படித்த மாணவர் என்று எழுதி வையுங்கள்’ எனக் கூறிய பின்புதான் தமிழனுக்குச் சரணை பொத்துக் கொண்டு வந்தது.

தமிழ்வேள் உமா மகேசவரனார் 1911 இல் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தைத் தோற்றுவித்து - தமிழின் தூய்மையைப் போற்றிக் காத்தார்.

நாற்றிசை உலகினை வென்றும் - ஆரியர்க்கு அஞ்சி சமற்கிருதத்தின் காலில் கிடந்த இராசராசனுக்கும், இராசேந்திரனுக்கும் இல்லாத துணிவை வரலாற்றில் முதன் முதல் கா. நமசிவாயரிடம் பார்க்கிறோம்.

பள்ளிக் கல்விப் பல்வகுப்பு தமிழ்ப்பாடப் பொத்தக ஆசிரியராக இருந்த இவர்தான் தமிழ்ப் புலவர் தேர்விற்குப் பாடமாக வைக்கப்பட்டிருந்த சமற்கிருதப் பகுதியை நீக்கி ஆரியத்தின் பல்லைப் பிடுங்கினார்.

தனித்தமிழிலேயே பேசுவது எழுதுவது என்று உறுதிபூண்ட இராமநாதர், கா. சுப்பிரமணியனார் போன்ற தமிழரினர் களின் வருகை அடுத்து நிகழ்ந்தது.

தனித் தமிழ் இயக்கத்தைத் தோற்றுவித்துத் தமிழ்மொழிப் போரை எழுச்சியுறச் செய்தவர் - வளர்ச்சியுறச் செய்தவர் தவத்திரு மறைமலை அடிகளாரே ஆவார். (1876 - 1950)

மறைமலை அடிகளைப் பாவாணர் மனந்திறந்து போற்றுகிறார்.

‘கடந்த மூவாயிரம் ஆண்டாக மறைந்து கிடந்த தனித் தமிழை மீட்டு - எப்பொருள் பற்றியும் செந்தமிழில் எழுத ஒண்ணும் என்னும் உண்மையை நாட்டிய மறைமலை அடிகள் திருவள்ளுவருக்கு அடுத்தபடியாக வைத்தெண்ணைத்தக்க தனிப் பெருந் தகுதியுடையவராவார்’
என்கிறார் அவர்.

முகிலாய் எழுந்த மறைமலை அடிகளார் தமிழ்ப் பணியின் தொடர் அதிர்வே பாவேந்தர் பாரதிதாசனாரின் தனித்தமிழ் முழுக்கம் எனலாம்.

‘செழிப்போரே! ‘இளைஞர்களே’!
தெண்ணாட்டுச் சிறுத்தைகாள்!
எழுக! நம் தாய்
மொழிப் போரே வேண்டுவது!
தொடக்கம் செய்வீர்! வெல்வீர்!
மொழிப்போர் வெல்கி!’

முதல் தடவை - வரலாற்றில் ஒரு தமிழ்ப் புலவனின் ‘மொழிப்போர் முழுக்கம்’ கேட்கிறோம்.

மக்கள், மொழிமறந்த முண்டங்களாய் வாழ்ந்த போதும் தமிழ் உணர்வாளர் சிலர் காலம் காலமாய்த் தமிழைக் காத்து வந்ததன் விளைவாகவே இன்று 50,000 கட்டக் கற்கள் (சதுர மைல்) நிலப்பரப்பான தமிழ்நாட்டிலும் 9000 கட்டக்கற்கள் நிலப்பரப்பான தமிழ்முத்திலும் தமிழும் தமிழினமும் தப்பிப் பிழைத்து மன்கொண்டு நிலைத்துள்ளன.

தொடர்ந்து தமிழுக்கும் தமிழினத்துக்கும் தோள்தந்து நிற்பவர்கள் இம்மொழி உணர்வாளர்களே.

ஆங்கிலேயன் வெளியேறிய பின்பு தமிழ்நாட்டில் இந்தியும் தமிழீழத்தில் சிங்களமும் ஆட்சி மொழிகளாய்த் தினிக்கப்பட்டன.

1938 இல் இந்திப் பேர் தமிழ்நாட்டில் வெடித்தது.

சிறை சென்ற நடராசனும் தாளமுத்துவும் 1939 இல் சிறைச்சாலையில் இருந்து பினாங்களாய்த் திரும்பினார்கள்.

1964 இல் கீழ்ப்பழுஹர் சின்னச்சாமி இந்திப் போரில் ஆரூயிர் நீத்தான்.

1965 இல் கோடம்பாக்கம் சிவலிங்கம், விருகம்பாக்கம் அரங்கநாதன், சிவகங்கை இராசேந்திரன், பீளமேடு தண்டபாணி, சுத்தியமங்கலம் முத்து, ஆசிரியர் வீரப்பன், கீரனூர் முத்து, விராலிமலை சண்முகம், மயிலாடுதுறை சாரங்கபாணி ஆகியோர் இந்தி எதிர்ப்புப் போரில் தீக்குளித்தும் குண்டடி பட்டும் நஞ்சன்டும் தங்களை அழித்துக் கொண்டனர்.

இலங்கையில் - சிங்கள மொழித் தினிப்பை எதிர்த்து 1958 இல் நிகழ்ந்த அறப்போரில் காவல்துறை வண்டியின் எண் பலகையில் இருந்த சிங்கள ‘சிறீ’ எழுத்தை மையினால் அழித்த ஜயாவு பிரான்சிஸ் எனும் இரு மலையகத் தமிழர்கள் போகந்தலாவை தேயிலைத் தோட்டத்தில் - சிங்கள வெறிப்படையின் பொல்லாக குண்டுகளுக்கு இரை ஆயினர்.

தமிழன் இப்போதுதான் முதல் தடவை வரலாற்றில் தமிழ் காக்க உயிர்க்கொடை தந்தான்.

தமிழனர்வாளர் ஒரு சிலர் அவ்வப்போது தமிழைக் காத்திட ஒங்கி முழங்கியும் உயிர்க்கொடை தந்தும் தமிழனின் பிறமொழி மயக்கம் ஓய்ந்த பாடில்லை.

வடமொழியாம் சமற்கிருதத்தை எதிர்த்த போர் முற்று முழுதாகத் தணியவில்லை - அதற்குள் ஆங்கில மொழியில் வழுக்கி விழுகிறானே - என்ன தமிழன் இவன்?

மறைமலை அடிகளார் தமிழ்ப் பணியையும் - பாவேந்தர் பாவாணர் தமிழனர்வையும் - பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனாரின் தமிழ் ஈக வாழ்வையும் புதைகுழியில் வைத்து இவன் மன்போடும் கொடுமையை என்னென்பது?

எத்தனை விரைவில் தமிழன் மாறுவான் என்பதை எத்தனை தடவை பார்த்தோம்.

தென்னாப்பிரிக்காவில் தமிழன் ஆங்கிலேயனாய்த் திரிபுற்றான்.

பிசித்தீவில் தமிழன் ஆங்கிலேயனாய்ப் பிறழ்ந்தான்.

பைந்தமிழ் ஈழத்தில் - மீண்பாடும் தேனாடாம் மட்டக் களப்பில் இற்றைக்கு 500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வந்து குடியமர்ந்த போர்த்துக்கீசர்கள் இன்றும் வீடுகளில் தங்கள் தாய்மொழியாம் போர்த்துக்கீச மொழியிலேயே உரையாடுகிறார்கள்.

ஆனால் -

150 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மொர்சியஸ் தீவுக்குப் போன தமிழர்கள் தாய்மொழியாம் தமிழை முற்றிலுமாய் மறந்து கிரியோல் மொழிக்காரர்களாய் ஆங்கில மொழிக்காரர்களாய் மாறிப் போனார்கள்.

போன இடங்களில் ஆங்கிலேயனாய் தமிழன் மாறிப்போன கொடுமையை மாற்றுமொழிச் சூழலின் விளைவு என்றாவது பொறுத்திடலாம்.

ஆனால் -

குமரிக் கண்டத்தை இழந்து - உலகில் தான் பரவிய இடங்கள் அனைத்தையும் இழந்து - நாவலந்தேயத்திலும் (இந்தியா) இலங்கையிலும் பெரும்பகுதியை இழந்து - தமிழ்நாடு தமிழ்மூம் என அளவு சுருங்கி நிற்கும் தமிழன், தமிழோடு ஆங்கிலத்தைக் கலந்து தமிங்கிலனாய்த் திரிபுற்று - இக்குறுகிய நிலப்பரப்பையும் இழந்து யாரோ எவனோ என மாறிப் போகலாமா?

தமிழ்நாடும் தமிழ்மூம் தமிங்கில நாடுகள் ஆனால் தமிழனுக்கு நாடு ஏது?

ஆங்கிலத்தைத் தமிழன் ஆரத் தழுவுவது ஏன்?

தாழ்வு மனப்பான்மையே இவன் வாழ்வு மனப்பான்மை யாகிவிட்டதா?

வெள்ளை ஆங்கிலேயன் ஆட்சிக்காலத்திலேயே இந்தியாவில் உள்ள வேற்றினத்தார் - வடவர் - தங்கள் மொழிக் காப்பில் உறுதியாக இருந்தபோது தமிழன் மட்டும்

ஆங்கிலத்தைக் கொள்ளள மகிழ்வோடு ஏற்றுக் கொண்டான் என்னும் வெட்கக்கேட்டை வரலாறு வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறது.

1920 ஆம் ஆண்டு கில்பர்ட் சிலேட்டர் என்பார் எழுதி வெளியிட்டுள்ள ‘இந்திய நாகரிகத்தில் திராவிடப் பண்புக் கூறு’ என்னும் ஆங்கில நூலில் இவ்வாறு கூறுகிறார் :

“திராவிட மொழிகள் நாட்டு மொழிகளாய் இருக்கும் இடங்களில் ஜ் ரோப்பிய மேலாட்களுக்கும் அவர்களின் இந்தியப் பணியாட்களுக்கும் இடையேயுள்ள இடையீட்டு மொழி எப்போதும் ஆங்கிலமாகவே இருக்கிறது. ஏனைய இந்தியப் பகுதிகளிலோ அது எப்போதும் இந்துஸ்தானியாகத் தான் இருக்கிறது.

சென்னையில் பக்கிங்காம் கர்நாட்டிக் ஆலைகள் ஜ் ரோப்பிய மேலாண்மையுடன் நிறுவப்பட்ட போது அங்கு இந்திய மொழி பெயர்ப்பாளர்களை வைத்துச் செயல்முறை நிகழ்த்தப் பெறவில்லை.

அதை விலக்குவதற்கு ஒரு சரியான மாற்று முறை காணப்பட்டது. தொழிலாளர் குழந்தைகளுக்கும் குறை நேரத்தொழிலாளருக்கும் பள்ளிகள் வைத்து ஆங்கிலம் கற்றுக் கொடுக்கும் முறை மிக எளிதாகப் பின்பற்றப்பட்டு வெற்றிபெற முடிந்தது.

இதிலிருந்து - திராவிடர் குடிமக்களாய் அவர்களிடையே சிறு குழுவினரான ஆரியப் படையெடுப்பாளர்கள் ஆட்சியினத்தவராக அமைவதும் இடங்களில் எல்லாம் ஆனாம் இனத்தவர் ஆளப்படும் இனத்தவருடன் கலந்து மறைந்துவிட்ட போதிலும்கூட ஆரியச் சார்பான்

ஆட்சியாளர்கள் மொழியே நாட்டு மொழியாகி விடுகிறது என்று காணலாம்.

திராவிட மொழிகளும் வடமொழி சார்ந்த மொழிகளும் உறவாடும் இடங்களில் எல்லாம் திராவிட மொழி அழிவுற்று வடமொழி சார்ந்த மொழி வெற்றி பெற்றோங்கும் மரபு இன்றும் தொடர்ந்து நடைபெற்றே வருகிறது”.

வடமொழியை ஏற்றுக் கொண்ட தமிழன் வடமொழி சார்ந்த மொழியான ஆரிய ஆங்கில மொழியையும் ஏற்றுக் கொள்வான் - ஏற்றுக் கொள்கிறான் என்று 1920 இலேயே மொழி உணர்வு வறண்ட தமிழனைப் பற்றிய தன் கருத்தை எழுத்தில் வைக்கிறார் கில்பர்ட் சிலேட்டர்.

□
உண்மைதான்.

தமிழும், ஆங்கிலமும் கலந்த தமிங்கில மொழியே இன்று தமிழ் மண்ணில் திசைதொறும் தமிழன் மொழியாய்த் திகழ்தல் காண்கிறோம்.

மூவாயிரம் ஆண்டுகளாக ஆரியம் புதைத்து வைத்திருந்த தமிழை வெளியே கொணர்ந்தவர் மறைமலையடிகள் என்று மொழிஞாயிறு பாவானர் சொன்னாரே - மறைமலையடிகளின் மூச்சடங்கி ஜம்பது ஆண்டுகள் கூடக் கழியவில்லை, அதற்குள் இன்று பழையபடி தமிழ் இருளில் மூழ்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

வடமொழியை ஓடக் கலைத்த நாம் இன்று வடமொழியின் இடத்தில் ஆங்கிலத்தை அல்லவா தூக்கி வைக்கிறோம்.

நேற்று -

அக்கிராசனரைத் தலைவர் ஆக்கினோம். காரியதரிசியைச் செயலாளர் ஆக்கினோம். சபா கூட்டம் ஆகியது. பிரச்சனை சிக்கல் ஆகியது. ஆலோசனை கலந்துரையாடல் ஆயிற்று.

ஆனால் -

இன்று நிலை என்ன?

‘எங்க போய் வர்ந்துக்க?’

‘மீட்டிங்குக்கு’

‘யார் யார் வந்தாங்க?’

‘பிரசிடெண்டு’ ‘செக்ரட்டி’ எல்லாருமே வந்திருந்தாங்கு’

‘என்ன பண்ணுனீங்க?’

‘எல்லா ‘ப்ராப்ளம்’ பற்றியுமே ‘டிஸ்கசன்’ நடந்திச்சு’

அக்கிராசனரைத் தலைவர் ஆக்கினோம் - அவர் ‘பிரசிடெண்ட்’ ஆனார். காரியதரிசியைச் செயலாராக்கினோம் - அவர் ‘செக்ரட்டி’ ஆனார். சபாவைக் கூட்டம் ஆக்கினோம் - அது ‘மீட்டிங்’ ஆனது. பிரச்சனையைச் சிக்கல் ஆக்கினோம் - அது ‘ப்ராப்ளம்’ ஆனது. ஆலோசனையைக் கலந்துரையாடல் ஆக்கினோம் - அது ‘டிஸ்கசன்’ ஆனது.

வடமொழியிலிருந்து தப்பிப் பிழைத்த தமிழன் ஆங்கிலத்தில் வழுக்கி விழுகிறான்

எல்லாத் துறைகளிலுமே இம்மாற்றம் எப்படியோ நிகழ்ந்துவிடுகிறது.

திரையுலகம் ஓர் எடுத்துக்காட்டு.

1915 ஆம் ஆண்டு பேசாத் திரைப்படங்கள் தொடங்கிய காலத்தில் கீச்சவதும், திரெளபதி வஸ்திராபரணம், மீனாட்சி கல்யாணம், பீஷ்ம பிரதிக்ஞா, கஜேந்திர மோட்சம்... இப்படி பேசாத் திரைப்படங்களின் பெயர்கள் அனைத்தும் சமற்கிருதப் பெயர்களாகவே அமைந்திருந்தன.

பேசும்படம் வந்த பின்பும் ஆரியமாலா, ஐகதலப் பிரதாபன் என்று வடமொழியிலேயே திரைப்படங்களின் பெயர்கள் தொடர்ந்தன.

இதே காலத்தில் வாழ்ந்த மறைமலை அடிகளாரின் மொழிப்போர் தாக்கத்தினால் பின்பு திரைப்படங்கள் இனிய தமிழ்ப் பெயர்களைத் தாங்கி வெளிவந்ததைப் பார்த்தோம்.

நாம் இருவர், வாழ்க்கை, ஒளவையார், பார்த்தால் பசி தீரும், பாலும் பழமும், படித்தால் மட்டும் போதுமா? நாடோடி மன்னன், தொழிலாளி என்று தமிழ்ப் பெயர்கள் தாங்கிய திரைப்படங்கள் நாட்டின் மானத்தைக் காத்தன.

இன்று நிலை என்ன?

மம்மி டாடி, ஜி லவ் இந்தியா, ஜென்டில்மேன், டியட், ஹலோ பிரதர், லவ் பேர்ட்ஸ்... இப்படியெல்லாம் தமிழ் மண்ணில் திரைப்படங்கள்.

சமற்கிருதச் சேற்றில் தமிழ் மண் புதைந்து கிடந்த காலத்தில் இசை - நாடகக் கலைஞர்கள் சமற்கிருதப் பட்டங்கள் கொண்டே பாராட்டப்பட்டார்கள்.

‘பஞ்சநாதப் பிரம்மம்’ பரமசிவம் பிள்ளை, ‘நவரசத்திலகம்’ நடராச பிள்ளை, ‘சங்கீத சண்ட மாருதச் சக்கரவர்த்தி’ சின்னப்பா பாகவதர், ‘கானலோல கர்ணாமிர்த வர்ஷினி’ சுந்தராம்பாள்..... இப்படி வடமொழிப் பட்டங்களே சூட்டப்பட்டன.

தனித்தமிழ் இயக்கத்தின் விளைவால் தமிழ்நாட்டில் மணித்தமிழ் சிலிர்த்தது.

‘இசை மாமணி’ சீர்காழி கோவிந்தராசன், ‘நடிப்பிசைப் புலவர்’ இராமசாமி, ‘நடிகமணி’ நாராயணசாமி, ‘இசைச்சித்தர்’ சிதம்பரம் செயராமன், நடிகவேள் இராதா எனத் தனித்தமிழ்ப் பட்டப் பெயர்கள் கலைஞர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன.

இன்று நிலை என்ன?

‘குப்பர் ஸ்டார்’ ரஜினிகாந்த, ‘குப்பர் ஆக்டர்’ கமலஹாசன், ‘ஆக்சன் கிங்’ அர்ஜூன், ‘காமெடி கிங்’ எஸ்.வி. சேகர் என்று வெள்ளொக்காரப் பட்டங்களை அல்லவா தமிழ்க் கலைஞர்களுக்குச் சூட்டிக் குதியாய்க் குதிக்கிறோம்.

தமிழன் தெலுங்களாய், கன்னடனாய், மலையாளியாய் மாறிக் கொண்டிருந்த காலத்தைப் போல் இதுவும் தமிழன் வாழ்வில் இனமாற்றம் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் காலமே.

இம்முறை தமிழன் தமிங்கிலனாய் இனம் மாறுகிறான்.

இனமாற்றத்தின் பின் இத்தடவை தமிழன் ஒருவன் கூடத் தப்பிப் பிழைத்திருக்க மாட்டான் - ஏனெனில் தமிழனுக்கென அப்போது ஓர் எஞ்சிய தாயகம் இருக்காது.

தமிழீழத்தில் ஓர் உணர்வுமிகுக் விடுதலைப் போர் நிகழ்வதால் அந்நிலத்தில் தமிழினம் தப்பிப் பிழைத்தல் கூடும்.

தமிழ்நாட்டில் வலிமை மிக்கதாய் ‘தமிங்கிலர் எதிர்ப்பியக்கம்’ வெடித்தெழாவிட்டால் இன அழிப்பு தவிர்க்க முடியாததே.

தமிழில் கலந்துள்ள ஆங்கிலச் சொற்களின் விழுக்காடு தமிழ்ச் சொற்களைவிடக் கூடிவிட்டதால் - இன்றிருப்பது தமிழல்ல தமிங்கிலம்தான்; இன்றிருப்பவன் தமிழனல்ல தமிங்கிலன்தான்; இன்றிருப்பது தமிழ்நாடுமல்ல தமிங்கில நாடுதான் என்று கூடச் சொல்லத் தோன்றுகிறது.

நோவ்

தமிழனால்
தமிழும் தமிழனும்
அழிந்து கொண்டிருக்கும்
நிகழ் வாழ்வு
- ஒரு வரைபடம்

கற்றவர்கள் - புலவர்கள் - அறிவுடையோரே பண்டைத் தமிழகத்தில் தமிழ் மொழியை வளர்த்தார்கள். இன்றோ கற்றவர்களே தமிழ்மொழிக்குப் பாடை கட்டுகிறார்கள்.

'Can you come home tomorrow? I will be waiting for you. ஏன்டி வர்றியா? Don't disappoint me. My mother will tell you how bad Ravi is. ஆமாடி. He is a dirty rascal. தெரியுமா உனக்கு?'

இன்று படித்த தமிழர்கள் எல்லோருமே இப்படித்தான் பேசுகிறார்கள். இச்சொற்றொடரில் உள்ள 33 சொற்களில் 5 சொற்கள் மட்டுமே தமிழ். 28 சொற்கள் ஆங்கிலம். இது ஏறக்குறைய 85% ஆகும். 85% ஆங்கிலம் கலந்து நாம் பேசும் ஒரு மொழியைத் தமிழ் என்று அழைக்கலாமா? - இது தமிழ்ல்ல தமிங்கிலம்.

குறைந்த அளவில் அரைகுறை ஆங்கிலம் தெரிந்த தமிழர்கள் வாயில் இன்னொருவகைத் தமிங்கிலம் குதியாய்க் குதிக்கிறது.

காலையில் மகனைப் பார்த்து ‘பல்லை Brush பண்ணு’ என்கிறான். பின்பு ‘Body wash பண்ணு’, என்கிறான். அப்புறம் ‘Tiffin பண்ணு’ என்கிறான். பிறகு ‘Dress பண்ணு’ என்கிறான். பின்பு ‘Ready பண்ணு’ என்கிறான். அப்புறம் ‘Bus இலேயே Travel பண்ணு’ என்கிறான். பின்பு ‘பெரியவரை ‘Meet பண்ணு’ என்கிறான். பிறகு ‘அங்கேயே Stay பண்ணிடாதப்பா - Return பண்ணிடு’ என்கிறான்.

இவர்கள் வாயில் பண்ணுதல் என்ற தமிழ்ச் சொல்லை விட்டால் தமிழ் இல்லை.

இந்த அரைப் படிப்பாளிகள் ஒருபுறம் புதிய தமிங்கில இனத்தை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

சிற்றூர்களில் ஏற்றியா எழுத்தறியாத் தமிழரிடையே கூட ஆங்கிலம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நுழைந்து தமிழைச் சிதைத்திடல் காண்கிறோம்.

‘எங்க ஊருக்கு Collector வர்றாராம். Letter வந்திருக்கு. எங்க ஊரு School படுமோசம். Teacher மாருங்க ஒழுங்கே இல்ல’ என்கிறான் சிற்றூர்க்காரி.

படித்தவர்கள் முழுத் தமிலங்கிலராகவும் - அரைப் படிப்பாளிகள் அரைத் தமிங்கிலராகவும் - படிக்காதவர்கள் முளைத் தமிங்கிலராகவும் இருக்கிறார்கள்.

தமிழ்நாட்டில் எங்கும் தமிங்கிலம்.

கடைத் தெருவில் இறங்கினால் ‘லாண்டரி’, ‘எர் கட்டிங் சலூன்’, ‘ஷட்டல்’, ‘எலக்ட்ரிக்கல்ஸ்’, ‘டெலர்ஸ்’, ‘கம்பெனி’, ‘ஷா மார்ட்’, ‘டெக்ஸ்டெல்ஸ்’, ‘ஜூவல்லர்ஸ்’ இப்படி.

நாளேடுகள், வார இதழ்கள் வாங்கப் போனால் ‘ஜி னியர் போஸ்ட்’ ‘இந்தியா டூடே’, ‘விசிட்டர்’ ‘ஹெல்த்’ ‘சஸ்பென்ஸ்’ இப்படி.

எதையாவது உண்ண விரும்பினால் ‘பிரெட் றைஸ்’, ‘தண்டுரி சிக்கன்ஸ்’, ‘வெஜிடபிள் குப்’, ‘கேக்’, ‘ஜஸ் கிரீம்’ இப்படி.

துணி வாங்கப் போனால் ‘பாண்ட்’, ‘சர்ட்’, ‘ஜீன்ஸ்’, ‘சாறி’, ‘ஜாக்கட்’, ‘டெட் ஸ்கர்ட்’, ‘பெல் பாட்டம்ஸ்’ இப்படி.

அலுவலகத்தில் நுழைந்தால் ‘டெரக்டர்’, ‘கிளார்க்’, ‘பியூன்’, ‘லாக்கர்’, ‘டிராயர்’, ‘பைல்’, ‘பேப்பர்’ இப்படி.

பள்ளிக்கூடம் போனால் ‘பிரின்சிபால்’, ‘ஷச்சர்’, ‘ஸ்டூடன்டஸ்’, ‘கிளாஸ்’, ‘டெஸ்டு’, ‘நிசல்டு’, ‘பாஸ்’, ‘பெயில்’ இப்படி.

ஏதேனும் தொழில் பார்ப்போம் என்றால் ‘அப்ஸிகேசன்’, ‘இன்டர்வியூ’, ‘செலக்சன்’, ‘அபாயின்ட்மென்ட்’, ‘ப்ரமோசன்’ இப்படி.

விளையாடப்போனால் ‘கிரிக்கெட்’, ‘புட்பால்’, ‘டெனிஸ்’, ‘ஹாக்கி’, ‘செஸ்’, ‘பாக்சிங்’ இப்படி.

நோய் வந்தால் ‘ஹாஸ்பிடல்’, ‘டாக்டர்’, ‘நர்ஸ்’, ‘சிஸ்டர்’, ‘இன்ஜெக்சன்’, ‘ட்ரிப்’, ‘ஆப்ரேசன்’ இப்படி.

திரையுலகில் நுழைந்தால் ‘சூட்டிங்’, ‘அவுட்டோர்’, ‘இன்டோர்’, ‘கால்சீட்’, ‘மேக் அப்’, ‘டெரக்டர்’, ‘கட் கட் கட்’ இப்படி.

முத்தமிழ் விழா மேடையில்கூட முதலில் முழங்குவது ‘மைக் டெஸ்டிங் ஓன் டே தீரி!’

தமிழன் -

‘சிட்டி’யில் ‘காலனி’யில் ‘அபார்ட்மெண்ட்’இல் ‘பிளாக்’கில் ‘பளோரி’ல் ‘டோர் நம்பரி’ல் குடியிருக்கிறான்.

தமிழன் -

‘மம்மி’யும் ‘டாடி’யும் ‘அங்கிஞு’ம் ‘ஆண்டி’யும் ‘பேபி’யும் ‘ரிலேட்டிவ்ஸ்’ம் ‘பிரண்ட்சு’மாய் வாழ்கிறான்.

தமிழன் -

‘ஞேத் பேஸ்ட்’டால் ‘பிரஷ்’ஆல் பல் தீட்டுகிறான். ‘ஹெயார் ஆயிலை’ ‘கிரீஸை’ தலைக்கு வைக்கிறான். ‘பவுடரை’ ‘பேஸ் கிரீஸை’ முகத்தில் இடுகிறான். ‘பிளேட்’டால் ‘சேவிங்’ ரேசரால் முகமயிர் மழிக்கிறான். ‘சர்ட்டெட்’ ‘பான்டெட்’ உடலில் அணிகிறான். ‘சாக்சை’ ‘சூசை’ காலுக்குப் போடுகிறான்.

தமிழன் -

‘ஸ்டோரீஸ்’ ‘நாவல்ஸ்’ படித்து - ‘சோங்ஸ்’ ‘மியூசிக்’ கேட்டு - ‘டான்ஸ்’ ‘ட்ராமா’ பார்த்து - ‘சினிமா’ ‘டிவி’ கவைத்து மகிழ்கிறான்.

தமிழன் -

கடையில் ‘பில்’ கேட்கிறான். மருத்துவ மனையில் ‘டோக்கன்’ கேட்கிறான். பேருந்தில் ‘டிக்கட்’ கேட்கிறான். பால் விற்பனை நிலையத்தில் ‘கார்டு’ கேட்கிறான்.

தமிழ்நாட்டு வீடுகளில் வெள்ளைக்காரணா திருட வருகிறான்? திருடனை மிரட்ட வீட்டு வாசலில் ‘Beware of Dogs’ என்று ஆங்கிலத்தில் எழுதி வைக்கிறான் தமிழன்.

தமிழ்நாட்டின் பெருமை மிக்க வரலாற்றில் பச்சையப்பன் கல்லூரியின் இடம் தனி.

வழிவழியாய்ப் பச்சையப்பன் கல்லூரி பற்றி வழங்கி வரும் ஒரு வாய்மொழி உண்டு.

‘பச்சையப்பன் கல்லூரிப் படிக்கட்டும் பைந்தமிழ் பேசும்’ படிக்கட்டுக் கூட பைந்தமிழ் பேசும் மன்னாய் இருந்த தமிழ்நாடு இன்று ஆங்கிலத்தின் அடிப்பட்டுப் பாழ்பட்டுக் கிடக்கிறது.

திருச்சி பாரத மிகுமின் நிலையக் குடியிருப்பில் - ஏன் இன்னும் பல இடங்களில் - தெருவில் குப்பைத் தொட்டிகள் வைத்திருக்கிறார்கள்.

எங்கிருந்தோ வந்த ஆங்கில மொழியில் ஒவ்வொரு குப்பைத் தொட்டியிலும் ‘Use Me’ என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டில் குப்பைத் தொட்டி கூட இன்று ஆங்கிலம் பேசும் தலைகுனிவை யாரிடம் சொல்லி அழுவது?

‘காய்ச்சல் என்று சொல் ‘ஜாரம்’ என்று சொல்லாதே - எலும்புருக்கி என்று சொல் ‘சயரோகம்’ என்று சொல்லாதே’ எனத் தமிழறிஞுட்டி மறைமலையடிகள் முதல் பாவேந்தர், பாவானர், பெருஞ்சித்திரனார் வரை உணர்ச்சியற்ற தமிழ் மாடுகளுக்கு முறையான மேய்ச்சல் பழக்கினார்கள்.

இன்று -

தமிழ்நாட்டில் ஒருவகைக் கண் நோயை ‘மெட்ராஸ் ஐ’ என்கிறான். ‘Madras Eye’ என்கிறானே - இவனுக்கு ஏன் ‘London Tongue’ என்பதுதான் புரியவில்லை.

நோயைக் கூடத் தமிழில் சொல்ல முடியாத நோய் தமிழனை அழித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

தமிழர் தலைவர் ஆதித்தனார் உள்ளாம் குமுறி - விம்மி வெதும்பி - தமிழனை எண்ணி அடிக்கடி சொல்வார் :

‘நான்கு தடவை உலகத்தைச் சுற்றியிருக்கிறேன் - தமிழ்நாட்டில் உள்ளதைப்போல் K.S. கண்ணன், P.V. முத்து என்று இரண்டு மொழிகளில் கையெழுத்துப் போடுகிறவன் உலகில் எந்த நாட்டிலும் இல்லை.’

‘திருமிகு’ என்று பெயருக்கு முன்னால் போடுவதால் தமிழன் பொருள் சேர்ப்பதிலேயே கண்ணும் கருத்துமாய் இருக்கிறான் - மொழி இன் நாட்டுணர்வுகள் எதுவுமே அற்ற முண்டமாய் வாழ்கிறான் - ‘மானமிகு’ என்று பெயருக்கு முன்னால் எழுதினாலாவது தமிழனுக்கு மானம் வருகிறதா

பார்க்கலாம் என நினைத்த தமிழனர்வாளர் சிலர் ‘மானமிகு இரா. வள்ளுவன்’ ‘மானமிகு செ. தமிழரசன்’ என்று எழுதும் முறையைக் கொண்டு வந்தார்கள்.

இப்போது தமிழன் பெயர்களை எப்படி எழுதுகிறான் தெரியுமா?

‘மானமிகு P.S. கதிரவன்’, ‘மானமிகு N.M. முத்தையா’ அட.... ‘மானமிகு’ எனும் சொல்லுக்குப் பக்கத்தில் P.S., N.M. என எழுதிய போதே இவன் மானம் போயிற்றே...

தமிழனா இவன்?

ஆங்கிலத்துக்குத் தமிழன் முழு அடிமையாகிவிட்டான்.

தன் பெயரின் ஆங்கில முதல் எழுத்துப் பொறித்த தங்கக் கணையாழியை விரலில் அணிகிறான்.

கழுத்தில் தங்க மாலையில் தன் முழுப் பெயரையும் ஆங்கில எழுத்துக்களாய்க் கட்டித் தொங்கவிடுகிறான்.

ஆங்கிலத்தில் ‘Sweet Heart’ என்றும் ‘Love is Blind’ என்றும் - இன்னும் எப்படியெல்லாமோ அச்சிடப்பட்ட மேலாடைகளை ‘T. Shirts’ என்ற பெயரில் அணிந்து உலா வருகிறான்.

மணவிழாக்களில் ‘Welcome’ என்று ஆங்கிலத்தில் தோரண வளைவுகட்டி மகிழ்கிறான்.

வாசலில் - வீட்டுக்கதவில் ‘In - Out’ எழுதி வைக்கிறான்.

முன்னோர் தமிழில் தாலாட்டுப்பாடி வளர்த்த தமிழ்க் குழந்தைக்கு ‘Birthday Party’ வைத்து ‘ஹாப்பி பார்த்டே டு யூ’ பாடி முளையிலேயே தமிழினத்தைச் சாகடிக்கிறான். தமிங்கிலனாகிக் கொண்டிருக்கும் தமிழன் இவன்.

தமிழ்நாட்டிலுள்ள மார்வாடியும் குசராத்தியும் தங்கள் வணிக நிலையங்களின் கணக்குப் பதிவேடுகளை மார்வாடி மொழியிலும் குசராத்தி மொழியிலுமே எழுதி வருகிறார்கள். - தமிழ்நாட்டிலுள்ள தமிழனோ ஆங்கிலத்தில் தன் கடைக் கணக்குகளைப் பதிவு செய்கிறான். தமிழுணர்வு மிக்க நாட்டுக் கோட்டையரை மட்டும் விதிவிலக்காகக் கொள்ளலாம்.

செந்தமிழாய்வில் முனைவர் பட்டம் பெற்ற தமிழ்நினர் பலர்கூட தங்கள் பெயர்களுக்கு முன்னால் ‘முனைவர்’ என எழுதுவதைத் தாழ்வெனக் கருதி ‘டாக்டர்’ எனப் போட்டுச் செருக்குறும் இழிந்த தமிழ் மன் இது.

தமிழ் மன்னில் சில மாநகர்களின் பெயர்களை ஆங்கிலம் கொண்டே தமிழன் அழைக்கிறான்.

தமிழ்நாட்டில் சென்னையை ‘மெட்ராஸ்’ என்றும் திருச்சியை ‘ட்ரிச்சி’ என்றும் தஞ்சையை ‘டஞ்சூர்’ என்றும் அழைக்கும் தமிழன் தமிழ்மூத்தில் யாழ்ப்பாணத்தை ‘யாப்னா’ என்றும் திருக்கோணமலையை ‘டிங்கோ’ என்றும் மட்டக்களைப்பை ‘பட்டிக்கலோ’ என்றும் அழைப்பதில் தனிப்பெருமை கொள்கிறான்.

இன்றைக்கும் தமிழ்நாட்டின் தலைநகராம் சென்னையில் தமிழர் பெரிதுகூடும் கடைத் தெருக்கள் ‘சௌகாரும்’ ‘பர்மா பசாரும்’ ‘பாண்டி பசாரும்’ ‘லஸ் கார்னரும்’ தானே - இல்லையா?

‘மவுண்ட் ரோடு’ என்பதை ‘அண்ணா சாலை’ எனத் தனித்தமிழில் மாற்றம் செய்தோமே தவிர தனித்தமிழ்ச் சாலையாக அதை மாற்றினோமா? எத்தனை ஆயிரம் ஆங்கிலப் பெயர்ப் பலகைகள் அச்சாலையின் இருமருங்கிலும் நிரைபட நின்று தமிழில் மண்போட்டுச் சிரிக்கின்றன.

தமிழர் நகரங்கள் தோறும் அரசு நிறுவனங்கள் - வணிக நிலையங்கள் ஆகியவற்றின் பெயர்ப் பலகைகள் - விளம்பரங்கள் அனைத்தும் ஆங்கிலமாய்க் காட்சி தருவதால் - குட்டி இங்கிலாந்தாகவே தமிழ்நாடு ஆகிவிட்டதால் - தமிழன் தன் முகவரியை முற்று முழுதாய்த் தொலைத்துவிட்டான் என்றே சொல்லத் தோன்றுகிறது.

கடைகளின் பெயர்களை ‘எண் கணியம்’ (Numerology) பார்ப்பவனே கணித்து முடிவு செய்கிறான்.

எண் கணியம் ஆங்கில எழுத்துக்களைக் கொண்டே கணிக்கப்படுகின்றது.

‘இளங்கோ உணவகம்’ என்னும் பெயரில் - ‘இளங்கோ’வில் வரும் ‘இ’க்கு ‘E’ போடாமல் ‘I’ போட்டால்தால் என்கள் பொருந்திவரும் - வணிகம் வெற்றிபெறும் என்று கூறி இளங்கோ உணவகத்தை ‘Hango Hotel’ ஆக்கி உணவகத்தில்

ஆங்கிலப் பெயர்ப்பலகையை இருத்தி விடுகிறான் என்கணியன்.

தமிழனின் அறியாமையும் மூடத்தனமும் தமிழை அடித்து நொறுக்கித் தகர்த்திடும் கொடுமை அன்றோ இது?

சின்னஞ்சிறு உணவகத்துக்கும் - முடிதிருத்தகத்துக்கும் பழக்கடைக்கும் பெயர் குட்ட இன்று என்கணியம் பார்த்து ஆங்கிலத்தில் பெயர் வைக்கிறானே தமிழன் - பண்டைக் காலத்தில் பூம்புகாரில் கொற்கையில் தொண்டியில் உலக வணிகம் நடத்தியபோது - உரோமாபுரிக்கும் கிரேக்கத்துக்கும் முத்தும் பவளமும் ஏற்றிச் சென்ற போது எந்த எண்கணியனைக் கொண்டு தன் நாளங்காடிக்கும் அல்லங்காடிக்கும் இவன் பெயர் கணித்தான்?

ஆங்கிலப் பெயர்ப்பலகையா சிலப்பதிகார காலத்தில் பூம்புகார் அங்காடியில் தொங்கியது?

□

எழுத்தாளரும் பாவலரும் செய்தி ஏடு நடத்துநரும் ஒருபுறம் தமிழை ஏறி மிதித்துக் கூத்தாடுகிறார்கள்.

தமிழை எழுதிப் பிழைக்கும் எழுத்தாளர்களே தமிழை அழிக்கும் கொடுமையை என்னென்பது?

சோறு போடும் தமிழுக்கு நஞ்சபோடும் எழுத்தாளர்கள்.

பாலகுமாரன் எழுதியுள்ள ‘தொப்புள் கொடி’ என்னும் நூலின் ஒரு பகுதி இது :

“நாங்க ‘காபி சாப்பிடற்றில்ல’

‘ஹாட் டிரிங்ஸ்தானா?’

‘அது ராத்திரி’

‘பகல்ல...?’

‘தூத் பால்’ சிரித்தான். ‘இப்பதான் சாப்பிட்டோம்’ என்றான்.

‘பையனுக்கு ‘டிரஸ்’ எடுக்கணும்’

‘எடுக்கலாம். கோபால்தாஸ் இப்பதான் நிறைய சரக்கு கொண்ந்தாரு’

‘எங்க இருக்கு?’

‘அவரு ரூம்ல’

‘பசங்க ட்ரஸ் இருக்கா கோபால்தாஸ்?’

‘லேஸ் ட்ரஸ்கூட் இருக்கு. வாண்ட் டு ஸீ?’

‘எங்க ரூம்?’

‘நெக்ஸ் பில்டிங். ஹோட்டல் பாலிமர்’

‘ஹோட்டலா?’

‘நீங்க ஜீன்ஸ் சுடிதார் போடுற்றில்லையா?’

‘சுடிதார் போடுவேன்’

‘யு லுக் யெங். ஜீன்ஸ் போடுங்க. பாம்பே’ல் ஆல் லேஸ் ஒன்லி ஜீன்ஸ் வேரிங்’

‘வாசல்ல பார்த்தேன். எண்ணுறு ரூபா போட்டுருக்கு’

‘அது கடை ரேட்’

‘உங்ககிட்ட எவ்வளவு டிஸ்கவுண்ட்?’

‘ஹண்டரட் பாசன்ட்’

‘என்னா?’

‘ஹண்டரட் பாசன்ட்’ சிரித்தான்.

புரிந்தது.

அழைப்பு புரிந்தது. பேசுவதா வேண்டாமா? யோசித்தான். சிரித்தான்.

‘கம் லெட்ஸ் கோ’ அவன் அவள் தோளில் கை வைத்தான்”.

- பாலகுமாரன்

‘தொப்புள் கொடி’

□

‘மாஸ் றெட்டர்’ என அழைக்கப்படும் ஆங்கில எழுத்தாளர் அல்ல - தமிழ் எழுத்தாளரான ராஜேஸ்குமார் எழுதி ‘சல்பென்ஸ்’ என்னும் ஆங்கில இதழில் அல்ல தமிழ் இதழில் வெளிவந்துள்ள கண்ணிக்கடன் என்னும் கதையில் சில வரிகள் :

‘ரிசீவரை வைத்துவிட்டு மாணேஜரின் அறைக்குப் போய் பர்மிஷன் வாங்கிக் கொண்டு வெளியே வந்து ஆட்டோ பிடித்து திருவேங்கடம் ரோட்டில் இருந்த அந்த நர்சிங் ஹோமை தொட்டபோது நேரம் 11:10

ஜ.சி. யூனிட்டில் இருந்து அந்த டாக்டர் வெளிப்பட்டார். கேட்டார் :

‘பேஷன்டோட் வந்தவங்க யாரு?’

முருகேசன் முன்னால் போனான்.

‘பேசன்டோட் பள்ட குருப் இங்கே யாருக்காவது இருக்கா?’

‘எனக்கும் என்னோட் மதருக்கும் ஒரே பள்ட குருப்தான் டாக்டர். நான் ஒரு தரம் என்னோட் மதருக்கு பள்ட கொடுத்திருக்கேன்.’

‘தட்ஸ் குட். உள்ளே வாங்க’

முருகேசனைக் கூட்டிக் கொண்டு உள்ளே போனார் டாக்டர்.

- ராஜேஸ்குமார்
‘கண்ணிக்கடன்’

□

‘நோ சுடாதே’ என்னும் நெடுங்கதை பட்டுக்கோட்டை பிரபாகர் எழுதி ‘உல்லாச ஊஞ்சல்’ இதழில் வெளி வந்துள்ளது. அவர் எழுதுகிறார்:

‘ஹலோ டாக்டர் வத்சன் ஹியர். யெஸ். எஸ்டேட் எந்தப் பக்கம்? லேஸ் வேலியா? அப்படன்னு ஒரு ஊரா? லொகேஷன் நல்லா இருக்குமா? ஃபாரெஸ்ட் ஏரியா ஆரம்பிக்குதுன்னு சொல்றீங்க. பயமா இருக்கே. என்கிட்ட கார் இருக்கு. நீங்க அட்ரஸ் சொல்லுங்க’

- பட்டுக்கோட்டை பிரபாகர்
‘நோ சுடாதே’

□

சிலர் இன்னும் ஒருபடி மேலே போய்த் தமிழூச் சிதைக்கின்றனர்.

குங்குமம் இதழில் (19-25 பங்குனி 93) ‘லக்ஷ்மி கல்யாண வைபோகமே’ என்னும் நாடகத்துக்கு மதிப்பாய்வு செய்கையில் சிவசங்கரி குறிப்பிடுகிறார் :

‘இந்த நாடகத்தில் for the first time என்று சொல்லக்கூடிய சில சிறப்புகள் உள்ளன.

‘சினிமா சின்னத்திரை மூலமாக பிரபலமாகியுள்ள வைஷ்ணவி முதல் முறையாக நாடக மேடையில் காலடி வைத்து லக்ஷ்மியாக நடிக்கிறார். Stage fear இல்லாத இயற்கையான நடிப்பு’.

தமிழோடு ஆங்கிலச் சொற்களை ஆங்கில எழுத்துக்களிலேயே கலந்து தமிழ் கொல்லும் கொடுமை இது.

நெடுங்காலமாய்த் தமிழில் - கதை கட்டுரைகளில் ஆங்கிலம் கலந்து விட்டதெனினும் தமிழ்ப் பாக்களை அது நெருங்கவில்லை.

ஆனால்...

கதை கட்டுரை எழுத்தாளர் போலவே இன்று பாவலர்களும் தமிழில் ஆங்கிலம் கலந்து தமிழின் கழுத்தறுக்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள். திரைப்படத் துறையிலேயே பெரும்பாலும் இத்தீங்கு நிகழ்கிறது. தமிழைக் கற்றுத் தெளிந்த பாவலராய் இருந்தும் வைரமுத்து தமிழை அழிக்கும் முயற்சியில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்வது ஏனோ தெரியவில்லை.

‘தங்கமே தமிழுக்கில்லை தட்டுப்பாடு’ என்று ‘ஞெட்’ என்ற தமிழ்த் திரைப்படத்தில் அழகுறத் தமிழ்ப்பாடல் எழுதினார் வைரமுத்து.

‘எப்படி ஜயா தமிழுக்குத் தட்டுப்பாடு வரும்?’ எதற்காக தமிழ்ப் படத்துக்கு ‘ஞெட்’ என்று ஆங்கிலத்தில் பெயர் வைத்தாய்? உன் படத்துக்கு நான் பாடல் எழுதமாட்டேன் - போ’ என்று அத்திரைப்படத்தை உருவாக்கியவரிடம் அடித்தாற்போல் சொல்லியிருக்க வேண்டும் வைரமுத்து.

அதைக்கூட விடுங்கள்.

காதலன் திரைப்படத்தில் இப்படியா வைரமுத்து தன் மொழிப் பற்றைக் காட்ட வேண்டும்?

‘ஹர்வசி ஹர்வசி டேக் இட் ஈசி ஹர்வசி ஹர்வசி போல உடம்பிருந்தா தேவையில்லை பார்மசி

வாழ்க்கையில் வெல்லவே டேக்இட் ஈசி பாலிசி வானவில் வாழ்க்கையில் வாலிபம் ஒரு ஃபேண்டசி’

‘என் தாய் கொடுத்த தமிழுக்கில்லை தட்டுப்பாடு’ என்று பாடிய உன் தமிழுக்கு ஏனையா இத்தனை தட்டுப்பாடு?

‘மே மாதம்’ என்று அரை ஆங்கிலத் தலைப்பில் ஒரு திரைப்படம்.

இத்திரைப்படத்திலும் வைரமுத்துத்தான்.

அவர் எழுதுகிறார் :

‘மெட்ராஸ் சுத்திப் பார்க்கப் போறேன் மெரினாவில் வீடு கட்டப் போறேன் ஸெல்ட் ஹவுசில் ஏறி நிற்கப் போறேன் நான் மங்காத்தா ராணிபோல வாரேன். அட சினிமா புடிக்கும் கோடம்பாக்கம் ஏரோப்பிளேன் இறங்கும் மீன்ம்பாக்கம் ஃபாரின் சரக்கு பர்மா பஜார்

நம்ம உள்ளூர் சரக்கு ஜாம் பஜார்
இங்க இல்ல ஜோவி பாக்கெட் காலி
ஆனா ஸைஃபோ ஜாவி... ஜாவி....'

வாவி ஒருபறம் தமிழ்த் திரையுலகில் தன் பாடல்களை தமிங்கிலக் கலவை கொண்டு வார்க்கிறார்.

'எல்... ஓ... வி... இ.... வவ்வு மாமா
கே ஜை எஸ் எஸ் கிஸ்ஸூ மாமா
பயஸ் கோப்பு காட்டப்போறம் பாருமாமா
நாங்க துட்டு ஏதும் வாங்கமாட்டம் ஃப்ரீதாம்மா'
என்றும்

'ஆட்டோ ராணி ஹார்ன கொஞ்சம்
அடிச்சா போதுமையா
மீட்டர் போட்டு சீட்டுல ஏற
ஊரே கூடுமையா'
என்றும்

'என் உடம்பு தாங்காதம்மா
ஓவர் லோடுதான்
ஓட்டுறப்போ கூடாதம்மா
ஓவர் ஸ்பீடுதான்'

என்றும் 'ரசிகன்' திரைப்படத்துக்கு தமிங்கிலப் பாடல் எழுதியிருக்கிறார் வாவி.

'இந்து' திரைப்படத்தில் வாவியின் இன்னொரு பாடல் இப்படி ஒலிக்கிறது :

'மெட்ரோ சேனல் முன்ன பாரு முன்ன பாரு
கேபிள் டி.வி. பின்னபாரு பின்ன பாரு

பவுளிங் நீபோடம்மா பார்வைகளாலே
பவுண்டரி நான் அடிப்பேன் கபில்தேவைப் போலே'

புதுக்கவிதை என ஒரு புதிய இலக்கியம். 'நறுக்கு' அல்லது 'சிந்தல்' என்றே இதை நான் அழைக்கிறேன். கருத்தை நறுக்கிவைத்தாற் போன்ற புதுவகை ஆக்கம்.

தமிங்கிலத்தின் தாக்கத்திலிருந்து இந்நறுக்குகளும் தப்பியதாய்த் தெரியவில்லை.

ஆங்கில - தமிழ்க் கலப்பில் ஆத்மாஜி எழுதிய 'அறைக்குள் கிடக்கும் இரவு' என்னும் 'சிந்தல்' இலக்கியத்தின் சில வரிகள் :

'அவள் காதலன் போல்
கமென்ட் அடித்துக் கொண்டிருக்கலா
மென்றிருக்கிறது மனசு'
'தொலைந்து போன புக்கைத்
தேடிப் பார்க்கப் போனதில்
இப்படியானது'
'கவிதைப் புத்தகங்கள்
காட்சிக்கு வைத்தமாதிரி இருக்கிறது
என் சிறிய ஷெல்ப்
கை கூட்டுவிடக் குடித்த
சிகரெட் துண்டை
ஆஷ்ட்ரேயில் போட்டு
புத்தகத்தால் மூடி வைக்கிறேன்'.

(கணையாழி பங்குனி 1993)

'பிடிப்பு' என்னும் தலைப்பில் கே. சாரதி என்பவர் எழுதியுள்ள ஒரு 'சிந்தலில்' தமிங்கிலத்தின் பிடிப்பு இறுக்கமாகவே இருப்பதைப் பார்க்கலாம்.

'ஏறக்குறைய எனக்கு
எல்லாமும் பிடித்துவிட்டது
அம்மாவை ஸ்கூல் பேக்கை பாஸ்கரை
... ...
... ...

முதல் ரேங்க் வாங்கிய அண்ணனை
பாலுவின் சைக்கிளை டிழுஷனை
இங்கிலீஸ் மீடியத்துக்கு மாறியதை
ஏதாவதொன்றில் 33 தென்படும்
ப்ராக்ரஸ் ரிப்போர்ட்டை'

(கணையாழி கார்த்திகை 1993)

தமிழ்மொழி முற்று முழுதாகக் கறைபடும் வண்ணம் தமிங்கிலம் ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது திரைப்படம்.

படத்துக்குப் பூசை போடும் போதே 'கிளப்' அடித்துத்தான் படப்பிடிப்பைத் தொடக்குகிறார்கள். படம் முடிக்கப் பட்டவுடன் அது 'ரிலீஸ்' ஆகிறது.

திரைப்படத்தில் வரும் திரைக்கதை உரைநடை பாடல் அனைத்தும் தமிங்கிலக் கலப்புத் திரளே.

சிற்றூர்க்காரணையும் தமிங்கிலம் பேசப் பழக்குகிறது திரைப்படம்.

ஆங்கிலேயன் ஆட்சிக்காலத்தில்கூட தமிழ்நாட்டில் வெளிவந்த திரைப்படங்களுக்கு ஆங்கிலப் பெயர்கள் வைக்கப்பட்டதில்லை.

இன்று -

'ரேய்ட்', 'ஜென்டில் மேன்', 'லவ் பேர்ட்ஸ்', 'ரவுடி இன்ஸ்பெக்டர்', 'மம்மி டாடி', 'ஜை லவ் இந்தியா', 'லக்கி மேன்', 'லேடி பாஸ்', 'ஹலோ பிரதர்', 'டேக் இட் எஸி பாலிஸி', 'டியர் சன்', 'ஸ்ரீட் பைட்டர்', 'மிஸ்டர் மெட்ராஸ்', 'ஹை வே', 'டைகர் லேடி', 'டேஞ்சர் மேன்', 'ப்ளே கேர்ஸ்ஸ்', 'அலெக்சாண்டர் தி கிரேட்', 'ஒன் பை கு' என்றெல்லாம் ஆங்கிலப் பெயர்களோடு தமிழ்த் திரைப்படங்கள்.

திரைப்படம் நாறுநாள் ஓடினால் 'குப்பர் ஹிட்' என்கிறான். நடிகர் திறமையாக நடித்தால் 'டாப்ஸ்' என்கிறான். படம் நன்றாக இல்லை என்றால் 'போரிங்' என்கிறான். தோற்றுப்போனால் 'ப்ளாப் ஆயிசுசு' என்கிறான்.

திரைப்படச் செய்தி ஏடுகள் முன்பெல்லாம் 'பேசும்படம்' 'குண்டூசி' என்று அழகான தமிழ்ப் பெயர்களைத் தாங்கியே வெளிவந்தன.

இன்று -

'சினிமா எக்ஸ்பிரஸ்', 'ஜெமினி சினிமா', 'பிலிமாலயா' என்றெல்லாம் திரை இதழ்கள்.

தொலைக்காட்சி சிற்றூர்களின் மூலமூடுக்கெல்லாம் தொடுகிறது.

நேரிலேயே உரையாடுவது போல் வீடுவரை சென்று மக்களை நெருங்கிப் பேசுகிறது.

தமிழ் மொழியை அழித்தொழிப்பதையே நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளவர்கள் இன்று தொலைக்காட்சியைத் தங்களுக்கு

வாய்ப்பான தமிழ்ப்புக் கருவியாகவே
பயன்படுத்துகிறார்கள்.

ஆங்கிலம் முறையாகப் பேசத் தெரியாத தமிழ்த் திரைப்படத் நடிகைகூட தமிழ்த் தொலைக்காட்சியில் அடிக்கடி ‘சோ’ (So) என்கிறாள். ‘பட்’ (but) என்கிறாள். இடையிடையே ‘எக்ஸ்யூஸ்மி’ (Excuse me) என்கிறாள். ‘ஜ ஆம் சாரி’ (I am Sorry) என்கிறாள்.

ஒருவர் தொலைக்காட்சியில் இப்படி உள்ளுகிறார்:

‘இந்த ப்ராப்ளம் இருக்கே - கொஞ்சம் ‘இன்ட்ரஸ்ட்’ எடுத்தீங்கன்னா இது ‘ப்ராப்ளமே’ இல்ல ‘சார்’ - ‘டேக் இட் ஈஸி - யூ வில் சால்வ் இட் விதின் எஃபியூ செகண்ட்ஸ்’ ‘தமிழ் நாடா இது?’ ‘தமிழ்நாட்டுத் தொலைக்காட்சியா இது?’ என்று தலையில் அடித்துக் கொள்ளத் தோன்றுகிறது. இங்கிலாந்து நாட்டுக்காரன் அவன் தொலைக்காட்சியை அவனது ஆங்கில மொழியில் ‘பிரிட்டிஷ் ப்ராட்காஸ்டிங் கார்பரேசன்’ (B.B.C) என்று அழைக்கிறான்.

நார்வேக்காரன் அவன் தொலைக்காட்சியை அவனது ‘நார்ஸ்க் மொழியில் ‘நார்ஸ்க் றிக்ஸ் கிரிங் காஸ்டிங்’ (Norsk Riks Kring Kasting) என்று அழைக்கிறான்.

பிரிட்டனில் ஒரே ஆட்சியின் கீழ் இங்கிலாந்தோடு ஒட்டினாற்போல் இருக்கும் வேல்ஸ் நாட்டுக்காரன் அவன் தொலைக்காட்சியை அவனது தாய்மொழியில் ‘கம்ரு’ (Cymru) என்று அழைக்கிறான்.

இந்திக்காரன் இந்தியாவின் தொலைக்காட்சியை அவனது இந்தி மொழியில் ‘தூர்தர்சன்’ என்று அழைக்கிறான்.

சிங்கள சிறீலங்காவின் தொலைக்காட்சியை சிங்களவன் அவன் தாய்மொழியில் ‘ரூப வாகினி’ என்று அழைக்கிறான். உலகில் எங்கும் தமிழனுக்கு ஒரு தனி ஆட்சி இல்லை. ஆனால்....

தமிழ்நாட்டில் தனியார் நடத்தும் தமிழ்த் தொலைக்காட்சிகளாவது தமிழ்ப் பெயர் தாங்கலாமல்லவா? இவனோ -

‘சன் டி.வி.’ (Sun T.V.) என்றும் ‘கோல்டன் ஈகிள்’ (Golden Eagle) என்றும் ‘ஜெஜெஜ். டி.வி.’ (J.J. T.V.) என்றும் ‘ராஜ் டி.வி.’ (Raj T.V.) என்றும் தமிழ்நாட்டின் தொலைக்காட்சிகளுக்கு ஆங்கிலத்தில் பெயர் வைத்திருக்கிறான்.

இத்தொலைக்காட்சிகளின் வழமையான நிகழ்வுகள் சிலவற்றின் தலைப்புகள் இவை :

சன் டி.வி - கம்ப்யூட்டர் கார்னர், குப்பா ஹிட் ஷோ, குப்பர் சீன், ஹலோ பாட்னர், சின்ன மம்மி சின்ன டாடி.

ஈகிள் டி.வி - லேசெஸ் கிளாப், ஈகிள் குவிஸ், ஈகிள் போஸ்ட், பூமராங்.

ஜெஜெஜ். டி.வி. - பிளாஷ் பேக், கார்டுன், டேக் இட் ஈஸி, ஹிட் விஸ்ட்.

ராஜ் டி.வி. - ராஜ் மூவி டைம், குப்பர் ஹிட் சாய்ஸ், ராஜ் மியூசிக் டைம், டெலி பிலிம்.

தமிழ்நாடே! தொலைக்காட்சி என்பதற்கு உன் அகரமுதலியில் தமிழைத் தொலைக்கும் காட்சி என்பதுதான் பொருளோ?

அரசு - தனியார் துறைகளின் அறிவிப்புகளும் விளம்பரங்களும் ஒருபுறம் தமிழை அழித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

செய்தி ஏடுகளில் - வாணைலியில் - சுவரோட்டிகளில் தொலைக்காட்சியில் எல்லாம் தமிங்கிலம் விளம்பரங்களாய்க் கூடியது வளர்கிறது.

தமிழ்நாட்டில் பேருந்துகளில் இப்படி எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள் :

‘செவின் சிக்கனம் டிரைவரின் கைவண்ணம்’.

எதுகை மோனையோடு தமிங்கில அறிவிப்பை இப்படி எழுதுகிறான் தமிழன்.

‘பைசன்’ என்ற நிறுவனப் பெயரில் ஓர் உள் மேலாடை நிறுவனம். அந்த நிறுவனத்தின் பெயரில் இந்திய வாணைலியில் ஒரு விளம்பரம்.

‘என் மகன் - அதுதான் மை சன் விரும்பி அணிவது பைசன் பெனியன்கள்’

‘பைசன்’ என்னும் சொல்லோடு பொருந்துவதற்காக - ‘மை சன்’ என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லை இவன் வலிந்து போடுகிறான்.

தமிழ்நாட்டில் எல்லா வணிக - தொழில் நிறுவனங்களின் பெயர்களும் - உருவாக்க விற்பனைப் பொருட்களின் பெயர்களும் ஆங்கிலத்தில் இருப்பதால் விளம்பரங்கள் அனைத்தும் தமிங்கிலமாகவே காட்சியளிக்கின்றன.

தொலைக்காட்சியிலும் வாணைலியிலும் விளம்பரம் செய்யும் நிறுவனங்களின் பெயர்கள் ‘ஸ்ரோர்ஸ்’, ‘கம்பனி’ ‘பைனான்ஸ்’, ‘ஜாவலரி’ ‘ஃட்டல்’, ‘டெக்ஸடெல்ஸ்’ - இப்படி ஆங்கிலப் பெயர்களாகவே உள்ளதால் தமிழ்மொழி அன்றாடம் தூள்தூளாய் நொறுங்கித் தொலைகிறது.

உருவாக்க வணிகப் பொருட்களின் பெயர்களும் முற்றிலும் ஆங்கிலமாகவே உள்ளன.

தமிழன் பல்தீட்டப் பயன்படுத்தும் பற்பசைகளின் பெயர்களில் ஒன்றாவது தமிழில் உண்டா?

‘பெப்சோடன்ட்’, ‘குளோஸ் அப்’, ‘கால்கேட்’, ‘போர்கேன்ஸ்’, ‘விக்கோ’, ‘சிக்னல்’, ‘மென்டார்டன்ட்’ ‘கால்கேட் ஜெல்’, ‘சிபாக்கா ப்ளோரெட்’, ‘ப்ரமிஸ்’.

தமிழ்நாட்டார் உடல் கழுவ - உடை கழுவப் பயன்படுத்தும் வழைலைகளின் ('சோப்' - என்று சொன்னால்தான் தமிழனுக்குப் புரியும்) பெயர்களில் தமிழே இல்லை.

‘லக்ஸ்’, ‘ரெக்சோனா’, ‘சன் வைட்’, ‘குப்பர் - 501’, ‘வைஃப்பாய்’, ‘சான்டல்’, ‘மார்க்கோ’, ‘மெடிமிக்ஸ்’, ‘வெசான்சி’, ‘சிந்தால்’, ‘குப்பர் றின்’.

தமிழன் முகமயிர் மழிக்கப் பயன்படுத்தும் சிற்றலகுகளின் ('சேவிங் பிளேடு') என்றுதான் தமிழன் சொல்வான் பெயர்களில் தமிழைக் காட்டுங்கள் பார்க்கலாம்.

‘டோப்பாக்’, ‘லேசர்’, ‘செவன் ஓ க்ளாக்’, ‘குப்பர் மேக்ஸ்’, ‘வில்கின்சன்’, ‘பிரின்ஸ்’.

தமிழன் முகத்துக்குப் பூசும் சுண்ணாத்தின் (தமிழன் வாயில் இன்று ‘பேஸ் பவுடர்’) பெயர்களாவது தமிழில் இருக்கிறதா?

‘பாண்டஸ்’ ‘குட்டிக்கிறா’ ‘பிரிமியம்’ ‘யாட்லி’ ‘சின்டால்’.

அணியும் ஆடைகள் - கை மணிக்கூடுகள் - எழுது கோல்கள் - அவற்றுக்குத் தேவையான மை - இப்படி அனைத்தின் பெயர்களும் ஆங்கிலத்திலேயே அமைந்துள்ளன.

‘ஆனந்த விகடன்’ 2.7.95 இதழில் ஒரு விளம்பரம் :

விற்பனைக்கு வந்துள்ள ‘ஃப்ரெஞ்சி’ (Frenchie) என்னும் உள்ளாடை பற்றிய விளம்பரம் இது :

‘உங்கள் ஆண்மையில்தான் எத்தனை மிடுக்கு?

‘டிஸ்கன்’களில் ஒரு மிடுக்கு. பிரின்ட்ஸில் ஆண்மையின் உத்வேகம். அமைப்பில் தன்னிகரற்றது ‘ஃப்ரெஞ்சி’. இப்போது ‘பிரிமியத்தில்’ நேர்த்தியான ‘ப்ளெயின்’ மற்றும் ‘ட்ரெண்ட்ஸில்’ மனங்கவரும் பிரின்ட்ஸ் ‘ஸ்ட்ரைப்ஸி’ல் எவ்வளவோ வகைகள். எப்போதும் போல் அனைத்திலும் தனித்தன்மையுடன் விளங்குகிறது”.

இப்பொழுதெல்லாம் தமிங்கிலன் விளம்பரத்துறையில் ஆங்கிலத்தை இன்னொரு புது விதமாகப் பயன் படுத்துகிறான்.

ஆங்கிலச் சொற்களைத் தமிழ் எழுத்துக்களால் எழுதுவதே அண்மைக் காலம் வரை கையாளப்பட்ட கலப்பெழுத்து முறையாகும்.

தமிங்கிலன் ‘Music’ என்ற ஆங்கிலச் சொல்லை ‘மியூசிக்’ என்று தமிழ் எழுத்துக்களால் எழுதிக் கொண்டிருந்தான்.

ஆனால் -

என்ன கொடுமை - தமிழ்ச் சொற்களை இப்பொழுது ஆங்கிலத்தில் அல்லவா இவன் எழுதத் தொடங்கி விட்டான். தமிழ்நாட்டுத் தொலைக்காட்சியில் ஒரு விளம்பரம் இவ்வாறு தரப்படுகிறது:

‘Pepsi Ungal Choise’ உங்கள் என்னும் தமிழ்ச் சொல்லை Ungal என்று ஆங்கிலத்தில் எழுதி விளம்பரம் செய்கிறான் தமிழன்.

‘பிக் பாஸ்’ (Big Boss) என்று ஓர் ஆங்கிலத் திரைப்படம் அல்ல - தமிழ்த் திரைப்படம்.

தமிழ்நாட்டின் சுவரொட்டிகளில் அதற்குக் கூட எப்படி விளம்பரம் தரப்படுகிறது தெரியுமா?

வெளிவருகிறது ‘B க் பாஸ்’

தமிழன் வாழும் திசைகள் அனைத்திலும் ஆங்கிலம் தழைத்தோங்கி நிற்கிறது.

காலம் எதிர்பார்க்கும் மொழிப் போருக்கான அறிகுறிகள் எதையுமே காணமுடியவில்லை.

தமிழீழத்தில் ஓரளவு விழிப்புணர்வு தலைதூக்கி யுள்ளதைப் பார்க்கிறோம்.

இயல்பாகவே அந்த மக்கள் தாழ்வு மனப்பான்மை அற்றவர்களாய் இருக்கிறார்கள்.

எவ்வளப் பார்த்தாலும் ‘சார்’ போடும் பழக்கம் தமிழ்நாட்டில் வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் ஏற்பட்டது.

அன்றிருந்த தமிழனின் தாழ்வு மனப்பான்மையும் அடிமை உணர்வும் அவனை ‘சார்’ போட வைத்தன.

இன்னும் அச்சொல் தமிழ்நாட்டான் வாயில் இருந்து நீங்கியபாடில்லை.

ஆனால் -

தமிழ்மீத்தில் ‘சார்’ போடும் தமிழனைப் பார்க்க முடியாது.

இலங்கையில் தமிழ் மக்களின் அறப்போராட்ட காலத்திலேயே தமிழ்மீப்பகுதிகளில் தமிழ் கல்விமொழி ஆயிற்று.

தமிழ்நாட்டிலோ இன்னுந்தான் தமிழ் கல்வி மொழியான பாடில்லை.

“இந்தியிலிருந்து எம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காகவே ஆங்கிலத்தைத் தூக்கிப் பிடிக்கிறோம்” எனத் தமிழ்நாட்டில் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள்.

ஆனால் -

தமிழ்மீத்தார் சிங்களத்திலிருந்து தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக என்றைக்குமே ஆங்கிலத்தைத் தலையில் தூக்கி வைத்ததில்லை.

இருப்பினும் -

வலிமை மிக்க மொழி உணர்வும் இன உணர்வும் வேரோடிய தமிழ்மீத்திலும் தமிங்கிலம் வாழவே செய்கிறது.

மணவிழாவுக்கு ஆங்கிலத்தில் அழைப்பிதழ் அச்சிடுபவர்களும், தலையணை உறையில் ‘Good Night’ என்று வண்ண

நூல்களால் எழுதுபவர்களும், மாடுகளின் தோலில் குறிபோடுகிறபோது சொந்தக்காரர் பெயர்களை K.S. என்றும் M.N. என்றும் சூட்டுக்கோலால் பதிவு செய்பவர்களும் தமிழ்மீண்ணில் வாழவே செய்கிறார்கள்.

தமிழ்மீத் குழந்தையின் பிறந்தநாள் விழாவின்போது இலண்டனில் இருந்து ரமேஷ் ‘அங்கிஞ்’ம் பார்சில் இருந்து மீனா ‘ஆன்டி’யும் அனுப்பும் வாழ்த்துச் செய்திகள் தவறாமல் இலங்கை வாணையில் படிக்கப்படுகின்றன.

ஆனால் -

விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள தமிழ்மீப் பகுதியில் இன்று தமிங்கிலத்துக்கு எதிரான போர், விடுதலை உணர்வோடு முழு அளவில் முடுக்கிவிடப் பட்டிருக்கிறது.

இலங்கையின் புகழ்பெற்ற ஆங்கில ஏட்டாளரும் எழுத்தாளருமான தராக்கி (Tarakki) என்பார் ‘தி ஜெலண்ட்’ (The Island - March 5, 1995) என்னும் செய்தி ஏட்டில் பின்வருமாறு எழுதுகிறார்.

‘தமிழ் விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பில் பிரபாகரனை அடுத்த மூத்த தலைவர்களில் ஒருவரும் - அந்த அமைப்பின் தமிழ்த் தேசியக் கொள்கையைச் செயல்படுத்துவதில் முழுமூச்சாய் ஈடுபட்டுள்ளவருமான இளங்குமரன் (முன்பு ‘பேரி’ என்று அழைக்கப்பட்டவர்) அவர்களை நான் சந்தித்தேன். தமிழ்மீத்தில் இப்போது இவர் இரு துறைகளுக்குப் பொறுப்பாய் இருக்கிறார். ஒன்று கல்வித்துறை, இன்னொன்று தமிழ்மொழி காப்புத் துறை.

தமிழ் மொழியைப் பேணுவதில் இளங்குமரன் ஆற்றியுள்ள பணியின் விளைபயனை தமிழர் நகராம் யாழ்ப்பாணத்தில் முழுமையாகக் காண முடிகிறது.

தெருக்கள் தோறும் இங்கே முன்பு ஆங்கிலத்திலும் வடமொழியிலும் இருந்த பெயர்ப் பலகைகள் இன்று தனித்தமிழாய்த் திகழ்கின்றன.

தமிழ்நாட்டில் இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் ஆட்சிபுரிந்த திராவிட இயக்கத்தினரால் செய்ய முடியாமல் போன இப்பணியை மிகக்குறுகிய காலத்தில் இளங்குமரன் தமிழீழத்தில் செய்து காட்டியிருக்கிறார்.’

தமிங்கில அழிவில் இருந்து தப்பிப் பிழைத்துத் தலை நிமிர்கிறதாம் தமிழீழம்.

நேரில் கண்ட உண்மையை இலங்கை மன்னின் ஆங்கில எழுத்தாளர் தராக்கி கூறும் போது நெஞ்சம் சிலிர்க்கிறது.

தமிழீழத்தின் வழியில் -

கூடல் வைத்துத் தமிழ் காத்த தமிழ்நாடு தமிங்கிலத்தைக் கூறு நூறாக்கிப் போடும் நாள் எந்நாள்?

தமிழ்நாடும் தமிழீழமும் தமிழனின் இரு தாய்நாடுகள்.

இங்கிருந்து உலகின் நாலு திசைகளுக்கும் தொழிலாளராய்-பொருள் தேடிகளாய் - ஏதிலியராய்ச் சென்று குடியேறிய தமிழர்களின் நிலை இன்னும் இழிவாக உள்ளது.

உலகத் தமிழன் முழு அளவில் தமிங்கிலத்தை உள்வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறான்.

‘மம்மி’, ‘டாடி’, ‘அங்கிள்’, ‘ஆள்ளி’ என்று அவன் குழந்தைகள் பெற்றோரை உறவினர்களை அழைப்பதில் மகிழ்ச்சியோ மகிழ்ச்சி அவனுக்கு.

எப்போதாவது இலண்டனுக்குத் தன்னைப் பார்க்கத் தமிழீழத்தில் இருந்து உறவினர்கள் வரும்போது - அவர்களிடம் ‘என் பிள்ளைகளுக்குத் தமிழ் கொஞ்சங் கூடப் பேச வராது’ என்று சொல்லிக் கொள்வதில் எல்லையில்லாப் பெருமை.

தன் பிள்ளைகளைக் கொண்டு யாழ்ப்பாணத்திலிருக்கும் உறவினர்களுக்கு ஆங்கிலத்தில் கடிதம் எழுதவைத்துத் தன்னையே மறக்கிறான் தமிழன்.

‘பார்த் டே பார்ட்டி’ நடத்துவதையும் - அன்று ‘கேக்’ வெட்டுவதையும் - ‘ஹாப்பி பார்த் டே டு ஸ்டூ’ பாடல் இசைப்பதையும் அவன் தன் பண்பாடாகவே கருதுகிறான்.

இளைஞர்களுக்கோ மைக்கல் ஜாக்சனின் ஆங்கிலப் பாடலும் கூத்தும் இல்லாமல் பொழுது போக்கவே இயலவில்லை.

தமிழர் பிள்ளைகளின் மேனாட்டுச் சூழ்நிலை அவர்கள் போக்கை மாற்றி அமைத்து விடுவது உண்மைதான் என்றாலும் - அப்பிள்ளைகளுக்கு வீட்டில் தமிழ் கற்றுக் கொடுத்து - நாளை விடுதலை பெற்ற தமிழீழத்துக்குத் திரும்பும்போது அவர்களைத் தமிழ்ப் பிள்ளைகளாய்க் கொண்டு போய்ச் சேர்க்க வேண்டும் என்னும் எண்ணம் தமிழர்களில் பலருக்கு வருவதே இல்லை.

பிரான்சு, செருமனி, நார்வே போன்ற ஆங்கிலேயர் அல்லாதார் நாடுகளில் வாழும் தமிழீழத் தமிழர்களும்

இவ்வண்ணம் ஆங்கிலத்தோடும் தமிங்கிலத்தோடும் பின்னிப் பினைந்து அழிவுறுதலையே பார்க்கிறோம். என்ன கொடுமை.

தமிழுக்குப் பக்கத்தில் இருத்துவதற்குக் கொஞ்சமும் தகுதி அற்ற ஆங்கிலத்தை அல்லவா தமிழன் உயிரெனப் போற்றுகிறான்.

ஆங்கிலம் அதன் வளமையாலோ - செழுமையாலோ வளர்ச்சி பெறவில்லை. வன்முறையினால், அடுத்தவன் மண்ணைத் தனதாக்கிக் கொள்ளும் ஆங்கிலேயனின் மண்பறிப்புக் கொள்கையால் அது உலகெங்கும் பரவியது. தமிழுக்கு இணை என்று சொல்ல ஆங்கிலத்துக்கு எந்தத் தகுதியும் இல்லை.

அவ்வாறாயின் தமிழேயே விழுங்கும் மொழியாய் ஆங்கிலம் ஆனது எவ்வாறு?

தமிழன் வீழ்ச்சிக்கும் தமிழின் வீழ்ச்சிக்கும் தமிழனே வாசல் திறக்கிறான்.

பிறமொழிக் கலப்பை உரிய காலத்தில் எதிர்க்காமல் விட்டது மட்டுமல்ல - பிறமொழிக் கலப்பை மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக் கொள்ளவும் தமிழன் என்றைக்குமே பின் நின்றதில்லை.

இவன் பெரிதாக இன்று தூக்கிப் பிடிக்கும் ஆங்கிலம் ஒரு காலத்தில் பிறமொழிகளின் காலின் கீழ் மிதிபட்டபோது எப்படியெல்லாம் ஆங்கிலேயன் அந்த மிதியலை எதிர்த்துப் போராடினான் என்பதைக்கூட இவன் என்னிப் பார்ப்பதில்லை.

ஆங்கில மொழி வரலாற்று அறிஞரான இரிச்சார்டு ஃபாக்டர் (Richard Foster) என்பார் தாம் எழுதிய ‘ஆங்கில மொழி வெற்றிபெற்ற வரலாறு’ (The Triumph of the English Language) என்னும் நூலில் ஆங்கில மொழியைக் காப்பாற்ற ஆங்கில உணர்வாளர் எவ்வாறெல்லாம் போராடினார்கள் என்பதை ஆணித்தரமாக விளக்குகிறார்.

கி.பி. 1575 வரை ஆங்கில மொழியில் பற்றுள்ளவர்கள் கூட தமது தாய்மொழி கீழானது - தாழ்வானது என்றே கருதினார்கள்.

இலத்தீன் மொழியை உயர்ந்த உடையினுக்கும், ஆங்கில மொழியை இழிந்த உடையினுக்கும் அவர்கள் ஒப்பிட்டனர். ஆங்கிலத்தைப் பண்படாத காட்டுமிராண்டி மொழி என ஆங்கிலேயனே கூறினான்.

இலத்தீனையும், கிரேக்க மொழியையும் இவர்கள் தூக்கிப் பிடித்தனர்.

ஆங்கில மொழியைக் காத்திட பதினாறாம் நூற்றாண்டில் தான் இங்கிலாந்தில் ‘தூய்மையாளர் இயக்கம்’ (Puritans) அரும்பிற்று.

ஒரு காலத்தில் இலத்தீனும் கிரேக்கமும் பண்படாத மொழிகளாக இருந்து - பின்புதான் இலக்கிய மொழிகளாக உயர்ந்தன என்ற உண்மையை ஆங்கில மொழிப் பற்றாளர் உணரவும் ஒப்புக்கொள்ளவும் தொடங்கினர்.

சிச்ரோவும் டிமொஸ்தீன்கும் தமது தாய்மொழிகளிலேயே எழுதியது சரியென்றால் - ஏன் ஆங்கில எழுத்தாளர்கள்

தமது தாய்மொழியைக் கையாளக்கூடாதென இவர்கள் சொற்போர் செய்தனர்.

இலத்தீன் மொழியை ஆதரித்த ஆங்கிலேயர் கும்பல் இதை ஏற்கவில்லை.

அறிவும் இலத்தீன் போன்ற உயர் மொழிகளும் இணைந் திருப்பதனால் அவற்றைப் பிரிக்க முற்படுவது, அறிவுக்கே உலை வைக்கும் செயல் என இலத்தீன் ஆகரவாளர்கள் அடித்துக் கூறினார்.

இலத்தீன் மொழியே அன்று ஆங்கிலேயனின் மருத்துவ மொழியாய் இருந்தது.

கிரேக்கரையும் உரோமானியரையும் பின்பற்றித் தாழும் ஆங்கில மொழியை மருத்துவத் துறையில் பயன்படுத்த ஆங்கில உணர்வாளர்கள் கிளர்ந்து எழுந்தனர்.

பதினாறாம் நூற்றாண்டில் எழுத்திலக்கணச் சீர்திருத்த இயக்கம் தோன்றி ஆங்கிலத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பணி ஆற்றியது.

இந்நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் நிலவி வந்த ஆங்கிலம் பற்றிய இழிவான எண்ணம் படிப்படியாக மறைய நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் கிரேக்க - இலத்தீன் மொழிகளைப் போன்று ஆங்கிலமும் சொல் வன்மை வாய்ந்ததெனும் நம்பிக்கை தோன்றிற்று.

முதலாம் எலிசபேத் அரசியார் காலத்தில் ஆங்கிலம் முதன்மை பெற்றது.

பதினேழாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் நிலவைமை முற்றிலுமாக மாறியது. பழைமைப் பற்றுள்ளோர் ஆங்கில மொழியில் உள்ள சாக்கன் கூறுகளை அழுத்தத் தொடங்கினார்.

தமது இனமும் மொழியும் இரியூடானிக் இன மக்களில் உயர்ந்தோராய் விளங்கிய சாக்கன் மக்களைச் சார்ந்தவை என்னும் உண்மையை ஆங்கில எழுத்தாளர் உணரத் தலைப்பட்டனர். இதன் விளைவாக ஆங்கில மக்களின் மூலத்தன்மையாகிய ‘இரியூடானிக்’ தன்மையை மாசு படுத்தியதாக தானிசு மக்கள் மீதும் நோர்மானிய மக்கள் மீதும் ஆங்கிலேயர் வெறுப்புக் கொண்டனர்.

பிரெஞ்சு சட்டங்களும், சொற்களும் பழக்க வழக்கங்களும் - ஆங்கிலேயரின் இனம் - மொழி ஆகியவற்றின் தூய்மையைப் பியத்து எறிந்துவிட்டதாக சோன் அயர் போன்றோர் முழுக்கமிட்டனர்.

வேற்றினத்தார் மொழிகளில் இருந்து சொற்களை நேரடியாகக் கையாளுவதிலும் பார்க்க - வழக்கிழந்த சொற்களை உயிர்ப்பிப்பதும், பழைய வேர்ச்சொற்களை இணைத்துப் புதுச்சொற்களை ஆக்குவதும் மேல் என்னும் எண்ணம் பரவியது.

தூய்மையாளர் சோன் வொலிச என்பார் ஆங்கிலத்தின் தனித்துவத்தை வலியுறுத்திக் குரல் தூக்கினார்.

ஆங்கிலம் பாடமொழியாக இருந்தால் கற்க வேண்டிய வற்றை ஆங்கிலேயர் மிகக்குறைவான காலத்துள் கற்றுவிடலாம் என சினேல் என்னும் ஆங்கில அறிஞர் கூறினார்.

இலத்தீன் மொழியும் கிரேக்க மொழியும் கண்மூட ஆங்கிலாந்தில் ஆங்கில மொழி இனிது செழித்தோங்கிறது.

இரிச்சார்டு பாகடர் சோன்ஸ் எழுதிய ‘ஆங்கில மொழியின் வெற்றி வரலாறு’ என்னும் நூலைத் தமிழில் அறிமுகப்படுத்தும் வகையில் தமிழ்மீ அறிஞர் கனகரத்தினா ‘மத்து’ என்னும் நூலில் பின்வருமாறு எழுதுகிறார் :

“ஆங்கிலத்தை எல்லாத் துறைகளிலும் பயன் படுத்த வேண்டுமென தூய்மையாளர்கள் இயக்கம் நடத்தியதற்கு பல காரணங்கள் உள். தாய் மொழியை எல்லாத் துறைகளிலும் பயன் படுத்தினால்தான் அஃது ஏற்றம் பெறும் என்பதைத் தூய்மையாளர்கள் உணர்ந்திருந்தனர். இவ்வாறு பயன்படுத்தினால் அது திறமை மிக்க கருவியாக விளங்கும் என்றும் அவர்கள் வற்புறுத்தினர். மேலும் மாற்று மொழியை விட தாய்மொழி மூலமே எளிதாகக் கற்றுக் கொள்ளலாம் என அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினர். இலத்தீன் போன்ற மொழிகளைக் கற்பதனால் பயனில்லை என்றும் தாய்மொழிக் கல்வி அதிக பயன்தர வல்லது என்றும் அவர்கள் நம்பினார்கள். பள்ளிக்கூடங்களிலும் சுட்டம், மருத்துவம் போன்ற துறைகளிலும் ஆங்கிலமே கையாளப்பட வேண்டுமெனத் தூய்மையாளர்கள் அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறிவந்தார்கள். இவர்கள் இயக்கமே முடிவில் வென்றது”.

ஆங்கிலம் தனித்து இயங்க வேண்டும் என ஆங்கில மொழி உணர்வாளர்கள் போராடி வென்ற போதிலும் தொடர்ந்து ஆங்கிலம் சொல் தட்டுப்பாடு கொண்ட மொழியாகவே இருந்து வந்துள்ளது.

எமது தமிழுக்கு உள்ள சொல் வளமை ஆங்கிலத்துக்கு என்றைக்குமே இருந்ததில்லை.

புதிய கண்டுபிடிப்புகள் நிகழ்ந்த போதெல்லாம் ஆங்கிலேயன் இலத்தீன் மொழியிலும் கிரேக்க மொழியிலும் இருந்து சொற்களைப் பொறுக்கி எடுத்தே ஆங்கிலத்தில் புகுத்தினான்.

‘டெலிபோன்’ (Telephone) என்னும் அவன் சொல் கிரேக்க மொழிச் சொல்.

‘டெலிவிசன்’ (Television) என்னும் அவன் சொல் கிரேக்கமும் (Tele) வத்தீனும் (Vision) கலந்த சொல்.

‘ஏரோபிளேன்’ (Aeroplane) என்னும் அவன் சொல் கிரேக்கமும் (Aero) வத்தீனும் (Plane) கலந்த சொல்.

இவற்றிலும் கிரேக்க மொழிச் சொற்கள் என இன்று கருதப்படும் Telo - Aero ஆகியவை தமிழின் வேரில் முளைத்தவையே என்பார் பாவாணர்.

மொழினாயிறு பாவாணர் கிரேக்கம் சென்ற தமிழ்ச் சொற்களாகப் பன்னாற்றைச் சுட்டுவார். அவற்றுள் தொலை, தொலைவு என்னும் தமிழே Telos (distance) என உள்ளதாக அவர் குறித்திருப்பது இங்குக் கொள்ளத் தக்கது. (வண்ணனை மொழி நூலின் வழுவியல் ப. 62)

மேலும், ஏர் (எழு) என்னும் தமிழே Aeiro (raise up) என கிரேக்கத்துப் புகுந்ததாகவும் அதே நூலில் பாவாணர் (ப.59) சுட்டுவார்.

ஆங்கிலேயன் சொல் தட்டுப்பாட்டினால் கடன் வாங்கி உருவாக்கிய Telephone, Television, Aeroplane ஆகிய

சொற்களை நாமோ இன்று தொலைபேசி, தொலைக் காட்சி விண்ணார்தி என்று தூய தமிழால் நாவினிக்க அழைக்கிறோம்.

அறிவியல் துறையில் புதிய பொருட்களைக் கண்டு பிடிப்பதில்தான் நாம் பின்தங்கி விட்டோமே தவிர அப்பொருட்களுக்குப் பெயரிட என்றைக்குமே நாம் அடுத்தவனிடம் மொழித் துணை நாடியதில்லை.

எமது மண்ணில் இன்று சிலர் ஆங்கிலத்திலிருந்து அறிவியல் சொற்களை அப்படியே எடுத்துக் கொள்வதில் தவறில்லை என்கிறார்கள்.

இது தவறான கருத்தாகும்.

எந்தப் பொருளின் பெயருக்கும் சொல்லாக்கம் செய்யும் ஆற்றல் செந்தமிழுக்குண்டு.

பேருந்து - தொடர்வண்டி - மகிழுந்து - தானி முதல் விண்ணார்தி, ஏவுகணை வரை அறிவியல் கண்டு பிடிப்புகளான ஊர்தி வகைகள் அனைத்தையும் நாம் தமிழ்ப் பெயரிட்டே அழைத்தோம்.

‘அட்டம்’ (Atom) எனும் சொல்லை கிரேக்க மொழியிலிருந்தே ஆங்கிலேயன் கடன் பெற்றான்.

தமிழிலோ பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ‘அணு’ எனும் சொல் உருவாயிற்று.

அது மட்டுமல்ல, அணுவை நூறு கூறாகப் பிளந்தால் வரும் தனிக் கூற்றுக்குக் கோண் எனவும் பண்டைத் தமிழர் பெயரிட்டிருந்தனர்.

‘சாணினும் உளன் ஓர்தன்மை அணுவினைச் சத கூறிட்ட கோணினும் உளன்’ (6312)

என்னும் கம்பர் பாடவில் இதனைக் காணலாம்.

‘பிளாஸ்டிக்’ கண்டுபிடிக்கப்பட்ட போது ‘நெகிழம்’ என்று அழகுறத் தமிழன் பெயரிட்டான்.

அண்மையில் நமக்கு அறிவியல் தந்த ‘கம்ப்யூட்டரை’ நாம் கணிப்பொறி என்று அழைக்கவில்லையா?

தமிழ் ஆட்சி மொழியானால் - கல்வி மொழியானால் அறிவியல் நூல்களில் உள்ள பிறமொழிக் சொற்கள் அனைத்தையும் தமிழாக்கம் செய்துதர அறிஞர்கள் காத்திருக்கிறார்கள்.

உண்மை ஒன்றினைத் தமிழர் உணர்தல் வேண்டும்.

பிறமொழிக் கலப்பு நிறைந்த ஆங்கிலத்தை - பிற மொழிகளில் தங்கியே வாழும் ஆங்கிலத்தைக் காப்பாற்ற ஆங்கிலேயன் போராடனான் - போராடுகிறான் - நாமோ தனித்தியங்கும் ஆற்றலும் தூய்மையும் கொண்ட தமிழ் மொழியைக் காப்பாற்றத் தயங்குகிறோம். பின்னிற்கிறோம்.

இந்திலை தொடரலாமா?

காலம் தமிழனின் எழுச்சிக்காகக் காத்திருக்கிறது.

ஆங்கிலேயன் தன் மொழியைக் காப்பாற்றுவதில் இன்றும் ஆர்வமும் விழிப்புணர்வும் கொண்டவனாகவே இருக்கிறான்.

நாளேடுகளில் அண்மையில் வெளிவந்த ஒரு செய்தி நமக்கு வியப்பூட்டுகிறது.

அன்றொரு நாள் இங்கிலாந்திலிருந்து அமெரிக்கா சென்று குடியேறிய ஆங்கிலேயர்களே அமெரிக்கர்கள் என்பதை நாம் அறிவோம்.

உயர்ந்த ஆங்கிலத்துக்கு மாறாக அமெரிக்கர்கள் ஒருவகை கொச்சை ஆங்கிலத்தை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்களாம்.

அமெரிக்க ஆங்கிலம் இங்கிலாந்தில் நுழைந்து தூய ஆங்கிலத்தை அழிக்கப் பார்க்கிறதாம்.

மன்னரும், மக்களுமாய் இங்கிலாந்தில் இன்று ஆங்கில மொழியின் தூய்மை காக்க மறுபடியும் ஓர் இயக்கத்தைத் தொடங்கி உள்ளனர்.

ஆங்கிலத்தைக் காப்பாற்றும் இந்த இயக்கத்தில் ஒருவராய் இங்கிலாந்தின் இளவரசர் சார்லசு விளங்குகிறார்.

அண்மையில் நாளேடு ஒன்றில் வெளியான செய்தி இது:

“ஆங்கில மொழி அமெரிக்காவிலும் இங்கிலாந்திலும் பேசப்பட்டாலும் இரண்டு நாடுகளுக்கும் இடையில் உள்ள ஆங்கில மொழியில் பெரும் மாறுதல் ஏற்பட்டு வருகிறது. இந்திலையில் இங்கிலாந்து இளவரசர் சார்லசு அமெரிக்காவில் பேசப்படும் ஆங்கில மொழியைத் தாக்கிப் பேசி இருக்கிறார். அமெரிக்க ஆங்கிலத்தில் புதுப்புதுப் பெயர்க் கொற்களும் வினைச்சொற்களும் உருவாகிக் கொண்டே வருவதால் நாளடைவில் ஆங்கில மொழியே ஒரு குழப்பமான மொழியாகிவிடும் என்று சார்லசு குற்றம் சாட்டியுள்ளார்”.

(தினகரன் 27.3.95)

பிற மொழிகூட அல்ல - அமெரிக்காவின் புதிய ஆங்கிலமே இங்கிலாந்தின் பழைய ஆங்கிலத்தை அழித்தொழித்து விடும் என்று ஆங்கிலேயன் கைகளைப் பிசைகிறான் அங்கே.

நாமோ -

இன்னொரு மொழியான ஆங்கிலம் நம் தமிழை அழிக்கும் போதும் கண்மூடி உறங்குகிறோமே - என்ன கொடுமை இது!

□

பிறமொழிக் கலப்பை ஆங்கிலேயர்கள் மட்டுமல்ல - வரலாற்றில் அவ்வப்போது பிறமொழிக் கலப்புக்கு இலக்கான எல்லாத் தேசிய இனங்களுமே எதிர்த்துப் போராடியுள்ளன.

மொழிக்கலப்புக்கு எதிரான தன் கருத்துக்களைப் பதிவு செய்யும் போது தமிழரினர் மு.வ. இவ்வாறு சொல்கிறார்:

“பிறமொழிச் சொற்கள் தம் மொழியில் புகுவதை ஒவ்வொரு மொழியினரும் ஒவ்வொரு காலத்தில் எதிர்த்து வந்திருக்கின்றனர். அதற்குக் காரணம் மிக மிக இன்றியமையாத பழகிய சொற்கள் மொழியில் இயல்பாக அமைவனவாகத் தோன்றுகின்றன. ஒட்டாமல் நிற்கும் பிற மொழிச் சொற்களின் தொகை மிகும்போது மொழியின் இயற்கைத் தன்மை கெடுவதாக உணரும் மக்கள் அவற்றை எதிர்க்கத் தலைப்படுகின்றனர். பிரெஞ்சு மொழிச் சொற்கள் செருமன் மொழியில் மிகுதியாகக் கலந்தபோது இவ்வாறு அடிக்கடி எதிர்ப்பு இருந்து வந்தது”.

மொழிக் கலப்பை எதிர்த்தவர்கள் செருமானியர்கள் என்கிறார் மு.வ.

இனம் மொழி என்பதெல்லாம் பிறபோக்காளர்களின் இலட்சியங்கள் என்று பேசுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

ஆனால் -

உலகின் மாபெரும் முறபோக்காளரான தலைவர் இலெனின் தன் தாய்மொழியான உருசிய மொழி அழிந்துவிடக் கூடாது என்பதில் எத்தனை உறுதி மிக்கவராக இருந்தார் என்பதையாருமே எண்ணிப் பார்ப்பதில்லை.

இலெனின் சொல்கிறார் :

“நாம் உருசிய மொழியைக் கெடுக்கிறோம். தேவையின்றிப் பிறமொழிச் சொற்களைப் பயன்படுத்துகிறோம். தேவையற்ற பிறமொழிச் சொற்கள் எனக்கு எரிச்சலுட்டுகின்றன. செய்தித் தாள்களில் எழுதுவோர் செய்யும் தவறுகள் என்னை உண்மையாகவே சினமடையச் செய்கின்றன. உருசிய மொழிச் சிதைப்புக்கு எதிராகப் போர் தொடுக்க இது உரிய நேரமல்லவா?”

(Lenin on Language)

பக்கம். 253

உருசிய மொழிச் சிதைப்புக்கு எதிராக ‘குரல் கொடுப்போம்’ என்று கூறவில்லை - ‘போர் தொடுப்போம்’ என்கிறார் இலெனின்.

ஒரே பிரிட்டனில் இங்கிலாந்துடன் ஓட்டிக் கொண்டிருக்கும் வேல்க் மக்களும் இசுகாட்லாந்து மக்களும் ஏன் - வட அயர்லாந்து மக்களும் கூட தங்கள் தாய்மொழிகளைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக ஆங்கிலத்தை எதிர்த்துப் போராடிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

பிரிட்டன் ஆட்சியின் கீழ் ஆங்கிலம் பேசும் இங்கிலாந்துக்குப் பக்கத்தில் ஒரே பொது வெளி கொண்டு அமைந்துள்ள வேல்க் மண்ணில் அரசு அலுவலகங்கள் - பொது அமைப்புக்கள் - வணிக நிலையங்கள் ஆகியவற்றின் பெயர்ப்பலகைகள் அனைத்தும் வேல்க் மொழியிலேயே எழுதப்படுகின்றன.

இசுரேல் உருவானபோது - முன்பு உலகின் பல நாடுகளுக்கும் ஒடிப்போன யூதர்கள் - தங்கள் தாயகம் திரும்பினார்கள். அப்போது அவர்கள் பல மொழிகளைப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆங்கிலம் அவர்களுக்கு நன்கு தெரிந்த மொழியாய் இருந்தது. தங்கள் தாய்மொழியான ஈப்பு மொழியை மறந்துபோயிருந்த அவர்களில் பலர் ‘ஆங்கிலத்தையே இசுரேவின் ஆட்சிமொழி ஆக்கினால் என்ன?’ அல்லது ‘ஆங்கிலம் கலந்து ஈப்பு மொழியை மாற்றி அமைத்தால் என்ன?’ என்னும் கருத்தை மக்கள் முன் வைத்தார்கள். அவ்வேளை பெஞ்சமின் மோசே என்னும் அவர்களின் ஒப்பற்ற தலைவரும் ஈப்பு உணர்வாளர்களும் அதை வன்மையாக எதிர்த்துப் போராடி முடிவில் ஈப்பு மொழியையே இசுரேவின் ஆட்சி மொழி ஆக்கினார்கள்.

பிரெஞ்சு நாட்டையும் இங்கிலாந்தையும் ஆங்கிலக் கால்வாய் என்னும் சிறு கடல் கூரே பிரிக்கிறது. அண்மையில் இக்கடல் கால்வாயின் கீழ் சுரங்க வழிப்பாதை கூட அமைத்து விட்டார்கள்.

இங்கிலாந்துக்கு அத்தனை பக்கத்தில் இருக்கும் நாடு பிரான்க்.

ஆனால் -

பிரெஞ்சு மொழியில் ஆங்கிலக் கலப்புக்கு அந்நாட்டு மக்கள் என்றைக்குமே இடம் தந்ததில்லை.

ஆங்கிலம் பிரெஞ்சு மொழியில் நுழைய முற்பட்ட போதெல்லாம் முழுமூச்சோடு பிரெஞ்சுக்காரர்கள் அதை எதிர்த்துப் போராடினார்கள்.

இன்றும் அவர்களின் மொழிப்போராட்டம் சூடாகவே இருக்கிறது.

அண்மையில் நாளேடுகளில் வெளிவந்த இரு செய்திகள் பிரெஞ்சுக்காரனின் ஆழ்ந்த மொழிப்பற்றை வெளிப் படுத்துகின்றன.

“பிரெஞ்சு மொழியில் ஆங்கிலச் சொற்கள் கலக்கப்படுவதை எதிர்த்து பிரான்சு நாட்டின் கலாச்சாரத்துறை அமைச்சர் கேக்யூஸ் டவுபான் என்பவர் இயக்கம் ஒன்றைத் துவக்கியுள்ளார். பிரெஞ்சு மொழியில் எழுதும்போது அதில் ஆங்கிலச் சொற்களைப் புகுத்தினால் அபராதம் விதிக்கக்கூடிய மசோதா ஒன்றை அவர் அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் கொண்டு வந்துள்ளார். இந்த மசோதா நாடானுமன்றத்தில் விவாதிக்கப்பட இருக்கிறது. இதற்கிடையே பிரெஞ்சு நாட்டில் இருக்கும் ஆங்கிலப் பெயர்களை அகற்றும் இயக்கமும் அங்கே தீவிரப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.”

(விடுதலை 22.3.94)

இது ஒரு செய்தி. இன்னொரு செய்தி இப்படிக் கூறுகிறது:

“ஆங்கிலம் இனி எந்த வகையிலும் நுழையக்கூடாது என்று பிரான்சு அதிரடி உத்தரவு பிறப்பித்துள்ளது. மேலும் ஆங்கிலத்தைப் பேசவோ எழுதவோ கூடாது என்றும், எல்லா நடைமுறையிலுமே பிரெஞ்சு மொழிதான் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்றும் கூறியுள்ளது. பிரான்சில் ஆங்கில ஆதிக்கம் நுழையக்கூடாது என்பதே இந்த அரசின் நோக்கமாகும். இது தொடர்பாக சமீபத்தில் பாரானுமன்றத்தில் ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. இதன்படி பள்ளி, கல்லூரிகளில் எந்த நிலையிலும் ஆங்கிலத்தைச் சேர்க்கக்கூடாது. தவிர - ‘புல்டோசர்’ ‘சாப்ட்வேர்’ போன்ற ஆங்கிலச் சொற்களுக்கு அங்கே தடைவிதிக்கப்பட்டுள்ளது”.

(தினகரன் 4.7.94)

துபாய், அபுதாபி, சார்யா, அல் அய்ன் முதலான அரபு குடியரசு ஒன்றிய நாடுகளில் ஊர்திகளின் எண் தகடுகள், கடைகளின் பெயர்ப் பலகைகள் அனைத்திலும் அரபு மொழியில் எழுதப்பட்ட எனகள் - பெயர்கள்தான் இருக்க வேண்டும் என்று தூய அரபு மொழிப் பற்றுள்ள அரசு சட்டம் இயற்றியுள்ளது. இச்சட்டத்தை மீறுவோருக்கு 350 திராம்ச - 500 திராம்ச (உருபா 2500 முதல் உருபா 10000 வரை) தண்டனை வழங்கப்படுகிறது.

இந்தோனேசியாவில் தாய்மொழி இயக்கத்தை அந்நாட்டு மக்கள் பெரிய அளவில் முடுக்கி விட்டுள்ளனர்.

தினகரன் நாளேட்டில் ஒரு செய்தி :

“இந்தோனேசியா நாட்டின் தலைநகர் ஜகார்த்தா. இந்த நகரத்தின் கடைப் பெயர்ப் பலகைகளில்

வெளிநாட்டு மொழிகளே ஆதிக்கம் செலுத்தி வருகின்றன. பொறுத்துப் பொறுத்துப் பார்த்த இந்தோனேசிய அரசு இப்போது வெளிநாட்டு மொழிகளில் எழுதப்பட்டுள்ள பெயர்ப் பல்கைகளை உடனே அகற்றும்படி கடைக்காரர்களுக்கு ஆணையிட்டிருக்கிறது. வெளிநாட்டு மொழிகளில் உள்ள பெயர்களை நீக்கி இந்தோனேசிய மொழியில் பெயர்ப்பல்கை வைக்கும்படி அது கூறி உள்ளது. வாகனங்களின் இலக்கத் தகடுகளுக்கும் இதே கடைத்தான். இப்படி நீக்கப்படாத வாசகங்களைக் கொண்ட பெயர்ப் பல்கைகள் உடைத்து நொறுக்கப்பட உள்ளன”.

(தினகரன்)

8.10.95

அயலான் மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ள கடைப் பெயர்ப் பல்கைகள் அடித்து நொறுக்கப்பட உள்ளனவாம் இந்தோனேசியாவிலே...

ஆம்.

உணர்வே இல்லாத - மரமாகி, கல்லாகிப் போன தமிழனைத் தவிர உலகில் வேறொன்றும் தன் தாய்மொழி காக்கத் தவறியதே இல்லை.

‘கருத்தை வெளிப்படுத்த மாந்தருக்குக் கிடைத்த ஒரு கருவியே மொழி - தமிழும் ஒரு கருவியே - தமிழுக்கு அதற்குமேல் எந்தச் சிறப்பும் இல்லை’ எனும் கருத்தை நிலைநாட்டுபவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

‘தாய் என்பவன் பிள்ளைபெறும் ஒரு கருவி மட்டுமே - அதற்கு மேல் தாய்க்கு எந்தச் சிறப்புமில்லை’ என்று கூறுவது போல்தான் இப்பெரிய தமிழர்களின் வாய்மொழி அமைகிறது.

கருத்தைத் தெரிவிப்பதற்கு மட்டுந்தான் மொழி என்றால் - உலகில் எந்தத் தேசிய இனத்தவனும் தன் மொழியில் பிற மொழிகள் கலந்திட முயன்றபோது களம் கண்டிருக்க வேண்டியதில்லை.

‘எந்த மொழி என் மொழியில் நுழைந்தால் என்ன? என் கருத்தைத் தெரிவிக்கும் அளவுக்கு எனக்கு ஏதோ ஒரு மொழி இருந்தால் போதும்’ எனக்கருதி அவன் போராடாமலே இருந்திருப்பான்.

ஆனால் -

வரலாற்றில் எவனுமே அப்படி வாய்மூடி இருந்ததில்லை.

தன்மொழி தாழ்வான் - தகுதியற்ற மொழியாய் இருந்தால் கூட ஒருவன் தன் மொழியைத் தாயாக அன்றோ தாங்குவான்.

உலகின் ஒப்பற்ற தகுகிசுத்தான் பாவலன் இரகுல் கம்சத்தொவ் தன் தாய்மொழியான அவார் மொழி பற்றி உணர்ச்சி பொங்க முழங்குகிறான் :

“நெஞ்சம்

என் மொழிக்காகவே துடிக்கிறது

மற்ற மொழிகளிலும் தாழ்வாய்

என் மொழியைச் சிலர் நினைக்கலாம்

பொது மன்றங்களில்

அது பேசப்படாமல் போகலாம்

ஆனால் -

எனக்கு உயர்ந்தது என் தாய்மொழிதான்!

என் அவார் மொழி

நாளை உதிருமெனில்

சாவு

என்னை இன்றே சூடிக்கொள்ளாட்டும்”

தசக்கிசுத்தான் பாவலனுக்கு அவன் தாய்மொழியில்தான் எத்தனை பற்று.

சிலர் மிகப்பெரிய தமிழ்ப் பற்றாளர்களாகத் தங்களைக் காட்டிக் கொண்டு அதே வேளை தமிழின் சீரழிவுக்கு மிகப்பெரிய தொண்டாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

‘தமிழ் என்றும் அழியாது - அதை யாராலும் அழிக்க முடியாது’ என இவர்கள் தமிழரிடையே கருத்தரங்கங் களிலும் பட்டிமன்றங்களிலும் முழங்கி வருகிறார்கள்.

“நெருப்பால் அழியாத தமிழ் - நீரால் அழியாத தமிழ் அழியுமா?” என்று பூராணச் சான்றுகளையும், “கடல் கோளால் அழியாத தமிழ் - வடவர் சூழ்ச்சியால் அழியாத தமிழ் அழியுமா?” என்று வரலாற்றுச் சான்றுகளையும் முன்வைத்து இவர்கள் தங்கள் கருத்தை வலியுறுத்துகிறார்கள்.

பொய் நம்பிக்கை ஒன்றினைத் தமிழரிடையே பரப்பிக் கொண்டிருப்பதால் இவர்களும் தமிழின் அழிவுக்குத் துணைபோகிறார்கள் என்பதே உண்மை.

மொழி அழியக்கூடியது - மொழி அழிந்திருக்கிறது.

வட அமெரிக்காவில் ஆங்கிலேயர் படையெடுப்பின் போது செவ்விந்தியர்களின் தாய்மொழியும் - தென் அமெரிக்காவில்

இசுப்பானியர்களின் படையெடுப்பின் போது மாயா - இன்கா இனத்தவரின் தாய்மொழிகளும் அழிந்ததை வரலாறு தெரிவிக்கின்றது.

ஆபிரிக்காவில் பழங்குடியினரின் தாய்மொழிகளை, ஆங்கில பிரெஞ்சு போர்ச்சுக்கல் மொழிகள் அழித்தொழித்தன.

முன்பு அமெரிக்காவின் ஒரு பகுதியில் குடியேறிய இசுப்பானிய மக்களின் தாய்மொழிக்கு இன்று ஏற்பட்டுள்ள கொடிய முடிவு பற்றி அண்மையில் தினகரன் (2.11.94) இதழில் வெளிவந்த ஒரு செய்தி இவ்வாறு கூறுகிறது :

செய்தியின் தலைப்பு :

‘அமெரிக்காவில் புதியமொழி உதயம்’

செய்தி இது :

“அமெரிக்காவின் இலாக் ஏஞ்சல்ஸ் பகுதியில் இசுப்பானிய நாட்டில் இருந்து வந்து குடியேறியவர்கள் ஏராளமானோர் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் பேசும் மொழி இசுப்பானிய மொழி. தற்போது இவர்கள் இந்த மொழியுடன் ஆங்கிலத்தைக் கலந்து பேசி புதிய மொழி ஒன்றைத் தோற்றுவித்திருக்கிறார்கள். இந்த மொழியைச் சிலர் ‘டெஜானோ’ என்று அழைக்கிறார்கள். சிலர் ‘டெக்ஸ்மெகஸ்’ என்று அழைக்கிறார்கள். சிலர் ‘ஸ்பாங்கிலிங்’ என்று அழைக்கிறார்கள்.”

அமெரிக்காவில் குடியேறிய இசுப்பானியர்களின் இசுப்பானிய மொழியோடு அங்கிருந்த அமெரிக்க ஆங்கிலேயர்களின் ஆங்கில மொழி கலந்து ‘ஸ்பாங்கிலீசு’

(ஸ்பானிஷ் + இங்கிலீச் = ஸ்பாங்கிலீச்) என்னும் புதிய மொழி தோன்றிவிட்டதாம் அங்கே.

இங்கோ -

தமிழோடு ஆங்கிலம் கலந்து தமிங்கிலம் ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது.

இசுப்பானிய மக்களுக்கு இசுப்பானியம் (இசுப்பெயின்) என்றொரு தனி நாடிருக்கிறது. தனி அரசிருக்கிறது. அங்கே இசுப்பானிய மொழி ஆட்சி மொழியாய் - பேச்சு மொழியாய் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது.

இசுப்பானியர் முன்பு கைப்பற்றிக் குடியேறிய இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் பலவற்றிலும் இசுப்பானியமே ஆட்சி மொழியாகவும் பேச்சு மொழியாகவும் அரசோக்கிறது.

அதனால் அமெரிக்காவில் உள்ள இலாக ஏஞ்சல்ஸ் பகுதியில் அது ‘ஸ்பாங்கிலீச்’ ஆகி அழிவுற்றாலும் முற்றுமுழுதாய் உலகில் அழிவுறாது நிலைபெறும் என நம்பலாம்.

தமிழின் நிலை அப்படியா?

தமிழ் மண்ணாம் தமிழின் தாய் மண்ணில் தமிழ் அழிந்தால் அது உலகில் தனித்தன்மை இழந்து முற்று முழுதாய் அழிந்து போகும்.

□

‘நமக்குத் தொடர்பு மொழி ஒன்று வேண்டாமா? அடுத்தவரைத் தொடர்பு கொள்ள ஆங்கிலம் நமக்கு வேண்டாமா?’ எனக் கேட்பாரும் நம்மிடையே உள்ளனர்.

தொடர்பு மொழி என்பது ஒரு மொழி பெயர்ப்பு மொழி என்ற அளவில் இருந்தால் போதுமானது.

உருசியத் தலைவரும் அமெரிக்கத் தலைவரும் சந்தித்து உரையாடும்போது உருசிய மொழியிலும் ஆங்கில மொழியிலும் மொழிபெயர்ப்புகள் உடன் இடம் பெறுகின்றன.

1978 ஆம் ஆண்டு இசுப்பானிய மொழி பேசும் கிழுபா நாட்டின் தலைநகரான கவானாவில் நடைபெற்ற உலக இளைஞர் விழாவில் எழுபத்திரண்டு நாடுகளைச் சேர்ந்த பன்னிரண்டாயிரம் பேராளர்கள் கலந்து கொண்டார்கள்.

பெரு விழாவான அந்நிகழ்வில் பங்குகொள்ளும் பேறு எனக்குக் கிடைத்தது.

அரபாத் அவர்கள் அம்மாபெரும் விழாவில் அவரது தாய்மொழியான அரபு மொழியிலேயே பேசினார்.

இங்கிலாந்தில் இருந்து விழாவில் கலந்து கொண்ட ஆங்கிலேயர்கள் அரபாத்தின் உரையை இருகாதுகளிலும் மொழிபெயர்ப்புக் கருவிகளைப் பொருத்திக் கொண்டு கேட்டார்கள்.

தொடர்பு மொழி நம்மொழியை அழித்துத் தொலைக்காத மொழியாக இருக்க வேண்டும்.

மொழி பெயர்ப்பு மொழி என்பதற்கு மேலாக அந்த மொழிக்கு நம் மண்ணில் எந்த உரிமையும் இருத்தல் கூடாது.

உருசியத் தலைவரின் உரை அமெரிக்கத் தலைவருக்கு ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட அளவோடு ஆங்கிலத்தின் பயன்பாடு முடிந்தது. ஆங்கிலம் உருசியத் தலைவரின் உருசிய மொழியை விழுங்கவில்லை.

அரபாத்தின் அரபுமொழி உரை பல மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டாலும் அந்த மொழிகள் அரபாத்தின் அரபு மொழியை அழிக்கவில்லை.

ஆனால் இங்கே -

தமிழை ஆங்கிலம் தகர்த்து நொறுக்கிவிட்டது.

தமிழர் பிறரைத் தொடர்பு கொள்ள உதவிய ஆங்கிலம் தமிழர் தமிழரைத் தொடர்பு கொள்ளும் மொழியாகவும் ஆகிவிட்டது.

வணிகத் துறையில் தமிழ்நாட்டில் ஆங்கிலத்தையே தொடர்பு மொழியாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இரண்டு தமிழ் வணிக நிறுவனங்கள் இடையே நடைபெறும் கடிதத் தொடர்பு ஆங்கிலத்தில்தான் இருக்க வேண்டுமா?

தமிழக அரசோடும் தமிழ் வணிக நிறுவனங்களோடும், தமிழர்கள் ஆங்கிலம் மூலம் தொடர்பு கொள்வது தமிழுக்குச் செய்யும் இரண்டகம் ஆகாதா?

இங்கிலாந்திலுள்ள ஒரு வணிக நிறுவனத்துடன் தொடர்பு கொள்வதானாலும் கூட தமிழில் கடிதத்தை எழுதி கூடவே ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பையும் இணைத்து அனுப்புவதே இன உணர்வுள்ள தமிழன் கடமையாகும்.

தமிழ்நாட்டிலிருந்து ஆங்கிலத்தை அகற்றிவிட்டால் இந்தி நுழைந்துவிடும் என்னும் தவறானதோர் அச்சம் தலைவர்கள் சிலரிடம்கூட உண்டு.

1984 ஆம் ஆண்டு அரசாணை மூலம் ஓரே நாளில் ஆந்திர அரசு ஆங்கிலத்தை விரட்டி அடித்ததே - 1993 ஆம் ஆண்டு ஓர் அரசாணை மூலம் கருநாடக அரசு ஆங்கிலத்துக்குப் பாடை கட்டியதே.

இந்தி அங்கெல்லாம் நுழைந்துவிட்டதா? என்ன?

ஆங்கிலத்தை அடித்து வீழ்த்துவதென்பது இந்தி எதிர்ப்பைக் கைவிடுவது என்று ஆகிவிடாது.

‘தமிழைக் காக்கின்றேன்; இந்தியை எதிர்க்கின்றேன்’ என்ற முழுக்கத்தில் ஆங்கிலத்தை மும்முரமாகத் தமிழ்ப் பயிர்களுக்கிடையே வளர்த்து நிறுத்திய முழுமூடப் பணியே கடந்த 50 ஆண்டுகளாய்த் தமிழ்நாட்டில் நடந்துள்ளது.

தமிழ் ஆட்சிமொழியானால் - நீதிமன்ற மொழியானால் - கல்வி மொழியானால் - தொழில் மொழியானால் தமிழோடு இரண்டறக் கலந்து பழகும் தமிழனுக்குத் தமிழ்மீது பற்று மிகும்.

இனிய தமிழின் அருமை பெருமை தெரிந்த நிலையில் தமிழைக் காப்பாற்றும் உணர்வு தமிழ் நெஞ்சில் இயல்பாய் எழும்.

திசையெட்டும் தமிழ் உணர்வுத் தீ கனன்றெரியும்.

இந்தி தமிழ்நாட்டை நெருங்க இயலாதிருக்கும்.

தீர்வு

தமிழனால்
தமிழும் தமிழனும்
அழிவிலிருந்து
மீட்கப்பட வேண்டும்
- ஓர் இயக்கம்

தமிங்கிலம் தமிழனை விழுங்கும் கொழுத்த திமிங்கிலமாய் வளர்ந்து வருகிறதே - தடுத்து நிறுத்துவது எப்படி?

புயல் காற்றிலிருந்து பூவைக் காப்பாற்றுவதுபோல் ஆங்கிலம் என்னும் அயல் காற்றிலிருந்து தமிழைக் காப்பாற்ற களம்புகுதல் எங்ஙனம்?

தமிழினம் இதற்கான வழிவகைகளைக் காண்பதில் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்தியாக வேண்டும்.

காலம் தாழ்த்தாமல் உடனடியாக வெற்றி காணவேண்டிய களம் இது.

கழிந்து கொண்டிருக்கும் ஒவ்வொரு நொடியும் தமிழினம் அழிந்து கொண்டிருக்கிறது.

தமிங்கிலத்தை எதிர்ப்பதென்பது தமிங்கிலரை எதிர்ப்பதேயாகும்.

அவர்களும் தமிழர்கள்தானே - அவர்களோடு போரா? எனச் சிலர் அழுது புலம்பலாம்.

தமிழை வாழ்வித்துக் கொண்டிருந்த - வளர்த்துக் கொண்டிருந்த பாண்டியத் தமிழனைச் சோழத்தமிழன் களம் கண்டானே அதுதான் நிகழ்ந்திருக்கக் கூடாதது.

நாம் -

தமிழை அழித்துக் கொண்டிருக்கிற - கூறு நூறாய்க் கிழித்துக் கொண்டிருக்கிற தமிழனைக் களம் காணத் தீர்மானிக்கிறோம்.

மேலும் -

இப்போரை நாம் நடத்துவது தமிங்கிலரைக் கொன்று தொலைக்க அல்ல - வரலாற்றில் மீண்டும் அவர்கள் தமிழர்களாய் நின்று நிலைக்க.

தமிழர் சிலர் திட்டமிட்டே தமிழை அழிப்போர்க்குத் துணைபோகும் இரண்டகர்களாய் உள்ளனர் எனினும் தமிழர் பலர் தங்களை அறியாமலே தமிழ் அழிப்பில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

அவர்களை நாம் திருத்தியாக வேண்டும் - மீண்டும் தமிழர்களாய் இருத்தியாக வேண்டும்.

தமிங்கிலராய் மாறுவதில் உறுதியாய் உள்ளவரைத் தள்ளி ஒதுக்குவோம்.

உணர்ச்சி பொங்கும் ஒரு மொழிப்போர் உடன் தேவையாகிறது.

தமிழ்நாட்டிலும் தமிழீழத்திலும் தமிழ் உலகெங்கும் ‘தமிங்கிலர் எதிர்ப்பியக்கம்’ தழைத்தோங்குக்.

விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஓர் உறுப்பாக தமிழீழத்தில் ஏற்கனவே ‘தமிங்கிலர் எதிர்ப்பியக்கம்’ வீறுநடை போடுகிறது.

உறுதிமிக்க அமைப்பு வடிவில் ‘தமிங்கிலர் எதிர்ப்பியக்கம்’ தமிழ்நாட்டில் உருவாக வேண்டும்.

உலகின் தொன்மை மிக்க மொழிகள் அனைத்தும், தனிநாடும், அரசும் கொண்டு ஆட்சி மொழிகளாய் உயர்ந்தோங்கி நிற்கின்றன.

கிரேக்க நாட்டில் தனி அரசு கொண்டு ஆட்சிமொழியாய் கிரேக்க மொழி செழித்துள்ளது.

இசுரேல் நாடான யூதர் நாட்டில் தனி அரசு கொண்டு ஈப்பு மொழி ஆட்சி மொழியாய் ஏற்றம் பெற்றுள்ளது.

சீனாவில் தனி அரசு கொண்டு சீனமொழி ஆட்சி மொழியாய்ச் சிறந்தோங்கி நிற்கிறது.

இம்மொழிகளுக்கெல்லாம் முத்த மொழியாம் தமிழுக்கு மட்டுமே இன்று உலகில் தனி அரசும் இல்லை. ஆட்சி மொழியாய் இருக்கும் தலை நிமிஸ்ந்த வாழ்வும் இல்லை.

1956 இல் தமிழ்நாட்டில் ஆட்சியில் இருந்த பேராயக்கட்சி தமிழை ஆட்சிமொழி ஆக்கியது.

ஆனால் -

பேராயக் கட்சியினரோ - பின்பு ஆட்சிக்கு வந்தவர்களோ ஆட்சி மொழிச் சட்டத்தைக் கொஞ்சம் கூடப் பின்பற்ற வில்லை - சொல்படுத்தவில்லை.

இலங்கைத் தீவு முழுவதிலும் இதே 1956 ஆம் ஆண்டுதான் தனிச்சிங்களத்தை இனவெறிச் சிங்களர் ஆட்சிமொழியாக கிணார்கள்.

இனவெறிச் சிங்களர் எனக் சொல்வதற்குக் காரணம் தமிழனின் தொண்டைக்குள்ளும் சிங்களத்தைத் திணிக்கும் நோக்குடனேயே தனிச்சிங்களச் சட்டம் உருவாக்கப்பட்டது என்பதுதான்.

தமிழர்கள் சிங்கள நெருப்பில் தள்ளப்பட்டார்கள்.

ஆனால் -

சிங்களவனைப் பொறுத்தவரை அவன் தனது தாய்மொழியை ஆட்சிமொழியாக்கிச் சிங்களத்தை உயர்த்திவிட்டான்.

எங்கும் எதிலும் சிங்களம் என்றாகி விட்டது.

ஆட்சிமொழிச் சட்டத்தை நிறைவேற்றிச் சிங்களவனுக்கும் நாற்பத்தெட்டு ஆண்டுகள்தான் ஆகின்றன. தமிழ் நாட்டானுக்கும் நாற்பத்தெட்டு ஆண்டுகள்தான் ஆகின்றன. சிங்களவன் மொழிப்பற்றையும் நம் மொழிப்பற்றையும் சிறிது ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்.

தமிழ் ஆட்சிமொழிச் சட்டம் தமிழ்நாட்டில் செத்துக் கிடக்கிறது.

□

இயேசு பிறப்பதற்கு 500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தொல்காப்பியம் என்னும் இலக்கண நூல் தமிழனிடம் இருந்தது.

தமிழ் இலக்கணம் தோன்றுவதற்கு முன்பு தமிழிலக்கியம் தோன்றி - அதற்கு முன்பு தமிழ்ப் பேச்கத் தோன்றி - அதற்கும் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சொல் சொல்லாய்த் தோன்றி வளர்ந்த கால எல்லை கடந்த மொழியன்றோ தமிழ்.

ஆங்கிலமும் சிங்களமும் இயேசு பிறந்து 500 ஆண்டுகளின் பின்பு தோன்றிய அண்மைக்கால மொழிகளாகும்.

இம்மொழிகளில் மிகமிகப் பிற்காலத்திலேயே இலக்கணங்கள் உருவாயின.

சுருக்கமாகச் சொல்வதானால் தமிழ்த் தொல்காப்பியத்தின் காலம் கி.மு.500. ஆங்கிலம். சிங்களம் ஆகிய இரு மொழிகளும் தோன்றிய காலம் கி.பி. 500.

தொல்காப்பியத்தின் காலந்தான் கி.மு. 500 - தமிழ் தோன்றிய காலம் அல்ல.

'தமிழ் வரலாறு' என்னும் தனது நூலில் மொழி இயல் அறிஞர் பாவாணர் தமிழின் தோற்றும் தோராயமாக கி.மு. 50,000 ஆண்டில் நிகழ்ந்தது என்கிறார்.

இன்று நிலை என்ன?

கி.மு. 50,000 இல் தோன்றிய தமிழழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட தமிழனின் ஒரு தாய்நாட்டில் கி.பி. 500 இல் தோன்றிய ஆங்கிலம் ஆட்சி மொழி. கி.மு. 50,000 இல் தோன்றிய தமிழழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட தமிழனின் இன்னொரு தாய்நாட்டில் கி.பி. 500 இல் தோன்றிய சிங்களம் ஆட்சிமொழி.

தலைகுனிய வேண்டும் தமிழன்.

ஆட்சியில் உட்கார்ந்தால்தான் தமிழுக்கு மீட்சி உண்டு. தமிழ் ஆட்சிமொழிச் சட்டத்தை விரைந்து தமிழ்நாட்டில் செயல்படுத்த தமிங்கிலர் எதிர்ப்பியக்கம்' தன்னை முழு அளவில் ஈடுபடுத்தியாக வேண்டும்.

□

அரசுக் கோப்புகள் அனைத்தும் தனித்தமிழிலேயே பதிவாகும் - அரசு அறிக்கைகள் ஆணைகள் அனைத்தும் தனித்தமிழாகவே இருக்கும் - அரசு பொதுமக்கள் தொடர்புகள் அனைத்தும் தனித் தமிழிலேயே நிகழும் எனும் நிலை வருமானால் தமிழ் படித்தவர்க்கே தொழில் வாய்ப்பு என்றாகிவிடும்.

தொழில் மொழி தமிழாய் ஆகும்போது, கல்விமொழி தமிழாகும் நிலை தானாகவே தோற்றுவிக்கப்படும்.

□

கல்லூரிகளிலும் பள்ளிக்கூடங்களிலுமே தமிங்கிலம் கருக்கொள்கிறது.

ஆங்கிலம் மூலம் கல்வி பயிலும் மாணவன் தமிழோடு ஆங்கிலத்தை இயல்பாகவே கலந்துவிடுகிறான்.

பொறிஇயலாளராய், மருத்துவனாய், அரசியலாளராய், எழுத்தாளராய் கல்லூரி மதில்களுக்கு வெளியே வந்ததும் இவன் ஆங்கிலத்தை அள்ளிப் பொழுகிறான்.

'உங்களுக்கு எப்படிங்க வீடு வேணும்?' 'ஞே ஸ்டோரி பில்டிங்கா இருந்தா போதுமா?' 'ஞம்'ஸ் எல்லாம் என்ன 'சைசில்' இருக்கணும்னு நெனைக்கிறீங்க?' என்று வினவுகிறான் பொறி இயலாளன்.

'உங்கு என்னம்மா..? 'ஃபீவரா? 'ஹெட் ஏக்கா?' 'வாமிட்டங்' அடிக்கடி வருதா?' என்று கேட்கிறான் மருத்துவன்.

'மினிஸ்டர்' கூட 'ஷிஸ்கஸ்' பண்ணிக்கிட்டு என்ன 'நிசல்ட்', என்கிறதை அப்பறம் சொல்லுறன் 'சார்' என்கிறான் அரசியலாளன்.

காதில் 'டெவிபோன்' மணியோசை விழுந்தது. 'ரிசீவரை' கையில் எடுத்தாள். 'ஹலோ....' என்று கதை புனைகிறான் எழுத்தாளன்.

பொதுமக்களிடம் இப்படித்தான் தமிங்கிலம் போய்ச் சேருகிறது.

இவ்வுண்மையை உணர்ந்து தமிழ்நாட்டின் ஆட்சியாளரை உடனடியாக அணுகி - தமிழைக் காலத்தாழ்வின்றி கல்வி மொழியாக்கும் பணியில் 'தமிங்கிலர் எதிர்ப்பியக்கம்' ஈடுபட வேண்டும்.

உலகின் முன்னேறிய நாடுகள் அனைத்திலும் தாய்மொழியே கல்வி மொழியாய் உள்ளது.

இரவீந்திரநாத் தாகூர் 'மார்ட்டன் ரிவியூ' என்னும் ஏட்டில் சப்பானைச் சுட்டிக்காட்டி 'கல்விமொழி' என்னும் தலைப்பில் அன்றே ஒரு கட்டுரை எழுதினார்.

"நம்முடைய தாய்மொழியில் உயர்தாக் கல்வி கற்பித்து அக்கல்வியை முழுதும் நமதாக்கிட வேண்டும் என்னும் உறுதி நமக்கு வராது போகுமோ? சப்பான் தனக்கு வேண்டியதை மேற்குத் திசையில் இருந்து பற்றிக் கொண்டதன் காரணம் யாது? அதுவும் இத்தனை விரைவில்? அவள்

(சப்பான்) மேற்குக் கல்வியைத் தனது மொழியில் சிறைப்படுத்திக் கொண்டாள். சப்பானிய மொழி நமது மொழியைக் காட்டிலும் சொல் வளமுடையதென்று நினைக்கிறீர்களா?"

'நமது மொழி' என்று தாகூர் வங்காள மொழியைக் குறிப்பிடுகிறாரோ என்னவோ - தெரியவில்லை - அவர் 'நமது மொழி' என்று கூறுவதை நாம் தமிழ்மொழி என எடுத்துக்கொண்டாலும் தவறொன்றும் இல்லை.

வங்காள மொழியைப் பார்க்கிலும் தமிழ் வளம் கூடியதே. சப்பான் மொழிதான் என்ன?

தமிழுலகை வியப்பில் மூழ்கடிக்கும் ஒரு செய்தியைச் சப்பானிய மொழி அறிஞர் ஓனோ தருகிறார்.

தமிழின் தொடக்க ஊற்றிலிருந்து பிரிந்து தோன்றிய மொழிதான் சப்பானிய மொழி என்கிறார் அவ்வறிஞர்.

வளமார்ந்த தமிழ் அறிஞர் பொற்கோவின் ஆய்வுகளும் இக்கருத்தினையே வலியுறுத்துகின்றன.

தமிழிலிருந்து தோன்றிய சப்பானிய மொழி ஆட்சி மொழியாகி - கல்விமொழியாகி அறிவியலில், பொருளியலில் தலைசிறந்த நாடாக சப்பானை உயர்த்தியிருக்கிறது.

ஆங்கிலத்தைச் சப்பான்காரன் தன் அறிவு வளர்ச்சிக்குத் தேவையான கல்வி மொழியாய் ஆக்கிக் கொண்டதில்லை.

இன்று -

சப்பான்காரன் உருவாக்கும் புதுப்புது வண்டிகளில் ஆங்கிலேயன் பயணம் செய்கிறான். சப்பான்காரன் உருவாக்கும் புதுப்புதுத் தொலைக்காட்சிகளில் ஆங்கிலேயன் படம் பார்க்கிறான்.

தமிழிலிருந்து தோன்றிய சப்பான்மொழி ஆட்சி மொழியாய் விளங்குகிறது. தமிழோ ஆட்சி இருக்கை இழந்து தாழ்ந்து கிடக்கிறது.

பிள்ளையோ அரண்மனையில் - பெற்றவளோ தெரு முனையில்.

அறிவியல் மேதைகள் பலரை யூத இனம் உருவாக்கித் தந்த வரலாற்றை நாம் அறிவோம்.

அணுவைப் பிளந்த அயன்சுடன் யூத அறிஞரே.

இச்ரேலில் அவர்களின் தாய்மொழியான ஈப்ரூ மொழியே கல்விமொழியாய் இருக்கிறது.

அமெரிக்க நாட்டானுக்குப் போட்டியாக நிலாவுக்கு விண்வெளிக்கலன் அனுப்பிய உருசியாவில் உருசிய மொழியன்றோ கல்விமொழி.

தாய்மொழியில் கல்வி கற்கும் சீனாக்காரன் ஆங்கிலேயனை விட எந்த வகையில் தாழ்ந்து போனான்?

குசராத் கல்வி மாநாட்டில் 1917 இல் தலைமையுரை நிகழ்த்திய காந்தி அடிகளின் உரைப்பகுதி இது :

"கல்வி மொழி தாய்மொழியாக இருக்க வேண்டும். தாய்மொழி தனக்குரிய இடத்தைப் பெற்றுவிட்டால் நமது மூளைக்கு இன்னும் தேவையான அறிவைப் பெறுவதற்கு வசதியாக விடுதலை கிடைக்கும்".

காந்தியடிகள் 1917 இல் புரோச் தலைமையுரையில் கூறிய ஒரு கருத்து தமிழ்நாட்டின் இழிநிலையை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

“சென்னையில் தாய்மொழியைப் பயன்படுத்துவதற் கான இயக்கம் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்புதான் தோன்றியது. இதில் தமிழர்களைவிட தெலுங்கர்கள் அதிக விழிப்புடன் இருக்கிறார்கள். தமிழைக் கல்விமொழி ஆக்குவதற்கான முயற்சிகளைச் செய்ய தமிழர்களுக்கு ஊக்கம் இல்லாமல் போய்விட்டது”

தெலுங்கனுக்குள் மொழியுணர்வு தமிழனுக்கு இல்லை என்று காந்தியடிகள் தெரிவிக்கிறார்.

தமிழனால்தான் தமிழன் அழிகிறான் என்பதை இன்னொரு விதமாக தமிழன்லாத காந்தி அடிகள் சொல்கிறார்.

காந்தி அடிகள் இக்கருத்தைக் கூறிய காலத்தில் (1917) தமிழ்நாட்டில் சமற்கிருதத்தின் கொடிய தாக்கமும் - சமற்கிருதத்துக்கு எதிரான போராட்டமும் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்ததால்தான் ஆங்கிலத்துக்கு எதிராகத் தமிழனர்வாளர்கள் தங்கள் கவனத்தைச் செலுத்த வில்லை போல் தோன்றுகிறது.

எவ்வாறிருப்பினும், காந்தியடிகள் இக்கருத்தினைக் கூறி கிட்டத்தட்ட என்பது ஆண்டுகள் கழிந்துவிட்டன என்பதையும், தமிழைக் கல்விமொழியாக்க இன்னுந்தான் தமிழ்நாட்டாரால் முடியவில்லை என்பதையும் என்னும் போது துயரமே மிஞ்சகிறது.

தமிழ்நாட்டில் -

தமிழனர்வாளர்களின் பிள்ளைகள்கூட ஆங்கிலப் பள்ளிக் கூடங்களிலும் கல்லூரிகளிலுமே தள்ளப் படுகின்றனர்.

இரண்டு காரணங்களுக்காக தமிழனர்வாளர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை ஆங்கிலப் பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் சேர்க்க வேண்டி இருக்கிறது.

ஒன்று - தகுதியான மேன்மையான சிறந்த தமிழ்மொழி மூலமான அறிவியல், தொழில் கல்வி வழங்கும் கல்வி நிலையங்கள் தமிழ்நாட்டில் இல்லை என்பது.

இரண்டு - தமிழ்மொழி வழிக்கல்வி பயின்றால் - அவ்வாறு பயிலும் பிள்ளைகள் தமிழ்நாட்டில் தொழில்வாய்ப்பின்றி ஒதுக்கித் தள்ளப்படுவார்கள் என்பது.

கண்ணோரோடுதான் தமிழ் உணர்வாளர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை ஆங்கிலக் கல்வி நிலையங்களில் சேர்க்கின்றனர்.

பசுக்களின் கன்றுகளும் பன்றிகளாகிக் கொண்டிருக்கின்றன.

தமிழைக் காப்பாற்றிக் கொண்டிருப்பதே ஒரு சிறு தமிழனர்வாளர் கூட்டந்தான்.

ஆட்சிமொழியாகவும் கல்விமொழியாகவும் தமிழ் இருந்தால் தமிழ் ஆர்வலர்களின் குழந்தைகளுக்கு இந்நிலை ஏற்படுமா? அல்லது -

தக்க வேறுவழிகள் ஏதேனும் இருப்பின் தமிழனர்வாளர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை ஆங்கிலக் கல்வி நிலையங்களில் சேர்ப்பார்களா?

அண்மையில் சென்னை தலைநகர் - தமிழ்ச்சங்கம் வெளியிட்டுள்ள ஒரு துண்டறிக்கையில் தமிழ்நாட்டுப் பள்ளிகளில் ஆங்கிலம் ஆட்சிசெலுத்துவது பற்றி பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது :

“1963 ஆம் ஆண்டு தமிழக அரசு பின்பற்றிய தவறான ஆணையின் போக்கால் அரசுப் பள்ளிகள் - அரசு உதவிபெறும் பள்ளிகள் - மாநகராட்சி, நகராட்சி, ஊராட்சிப் பள்ளிகள் என அனைத்துவகைப் பள்ளிகளிலும் ஒரு பிரிவில் ஆங்கில வழிக்கல்வி நடைபெறுகிறது.

இந்நிலையில் அரசாணை எண் 705 நாள் 25.5.90, அரசாணை எண் 802 நாள் 13.6.90 ஆங்கில வழிப்பிரிவுகள் ஓன்றுக்கு மேல் திறக்க வகை செய்கின்றன. கல்வி அதிகாரிகள், தலைமை ஆசிரியர்கள் இவ்வாணைகளைத் தங்களுக்கு வாய்ப்பாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு தமிழ் வழிப் பிரிவுகளை முடக்கி - ஆங்கில வழிப்பிரிவுகளைத் திறக்கின்றனர். எனவே மேற்குறிப்பிட்ட இரு அரசாணைகளையும் உடனே திரும்பப் பெற வேண்டும். இந்த ஆணைகளைத் தவறாகப் பயன்படுத்திய அரசு அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அரசின் ஏற்பிசைவு பெற்ற 1300 தகுதி செய் (மெட்டிக்குலேசன்) பள்ளிகள் 1200 ஆங்கில மழைலைப் பள்ளிகள் உள்ளதாக அரசு அறிவித்துள்ளது.

ஆனால் -

35,000 ஆங்கில மழைலைப் பள்ளிகள், 25,000 தகுதிசெய் பள்ளிகள், 42 ஆங்கிலோ - இந்தியப் பள்ளிகள், 2500 சி.பி.எஸ்.இ.பள்ளிகள், 30 கேந்திர வித்தியாலயா பள்ளிகள் என ஆங்கில வழிப் பள்ளிகள் தமிழ்நாட்டில் நீக்கமற நிறைந்துள்ளன”.

தமிழ்நாட்டில் தமிழ்மொழியைக் கல்வி மொழி ஆக்குதலை முதற்பணியாய் முழுப்பணியாய்த் ‘தமிங்கிலர் எதிர்ப்பியக்கம்’ பொறுப்பேற்றுச் செயல்பட வேண்டும்.

தமிழ்மூத்தில் போராட்டங்களின் மூலம் என்றோ மக்கள் தமிழைக் கல்விமொழி ஆக்கிவிட்டார்கள்.

இம்மண்ணில் தாய்மொழிவழிக் கல்வி தமிங்கிலத்தின் கொடிய பாய்ச்சலை ஓரளவு தடுத்து நிறுத்தியிருக்கிறது.

தமிழ்மூத்தின் இன்றைய நிமிர்ந்த விடுதலைப் போருக்கும் தமிழ்வழிக் கல்வி ஊக்கம் தருகிறது.

தமிழ்மூத் தமிழன் தமிழனாய்ச் சிந்திக்கிறான்.

உலகின் ஏனைய நாடுகளில் வாழும் தமிழர்களின் கல்விமொழியைப் பொறுத்த வரை ஒரு சிக்கல் உண்டு.

அயல் நாடுகளில் அந்தந்த நாடுகளின் தாய்மொழிகளே கல்விமொழிகளாய் அமைந்துள்ளன.

தமிழர் பின்னைகள் ஆங்கெல்லாம் பிறமொழி படிப்பது தவிர்க்க இயலாத்தே.

கடல் கடந்த நாடுகளில் வாழும் தமிழர்கள் ‘தமிங்கிலர் எதிர்ப்பியக்கத்தை’ நிறுவி - ஆங்காங்கே ஓய்வு நேரங்களில் தமிழ் வகுப்புகள் நடத்தி - அயலார் மொழியில் முற்று முழுதாய்க் கரைந்து போகாமல் தமிழ்ப் பிள்ளைகளைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

அனைத்து நாடுகளினதும் எல்லைகளைத் தாண்டித் தமிழனின் தாழ்வு மனப்பான்மையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு தமிழை அழிக்கும் கொடிய தமிங்கிலத்திலிருந்து தமிழையும் தமிழினத்தையும் அரண்செய்து காப்போம்.

□

விதை நட்டபின் சில பழ மரங்கள் வளர்ந்து பழுக்காமல் வெறும் மரங்களாகவே நிற்பதுண்டு.

‘என்று பழுக்கும் இந்த மரம்?’ என வீட்டார் எதிர்பார்த்துக் கொண்டே இருப்பார்கள்.

தமிழ்நாட்டில் அரசு இயற்றிய சில சட்டங்களும் அரசாணைகளும் இவ்வண்ணம் தமிழ்நாட்டார் எதிர்பார்ப்பினுக்கு மாறாக பழுக்காத மரங்களாகவே உள்ளன.

1956 ஆம் ஆண்டின் தமிழ் ஆட்சி மொழிச்சட்டமும், பின்பு அதன் கீழ் வெளியான ‘நிறுவனங்களின் பெயர்ப்பலகைகள் பெரிய தமிழ் எழுத்துக்களால் அமைதல் வேண்டும்’ என்னும் 8.8.1977 நாளிட்ட எண் 575 அரசாணையும், ‘21.6.1978 முதல் அரசு நிருவாகப் பணியாளர் அனைவரும் தமிழில் கையெழுத்திட வேண்டும்’ என்னும் அரசுக்கட்டளையும், ‘துறைத் தலைமை அலுவலகங்கள் மற்றும் மண்டல அலுவலகங்களில் 1.3.1963 முதற் கொண்டு ஆட்சி மொழியாகிய தமிழைச் சில விதிகளுக்கு உட்பட்டு எல்லாத்

தேவைகளுக்கும் பயன்படுத்த வேண்டும்’ என்னும் நிலை எண் 225 பொதுத் துறை அரசாணையும் இன்னும் பலவும் நாட்டைத் தமிழ்ப்படுத்தும் அரசாணைகளாக - பணிப்புக்களாகச் செயல்படாமல் உறங்கிக் கிடப்பதற்கு யார் பொறுப்பு என்பதுதான் புரியவில்லை.

ஆங்கிலேயனோ - இந்திக்காரனோ இவற்றிற்கெல்லாம் பொறுப்பல்ல என்பதை மட்டும் அடித்துக் கூறிவிடலாம்.

‘தமிழ்நாட்டில் ஆட்சிமொழியாக ஆங்கிலம்தான் இருக்க வேண்டும். தமிழை ஆட்சியில் இருத்தினால் படையெடுத்துத் தமிழ்நாட்டைத் தகர்ப்பேன்’ என்று ஆங்கிலேயன் கூறுகிறானா? அல்லது இந்திக்காரன்தான் ‘தமிழை ஆட்சிமொழியாக்கினால் தமிழ் நாட்டை எரித்துச் சாம்பலாக்குவேன்’ என்று சீறுகிறானா?

தமிழனே தமிழை அழித்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

உறங்கிக் கிடக்கும் தமிழாட்சி மொழிச் சட்டத்தையும் - தமிழ் காக்கும் அரசாணைகளையும் ‘தமிங்கிலர் எதிர்ப்பியக்கம்’ உலுக்கி எழுப்புதல் வேண்டும்.

□

தமிழ்நாடு அரசு மற்றும் அரசு சார்ந்த கூட்டுறவு அமைப்புக்கள் தங்கள் பெயர்களையும் - தங்கள் உருவாக்கப் பொருட்களின் பெயர்களையும் தமிழ்ப் பெயர்களாய்ச் சூட்டிக் கொள்ளுதல் அன்றோ முறை.

அரசு தன் அழுகுப்பொருள் விற்பனை நிலையத்துக்குப் ‘பூம்புகார்’ என அழுகுறவே பெயர்கூட்டியுள்ளது.

தமிழ்நாடு அரசு கூட்டுறவுத் துறையில் ஒரு நிறுவனம் ‘கோ-ஆப்-டெக்ஸ்’, எனத் தன்பெயரை வைத்துக் கொண்டிருப்பது தமிழ்நாட்டை இழிவுபடுத்துவது ஆகாதா? அதே கூட்டுறவு நிறுவனத்தின் விற்பனைப் பிரிவு ‘வானவில்’ அழகாய் இருக்கிறது.

தமிழ்நாடு சித்த மருத்துவத் துறையினர் எதற்காக ‘டாம்ப்கால்’ ஹோர் ஆயில்’ (Tampcol Hair Oil) உருவாக்கித் தரவேண்டும்?

கைநூலாடை (காதி) வாரியம் அழகுத் தமிழில் ‘குறிஞ்சி’ என்னும் வழலை ஒன்றினை உருவாக்கிக் காட்டி உள்ளதே ‘ஆவின் பால்’ பாலாகவும் சுவைக்கிறது - தமிழாகவும் இனிக்கிறது.

தமிழ்நாடு அனைத்து அரசுத் துறைகளிலும் - எல்லா நிறுவனங்களின் பெயர்களும் உருவாக்கப் பொருட்களின் பெயர்களும் தமிழாலேயே அமைதல் வேண்டும்.

தமிழைக் காப்பாற்றும் பெரும் பொறுப்பு தமிழ் வணிகர்களுக்குண்டு.

கடைகளின் பெயர்கள் அனைத்தையும் தனித்தமிழ் ஆக்குதல் வணிகர் கடமை.

‘Bakery’ என்பதை பெயர்ப்பலகையில் தமிழ் எழுத்துக்களால் ‘பேக்கரி’ என்று எழுதினால் தமிழாகிவிடாது.

‘பேக்கரி’ என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லை எரித்து ‘அடுமனை’ எனத் தனித்தமிழில் பொறித்திட வேண்டும்.

தமிழ் மண்ணில் வணிக நிலையங்களின் பெயர்கள் அனைத்தும் தனித்தமிழாய் இருத்தல் வேண்டும்.

பிரான்சு நாட்டின் கடைத்தெருவில் நடக்கும்போது பிரான்சு தெரிகிறது. செருமானிய நாட்டின் கடைத்தெருவில் நடக்கும்போது செருமனி தெரிகிறது. உருசிய நாட்டின் கடைத்தெருவில் நடக்கும்போது உருசியா தெரிகிறது. தமிழ்நாட்டின் கடைத்தெருவில் நடக்கும்போது இங்கிலாந்து அல்லவா தெரிகிறது.

வெட்கித் தலைகுனிய வேண்டும் தமிழன்.

8.8.77 இல் வெளியிடப்பட்ட தமிழ்நாடு அரசின் எண் 575 அரசாணை பெயர்ப்பலகைகளில் தமிழ் முதலிடத்திலும் ஆங்கிலம் இரண்டாம் இடத்திலும் இருக்க வேண்டும் என்றும் - தமிழ் எழுத்து பெயர்ப்பலகையில் 5 பங்கும் ஆங்கிலம் 3 பங்குமாய் இருத்தல் வேண்டும் என்றும் கூறுகிறது.

ஆனால் -

இந்த அரசாணையும் ஆங்கிலப் பெயரை மாற்றித் தனித் தமிழ்ப் பெயராய் எழுதுவது பற்றி எதையும் குறிப்பிடவில்லை.

ஒரு கடையின் ஆங்கிலப் பெயரைத் தமிழ் எழுத்துக்களால் எழுதுவதால் எந்தப் பயனும் இல்லை - அதைப் படிக்கிறவன் ஆங்கிலத்தில் அல்லவா அச்சொல்லை ஒலிக்கிறான்.

Hotel ஜ் ‘ஸ்ட்டல்’ என்று தமிழ் எழுத்துக்களால் எழுதினாலும் அதைப் படிக்கிறவன் ஆங்கிலத்தில் Hotel என்றுதானே சொல்வான்.

தமிழர் அல்லாதார் கடைகள் தமிழ்நாட்டில் நிறையவே உள்ளன.

அவர்களின் வணிக நிலையப் பெயர்ப் பலகைகளும் தமிழ்நாட்டில் தமிழாலேயே அமைதல் வேண்டும்.

கருநாடகத்தில் கடைவைத்திருக்கும் தமிழன் கண்ணடத்தில் தான் பெயர்ப் பலகை வைத்திருக்க வேண்டும் என்பது கருநாடகத்தான் ஆணை.

தமிழ்நாட்டில் கடை வைத்திருக்கும் கண்ணடத்தானின் கடைப்பெயர்ப் பலகை தமிழில்தான் இருக்க வேண்டும் எனத் தமிழ்நாட்டான் ஆணையிடுவது தவறாகாது.

ஆனால் -

கண்ணடன் தமிழனைப் பார்த்து ஒரு கடுத்தமான கேள்வி தொடுப்பான்.

‘உன் கடைப் பெயர்ப் பலகையை நீ முதலில் உன் தமிழ் மொழியில் எழுதுவாயா?’

இதற்குத் தமிழன் என்ன சொல்லப் போகிறான்?

‘தமிங்கிலர் எதிர்ப்பியக்கம்’ ஊர் ஊராய் - தெருத் தெருவாய் தமிழ் வணிகர்களை மொழி உணர்வுள்ள - இனப்பற்றுள்ள தமிழர்களாய்த் தட்டி எழுப்புதல் வேண்டும்.

□

தமிழ்நாட்டில் பெருந்தொழில் துறையாளர் அனைவரும் தங்கள் ஆலைகளில் படைக்கப்படும் உருவாக்கப் பொருட்கள் அனைத்தையும் தமிழ்ப் பெயர்கள் தாங்கிய பொருட்களாய் ஆக்கித் தருதல் வேண்டும்.

முக எழிலுக்காகப் பூசம் சுண்ணத்தின் பெயரோ - பல் தீட்டப் பயன்படும் பசையின் பெயரோ - முகமயிர் மழிக்கப் பயன்படும் சிற்றலகுகளின் பெயரோ தமிழில் இல்லை என முன்பே இந்நாலில் கூறப்பட்டுள்ளது.

சுண்ணங்களின் பெயர்கள் ‘குட்டிக்கிறா’ ‘பாண்டஸ்’ என்றில்லாமல் ‘குளிர்நிலா’ ‘மூல்லை’ என அமையலாம். பற்பசைகள் ‘கால்கேட்’ ‘ஃபோர் கேன்ஸ்’ என்றில்லாமல் ‘வெள்ளி’ ‘எழில்’ எனப் பெயர் தாங்கலாம்.

ஆங்கிலச் சொற்கள் அச்சிடப்பட்ட அல்லது தையல் வேலை செய்யப்பட்ட ஆடவர் பெண்டிர் அணியும் மேலாடைகள் அகற்றப்பட்டு - தமிழ்ச் சொற்கள் பொறித்த மேலாடைகள் அங்காடிகளில் துணிக்கடைகளில் விற்பனைக்கு வர வேண்டும்.

ஒவ்வொருவனும் அவனவன் தாய் மொழியில் சொற்கள் பொறித்த மேலாடைகளை அணிந்தே அவனவன் நாட்டில் உலாவருகிறான்.

உருசிய நாட்டானோ - சீனாக்காரனோ ‘குட்லக்’ (Good Luck) என ஆங்கிலச் சொற்கள் அச்சிடப்பட்ட மேலாடையை என்றைக்குமே உடுத்திக் கொண்டதில்லை.

தமிழனோ ஆங்கிலச் சொற்கள் பொறித்த மேலாடை அணியும்போது தன்னையே மறந்துவிடுகிறான்.

ஆடை அணிவது மானத்தைக் காக்க என்பார்கள் - இவனோ மானத்தைப் போக்க ஆடை அணிகிறான்.

இவன் பிறந்த மண் - வாழும் மண் - மடியப்போகும் மண் தமிழ்நாடு. ஆனால் இவன் மேலாடையில் USA என்று

ஆங்கிலத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கும். அதைப் பற்றி இவன் கவலைப்படுவதே இல்லை.

தமிழனைத் திருத்த வேண்டும்.

‘Love is Sweet’ என்று ஆங்கிலத்தில் அச்சிடப்பட்ட மேலாடையோடு உலாவரும் தமிழன் ‘காதல் இனிது’ என்று தமிழில் அச்சிடப்பட்ட மேலாடையோடு உலா வந்தால் அழகு குறைந்துவிடுமா என்ன?

தமிழ்ச் சொற்றொடர்கள் தாங்கும் மேலாடைகளைத் தமிழராய் உள்ள பொருள் உருவாக்கத் தொழில் துறையினர் உருவாக்கித் தருதல் வேண்டும்.

சமையலுக்கென ஆலைகளில் உருவாக்கப்படும் அடுப்பின் பெயரானாலும் சரி - தெயல் தொழில் கூடத்தில் உருவாகி சந்தை விற்பனைக்கு வரும் உடுப்பின் பெயரானாலும் சரி - தமிழாக இருக்கட்டும்.

தொழில்துறையாளரை ‘தமிங்கிலர் எதிர்ப்பியக்கம்’ தமிழ்க்காப்பில் முழுமையாக ஈடுபடுத்த வேண்டும்.

தமிழால் சோறுண்டு - தமிழால் வாழும் எழுத்தாளர்கள் - ஏட்டாளர்கள் தமிழுக்கு நஞ்சுட்டும் கொடுமையைத் தமிழ் மன் இனியும் தாங்கிக் கொள்வதற்கில்லை.

‘இயல்பு இலக்கியம்’ (Realism) படைக்கிறோம் - அதனால் இயல்பாக மக்கள் எப்படிப் பேசுகிறார்களோ அப்படித்தான் எழுதுவோம். இன்று தமிழ்நாட்டில் உள்ளவர்கள் ஆங்கிலம் கலந்து பேசுகிறார்கள். அதை அப்படியே படைப்பு

ஆக்குவதுதானே இயல்பு இலக்கியம் ஆக முடியும்’ என இலக்கியர்கள் சிலர் புலம்பலாம்.

ஆனால் -

தமிழ்நாட்டுக்கு ஆங்கிலேயன் ஒருவன் வந்து தங்கி வாழும்போது ஏற்படும் ஒரு நிகழ்வை தமிழ் எழுத்தாளன் கதை ஆக்குகிறான் என்று வைத்துக் கொள்வோம்.

ஆங்கிலேயன் பேசும் அத்தனை சொற்களையும் ஆங்கிலமாகவா அவன் எழுதுவான்?

எழுதினால் -

அது தமிழ் இலக்கியமாய் அமையுமா?

தமிழ் எழுத்தாளன் அந்த ஆங்கிலேயனின் பேச்சைத் தன் தமிழ்ப் படைப்பில் தமிழில்தானே பதிவு செய்வான்.

‘எப்படி இது ‘இயல்பு இலக்கியம்’ ஆகும்?’ என்று எவனாவது கேட்க முடியுமா?

ஆங்கிலேயனின் முழு ஆங்கிலப் பேச்சையே தமிழிலக்கியத்தில் நாம் தமிழில் பதிவு செய்யும்போது தமிங்கிலன் பேசும் அரைகுறை ஆங்கிலத்தைத் தவிர்த்துத் தமிழிலேயே இலக்கியம் படைத்தால் என்ன?

நாட்டு வழக்குச் சொற்களை ‘இயல்பு இலக்கிய’ நடை கருதிக் கையாளலாம். அவை திசைக்குத் திசை வேறுபட்டாலும் - திரிந்து புது வடிவம் கொண்டாலும் நற்றமிழ்ச் சொற்களாகவே உள்ளன.

ஆனால் -

தமிங்கிலம் நாட்டு வழக்குச் சொற்கள் போன்றதல்ல.

அது தமிழை முற்றுமுழுதாய் அழித்தொழித்துவிடும்.

எழுத்தாளர்களும், ஏட்டாளர்களும் தமிங்கிலம் கலந்து இலக்கியம் படைப்பதையும் எடுகள் - இதழ்கள் நடத்துவதையும் கைவிட வேண்டும்.

தலைமேல் குவிந்திருக்கிறது பணி - ‘தமிங்கிலர் எதிர்ப்பியக்கத்’துக்கு.

பெரிய திரையும் சின்னத் திரையும் தமிழினத்தின் பெரிய மிகப்பெரிய எதிரிகளாகிவிட்டன.

திரையுலகில் ஆங்கிலம் கொடிகட்டிப் பறக்கிறது.

தமிழன் கூத்தை, நடனத்தை கலையாகக் கருதவில்லை- தமிழாகவே கருதினான்.

சேக்கபியர் எழுதிய நாடகங்கள் ஆங்கில இலக்கியத்தின் ஒரு பகுதியாக விளங்குவது உண்மைதான் எனினும் நடனமோ- குழுக்கூத்தோ ஆங்கில மொழியின் ஒரு பகுதியாக என்றெங்குமே கருதப்பட்டதில்லை. அவை கலைகளாகவே உள்ளன.

ஆனால் -

தமிழில் நாடகம், தெருக்கூத்து, பரதம், காவடி ஆட்டம், குதிரைக் கூத்து, திரைப்படம் அனைத்தும் முத்தமிழில் ஒரு தமிழான கூத்தின்பால் பட்டனவேயாகும்.

தமிழாகவே கூத்தைக் கருதும் தமிழன் கூத்தைக் கொண்டே தமிழை அழிக்கலாமா?

திரைப்படத்தின் தலைப்புகள், அதில் வரும் உரையாடல்கள், பாடல்கள் மட்டுமல்ல - திரையுலகில் பயன்படுத்தப்படும் திரைக்கலை தொடர்பான சொற்கள் அனைத்தும் தமிழாகல் வேண்டும்.

‘கால்சீட்’ முதல் ‘கட் கட் கட்’ வரையுள்ள அனைத்து ஆங்கிலச் சொற்களையும் தமிழ்த் திளைத்தொழில் துறையினர் கைவிட வேண்டும்.

தொலைக்காட்சியில் தமிங்கிலத்தின் தொண்டை திருக்பட வேண்டும்.

இவை அனைத்தும் ‘தமிங்கிலர் எதிர்ப்பியக்கத்’தின் கைகளிலேயே தங்கி இருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டில் நான்கு முனைகளில் ‘தமிங்கிலர் எதிர்ப்பியக்கம்’ தழைத்தெழுதல் வேண்டும்.

- * உணர்வாளர் ஒருங்கிணைப்பு
- * கருத்தெழுச்சி
- * கோரிக்கை இயக்கம்
- * புறக்கணிப்புப் போர்

தமிழ்நாட்டில் புலவர்கள் அறிஞர்கள் மட்டுமல்ல - தமிழுக்காக உயிரைக்கூடத் தரத் தயங்காத தமிழ்வீர நெஞ்சினர் பலர் தனித்தனியாகச் சிதறி வாழ்கிறார்கள்.

வூரணியாய் - தமிழனர்வாளர் அனைவரும் பேரணியாய் எழுதல் வேண்டும்.

‘தமிங்கிலர் எதிர்ப்பியக்கத்’தைக் கட்டி எழுப்புவதே தலையாய் பணி எனத் தமிழனர்வாளர் அனைவரும் ஒருங்கிணைந்து முடிவு செய்தலையும் இயங்குதலையுமே காலம் தமிழனிடம் எதிர்பார்க்கிறது.

காற்றெறல்லாம் திசையெல்லாம் தமிங்கிலர் எதிர்ப்பியக்கக் கருத்துக்கள் பரவுக.

ஊர்தோறும் தெருத்தோறும் பேச்சாளர் முழுக்கங்கள் தமிங்கிலத்தை வேரோடும் வேரடி மண்ணோடும் பெயர்த்தெறிய வேண்டும்.

பாட்டாகட்டும் - கூத்தாகட்டும் - ஓவியமாகட்டும் - தமிழ்க் கலைகள் யாவும் தமிங்கிலத்தை வீழ்த்துவதற்குத் தீட்டிய வாளாகட்டும் - வேலாகட்டும் - கணையாகட்டும்.

‘கோரிக்கை இயக்கத்தை’த் தமிங்கிலர் எதிர்ப்பியக்கத்தினர் முதன்மைப் பணியாய்க் கொள்க.

அரசியல் தலைவர்களைத் தனித்தனியாகக் கண்டு ஆட்சி மொழிச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுமாறும் - தமிழைக் கல்வி மொழியாக்குமாறும் வேண்டுவது -

அரசுப் பதவியாளரை - பணியாளரைத் தனித்தனியாக அனுகி தமிழில் கையெழுத்திடுமாறு கேட்பது -

பொது நிறுவனங்கள் - வணிக நிலையங்கள் ஆகியவற்றின் உரிமையாளரைத் தனித்தனியாகப் பார்த்துப் பெயர்ப் பலகைகளைத் தனித்தமிழில் எழுதுமாறு கோருவது -

பெருந்தொழிலாலைகளின் சொந்தக்காரர்களைத் தனித்தனியாக அனுகி உருவாக்கப் பொருட்களுக்குத் தமிழில் பெயர்க்கூட்டுமாறு வேண்டுவது -

எழுத்தாளரை - கலைஞரைத் தனித்தனியாகச் சந்தித்துத் தமிழ்ப் படைப்புக்களில் ஆங்கிலம் கலத்தலை நிறுத்துமாறு எடுத்துரைப்பது -

முழுவீச்சில் ‘கோரிக்கை இயக்கத்தை’ முடுக்கி விடுவோம்.

‘கோரிக்கை இயக்கத்துக்குப் பணியாத தமிங்கிலரைக் குழுகாயத்திலிருந்து ஒதுக்கித் தள்ளுவது புறக்கணிப்புப் போர்.

தமிழ் ஆட்சிமொழிச் சட்டத்தைச் செயல்படுத்தாத - தமிழைக் கல்வி மொழி ஆக்கமறுக்கின்ற அரசியலாளரைப் புறம்தள்ள தமிழ்நாடு அனியமாதல் வேண்டும்.

அரசுப் பணிமனைகளில் தமிழில் கையெழுத்திட மறுக்கும் பணியாளரை ஓரம் கட்டுவது உடன் பணியாற்றும் ஏனைய தமிழனர்வாளர் கடமை.

பொருள் வாங்குவோர் தனித்தமிழ்ப் பெயர்ப்பலகை போடாத கடைகளுக்குப் போவதை நிறுத்துக.

ஆங்கிலத்தில் பெயரிட்ட பற்பசையை - வழலையை - சுண்ணத்தை- சிற்றலகை கடைத்தெருவில் விலை கொடுத்து

வாங்க மறுப்பீர்! அவற்றை உருவாக்கும் தொழில் துறையாளரை வெறுப்பீர்!

தமிழ்ச் செய்தி எடுகள் - இதழ்கள் ஆங்கிலப் பெயர் தாங்கினால் அவற்றைத் தள்ளி ஒதுக்குங்கள்.

ஆங்கிலத் தலைப்புக்களும் தமிங்கிலப் படைப்புக்களுமாய் வெளிவரும் தமிழ்ச் செய்தி இதழ்களை வாங்க மறுக்கும் நிலை தமிழரிடையே உருவாதல் வேண்டும்.

இனிய தமிழைக் கொன்று - ஆங்கிலப் பெயர் தாங்கித் தமிழ்நாட்டில் உலா எழும் தமிழ்த் திரைப்படங்களைப் பார்ப்பதில்லை என இன்றே ஆணை எடுப்பீர்.

பிறந்தநாள் விழாவில் எங்காவது தமிழன் வீட்டில் ‘ஹாப்பி பார்த்தே டு ஷூ’ பாடினால் தமிழின் உயிர் பிளக்கும் அக்கொடியன் விழாவில் வெளிநிடப்புச் செய்யுங்கள்.

தமிழ்நாட்டிலும் தமிழீழத்திலும் மட்டுமல்ல - தமிழர் வாழும் திசை அனைத்திலும் புறக்கணிப்புப் போர் தழலாய் எழுக.

□

இனியும் தமிழின் அருமை மறந்து வாழ்தல் தமிழர்க்கு இழிவு பயப்பதாகும்.

நயகரா நீர்வீழ்ச்சியில் ‘நல்வரவு’ எனத் தமிழில் எழுதப்பட்டிருக்கிறதாம். கேட்போரிடம் ‘உலகின் மூத்த மொழியான தமிழை உலகின் உயர்ந்த நீர்வீழ்ச்சியான நயகராவில் எழுதி வைத்திருக்கிறோம்’ என்கிறார்களாம்.

இசுப்பானிய பல்கலைக்கழக வாயில் முகப்பில் ‘யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்’ என்னும் சங்கத் தமிழ்ப் பாடல்

வரியை மொழிபெயர்த்து இசுப்பானியர் எழுதி வைத்துள்ளனராம்.

எருசலேம் நகரில் உள்ள ஓலிவ மஸையில் கிருத்துவக் கோயில் ஒன்றில் ஏசு கற்பித்த வழிபாட்டுக் கருத்து உலகிலுள்ள அறுபத்தெட்டடு மொழிகளில் எழுதப் பட்டிருக்கிறதாம் - அதில் இந்திய மொழிகளில் தமிழ் மட்டுமே இடம் பெற்றுள்ளதாம்.

புத்தர் தமிழ் படித்தார் என்று மிகப்பழைய வடமொழி நூலான ‘இலலித விசுதாரம்’ தமிழைப் புகழ்ந்து பேசுகிறதாம்.

“என் கல்லறையில் ‘ஒரு தமிழ் படித்த மாணவன்’ என எழுதி வையுங்கள்” என்று மேனாட்டாரான தமிழரினார் போப் தனது மறைவுக்கு முன்பு நண்பர்களிடம் எடுத்துரைத்தாராம்.

‘திருக்குறளைப் படிக்க நான் தமிழனாகப் பிறக விரும்புகிறேன்’ எனக் காந்தி அடிகள் திரும்பத் திரும்பக் கூறியுள்ளாராம்.

மற்றவர்களுக்கெல்லாம் தமிழின் அருமை பெருமை தெரிகிறது - உற்றவர்களுக்கு மறந்து போயிற்றே.

இன்னொன்று -

அடுத்தவர்களெல்லாம் தமிழைப் போற்றியிருக்கிறார்கள் என்பது ஒருபூரம் உண்மைதான் எனினும் அவர்களில் யாராவது தங்களைத் தமிழர்களாய் மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்களா?

குமரிக் கண்டத்திலிருந்து உலகம் முழுவதும் பரவிய காலம் முதல் - இற்றைவரை தமிழன்தான் போன போன

இடங்களிலெல்லாம் ஆங்காங்குள்ள இனத்தவணாய் மாறிப் போனானே தவிர அடுத்தவன் தமிழனாய் மாறினான் என்ற குறிப்பு வரலாற்றில் எங்குமே இல்லை.

பிறரிடமிருந்து தமிழன் இரு பாடங்களைப் பெறலாம்.

ஓன்று -

தமிழைப் போற்றுவது.

இன்னொன்று -

தன்னைப் பிறனாய் மாற்றாதிருப்பது.

தமிழனால் தமிழன் அழிந்தான் என்பது நமது நேற்றாக இருந்தது.

தமிழனால் தமிழன் அழிந்து கொண்டிருக்கிறான் என்பது நமது இன்றாக இருக்கிறது.

தமிழனால் தமிழன் மீட்கப்பட்டான் என்பது நமது நாளையாக இருக்கட்டும்.

காசி ஆனந்தன்

“பெற்றோர் வைத்த பெயர் சிவானந்தன். அப்பா பெயர் காத்தமுத்து. அம்மா பெயர் அழகம்மா. அப்பா பெயரின் முதலெழுத்து ‘கா’வையும் அம்மா பெயரின் கடைசி எழுத்து ‘மா’வில் உள்ள (ம்+ஆ) ‘ஆ’வையும் எடுத்தேன். அம்மா அப்பா எனக்கிட்ட சிவானந்தன் என்னும் பெயரில் உள்ள ‘சிவா’வின் முதலெழுத்து ‘சி’யை நடுவில் சேர்த்து ஆண்பால் தொனிக்க ‘காசி ஆன்’ எனும் தனித் தமிழ்ப் பெயரைப் புனை பெயராக கையெழுத்து எடு நடத்திய இளமைக் காலத்தில் பயன் படுத்தினேன். அழகுக்கு ‘அந்தம்’ என்பது இன்னொரு தூய தமிழ்ச் சொல். அழகன் என்னும் பொருள் பட அந்தன் என்னும் புனை பெயரிலும் சில ஆக்கங்களை எழுதினேன். பிறகாலத்தில் இரு பெயர்களும் இணைந்து ‘காசி ஆனந்தன்’ ஆயிற்று”.

ஒரு நேர்காணவில் இருந்து
‘இளைஞர்’ (தெ 1995)
செருமனி

தமிழனால் தமிழன் அழிந்தான்
என்பது நமது நேற்றாக
இருந்தது.

தமிழனால் தமிழன் அழிந்து
கொண்டிருக்கிறான் என்பது
நமது இன்றாக இருக்கிறது.

தமிழனால் தமிழன் மிட்கப்பட்டான்
என்பது நமது நாளையாக
இருக்கட்டும்.